

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Biernikowicz

Ławnicy: Halina Bramańska, Lidia Danelaska

Protokolant: p.o. stażysty Paulina Wojtaszek

w obecności **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu** - Ł. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14.10.2014r., 18.12.2014r., 17.02.2015r., 01.04.2015r., 22.04.2015r., 28.05.2015r., 16.06.2015r., 28.08.2015r., 30.10.2015r., 30.11.2015r., 13.06.2016r., 18.08.2016r.

sprawy karnej przeciwko:

1. M. C. (1), ur. (...) w P., syna J. i R. z domu Z., nie karanemu

oskarżonemu o to, że:

I. w nieustalonym bliżej okresie, od marca 2011 roku do końca sierpnia 2013r., w P., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co najmniej 2600 gram amfetaminy o wartości co najmniej 26.400 zł i środka odurzającego w postaci 6583 gram marihuany o wartości co najmniej 130.345 zł, a także przetwarzał substancje psychotropową w postaci 2000 gram amfetaminy, mieszając ją z kofeiną w ilości 2000 gram w celu zwiększenia objętości narkotyku, z którego to procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

- w połowie 2012r., w P., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 20 gram marihuany o wartości co najmniej 400 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) oraz M. K. w celu dalszej sprzedaży;
- od marca 2012r. do końca 2012r., w P., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 6300 gram marihuany o wartości co najmniej 126.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;
- w okresie od początku stycznia 2013r. do 20 września 2013r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) i B. M. (1) brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 263 gram marihuany o wartości co najmniej 3.945 zł w ten sposób, że nabył ją od nieustalonej osoby w celu dalszej sprzedaży;
- w okresie od stycznia 2013r. do końca sierpnia 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 2300 gram amfetaminy o wartości co najmniej 23.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;
- pod koniec sierpnia 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 100 gram amfetaminy o wartości co najmniej 800 zł w ten sposób, że zbył ją B. M. (1) w celu dalszej sprzedaży;
- od początku 2012r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 2400 zł w ten sposób, że zbył ją K. M. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od lipca do sierpnia 2013r., w P., wbrew przepisom ustawy, brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 2.000 gram amfetaminy o wartości co najmniej 16.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1), a następnie wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) brał udział w przerobieniu wskazanego narkotyku w ten sposób, iż wymieszał go w proporcji 1:1 z kofeiną, uzyskując 4.000 gram mieszaniny siarczanu amfetaminy

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

II. w dniu 19 września 2013r., w P., posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze netto 24,89 grama, substancję psychotropową w postaci MDMA o wadze netto 0,93 grama oraz substancję psychotropową w postaci 2C-B o wadze netto 0,33 grama, co łącznie stanowi znaczną ilość substancji psychotropowej

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

III. w okresie 18 – 19 września 2013r., na trasie K-10 na 173 kilometrze, na terenie leśnym w P., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) i K. M. (1), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czynił przygotowania do obrotu znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama w ten sposób, że polecił S. K. (1) i K. M. (1) ukrycie należącego do niego narkotyku do czasu jego zbycia

tj. o przestępstwo z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IV. w nieustalonym bliżej okresie czasu, od połowy grudnia 2012r. do 17 stycznia 2013r., w P., w mieszkaniu przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z B. M. (1), S. K. (1) oraz M. K., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 16 krzaków, mogących dostarczyć znaczne ilości środków odurzających oraz wytworzył znaczne ilości środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości co najmniej 600 gram w celu wprowadzenia ich do obrotu;

tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2. B. M. (1) (M.), ur. (...) w P., syna R. i K. z domu K., niekaranemu

oskarżonemu o to, że:

V. w nieustalonym bliżej okresie, od lutego 2011 roku do 20 września 2013r. w P., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co najmniej 150 gram amfetaminy o wartości co najmniej 1900 zł i środka odurzającego w postaci 28.263 gram marihuany o wartości co najmniej 563.945 zł, z którego to procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

- w okresie od lutego 2011r. do września 2013r., w P., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 28.000 gram marihuany o wartości co najmniej 560.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od okresie od 1 stycznia 2013r. do 20 września 2013r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) i M. C., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 263 gram marihuany o wartości co najmniej 3945 zł w ten sposób, że nabył ją od nieustalonej osoby;

- w bliżej nieokreślonym czasie w roku 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 100 gram amfetaminy o wartości co najmniej 1200 zł w ten sposób, że nabył ją od M. C. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- w bliżej nieokreślonym czasie w roku 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 50 gram amfetaminy o wartości co najmniej 700 zł w ten sposób, że zbył ją K. M. (1) ;

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. w nieustalonym bliżej okresie czasu, od połowy grudnia 2012r. do 17 stycznia 2013r., w P., w mieszkaniu przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), S. K. (1) oraz M. K., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo 16 roślin, mogących dostarczyć znaczne ilości środków odurzających oraz wytworzył znaczne ilości środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości co najmniej 600 gram w celu wprowadzenia ich do obrotu;

tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VII. w okresie od marca 2012r. do 28 sierpnia 2012r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) i D. H. (prawomocnie skazanym), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy ul. (...) w pomieszczeniach mieszkalnych prowadził w pełni zautomatyzowaną uprawę konopi innych niż włókniste, w ilości 31 sadzonek, która stanowiła znaczną ilość

tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

3. K. M. (1) (M.), ur. (...) w P., syna K. i E. z domu O., karaniem

oskarżonemu o to, że:

VIII. w nieustalonym bliżej okresie, od kwietnia 2013 roku do 20 września 2013r. w P., działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1.450 gram amfetaminy o wartości co najmniej 11.900 zł i środka odurzającego w postaci 200 gram marihuany o wartości co najmniej 4000 zł, z którego to procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, i tak:

- w okresie od początku 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 2800 zł w ten sposób, że nabył ją od M. C. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od okresie od czerwca 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 8400 zł orz środka odurzającego w postaci co najmniej 200 gram marihuany o wartości co najmniej 4000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od początku 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 50 gram amfetaminy o wartości co najmniej 700 zł w ten sposób, że nabył ją od B. M. (1) w celu dalszej sprzedaży ;

- w drugiej połowie 2012r., w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił A. F. (1) środek odurzający w postaci 3 gram marihuany o łącznej wartości 60 zł oraz M. D. (1) substancję psychotropową w postaci 1 grama amfetaminy o wartości 20 złotych

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. w okresie od 18 do 19 września 2013r., na trasie K-10 na 173 kilometrze, na terenie leśnym w P., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) i M. C. (1), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czynił przygotowania do obrotu znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama w ten sposób, że wraz z S. K. (1) ukryli 301 gram amfetaminy, należącej do M. C. (1) oraz 51 listków LSD należących do S. K. (1), do czasu zbycia narkotyków, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. w dniu 20 września 2013r., w P., przechowywał przedmioty w postaci zestawu namiotowego w postaci groove box, które – jak wynika z okoliczności ich ujawnienia – mogły służyć do niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci marihuany, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

=====

1) **oskarżonego M. C. (1)** uznaje za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie czasu, od marca 2011 roku do dnia 20 września 2013r., w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci co najmniej 2600 gram amfetaminy o wartości co najmniej 26.400 zł i środka odurzającego w postaci 6583 gram marihuany o wartości co najmniej 130.345 zł, a także przetwarzał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 2000 gram amfetaminy, mieszając ją z kofeiną w ilości 2000 gram w celu zwiększenia objętości narkotyku, z którego to przestępczego procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

- w połowie 2012r., w P., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 20 gram marihuany o wartości co najmniej 400 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) oraz M. K. w celu dalszej sprzedaży;

- od marca 2011r. do końca 2012r., w P., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 6300 gram marihuany o wartości co najmniej 126.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- w okresie od początku stycznia 2013r. do 20 września 2013r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu B. M. (1) i inną ustaloną osobą, brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 263 gram marihuany o wartości co najmniej 3.945 zł w ten sposób, że nabył ją od nieustalonej osoby w celu dalszej sprzedaży;

- w okresie od stycznia 2013r. do końca sierpnia 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 2300 gram amfetaminy o wartości co najmniej 23.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- pod koniec sierpnia 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 100 gram amfetaminy o wartości co najmniej 800 zł w ten sposób, że zbył ją B. M. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od początku 2012r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 2.400 zł w ten sposób, że zbył ją K. M. (1) w celu dalszej sprzedaży;

nadto w okresie od lipca do sierpnia 2013r., w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci co najmniej 2.000 gram amfetaminy o wartości co najmniej 16.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1), a następnie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, brał udział w przerobieniu znacznej ilości wskazanego narkotyku w ten sposób, iż wymieszał go w proporcji 1:1 z kofeiną, uzyskując 4.000 gram mieszaniny siarczanu amfetaminy,

to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. 2016.224) i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to **na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. po myśli art. 57 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 4 i § 6 pkt 2 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k.** wymierza oskarżonemu **karę 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych;**

2. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. C. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie 1 wyroku w wysokości 172.745,00 zł (sto siedemdziesiąt dwa tysiące siedemset czterdzieści pięć złotych);

3. oskarżonego M. C. (1) uznaje za winnego tego, że w dniu 19 września 2013r., w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze netto 24,89 grama, substancję psychotropową w postaci MDMA o wadze netto 0,93 grama oraz substancję psychotropową w postaci 2C-B o wadze netto 0,33 grama, co łącznie stanowi znaczną ilość substancji psychotropowych, to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz.U. 2016.24) i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 60 § 4 i § 6 pkt 3 k.k.** wymierza oskarżonemu **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

4. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz.U. 2016.24) orzeka przepadek dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie w postaci (pozostałych po badaniach chemicznych) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze netto 24,89 grama, substancji psychotropowej w postaci MDMA o wadze netto 0,93 grama oraz substancji psychotropowej w postaci 2C-B o wadze netto 0,33 grama;

5. oskarżonego M. C. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od 18 do 19 września 2013r., na trasie K-10 na 173 kilometrze, na terenie leśnym w P., działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. (1) i inną ustaloną osobą, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czynił przygotowania do obrotu znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama w ten sposób, że polecił K. M. (1) i innej ustalonej osobie ukrycie posiadanej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i należącej do niego i K. M. (1) znacznej ilości amfetaminy do czasu jej zbycia, to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2016.224) w zw. z art. 11 § 2 k.k.** i za to **na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 4 i § 6 pkt 3 k.k.** wymierza oskarżonemu **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

6. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz.U. 2016.24) orzeka przepadek dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie w postaci (pozostałych po badaniach chemicznych) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama;

7.oskarżonego M. C. (1) uznaje za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie czasu, od połowy grudnia 2012r. do 17 stycznia 2013r., w P., w mieszkaniu przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z B. M. (1) oraz dwiema innymi ustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 16 krzaków, mogących dostarczyć znaczne ilości środków odurzających oraz wytworzył w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości co najmniej 600 gram, czyniąc w ten sposób przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości środków odurzających, to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 4 i § 6 pkt 2 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k.** wymierza oskarżonemu **karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (sto) złotych;**

8. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone wobec oskarżonego M. C. (1) w punktach 1, 3, 5 i 7 wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywy łączy i wymierza oskarżonemu w ich miejsce jedną **karę łączną w wymiarze 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** oraz **łączną karę grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;**

9. na podstawie art. 60 § 4 i § 5 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.) w zw. z art. 69 § 2 k.k. wykonanie łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec oskarżonego M. C. (1) na okres próby wynoszący 7 (siedem) lat, oddając oskarżonego na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 5 k.k. w okresie pod dozór kuratora sądowego;

10. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 i 5 k.k. w zw. z art. 60 § 5 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.) zobowiązuje oskarżonego M. C. (1) do informowania kuratora o przebiegu okresu próby w sposób i terminach uzgodnionych z kuratorem oraz zobowiązuje go do powstrzymywania się od używania środków odurzających w postaci narkotyków;

11. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu M. C. (1) na poczet orzeczonej łącznej kary grzywny okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 20.09.2013r. do dnia 06.02.2014r. (140 dni), uznając, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i uznaje w ten sposób karę łączną grzywny za wykonaną w całości;

12.oskarżonego B. M. (1) uznaje za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie, od lutego 2011 roku do 20 września 2013r. w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co najmniej 150 gram amfetaminy o wartości co najmniej 1900 zł i znaczną ilością środka odurzającego w postaci 28.263 gram marihuany o wartości co najmniej 563.945 zł, z którego to przestępczego procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

- w okresie od lutego 2011r. do września 2013r., w P., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 28.000 gram marihuany o wartości co najmniej 560.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od okresie od 1 stycznia 2013r. do 20 września 2013r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i M. C., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 263 gram marihuany o wartości co najmniej 3945 zł w ten sposób, że nabył ją od nieustalonej osoby w celu dalszej sprzedaży;

- w bliżej nieokreślonym czasie w roku 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 100 gram amfetaminy o wartości co najmniej 1200 zł w ten sposób, że nabył ją od M. C. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- w bliżej nieokreślonym czasie w roku 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 50 gram amfetaminy o wartości co najmniej 700 zł w ten sposób, że zbył ją K. M. (1) w celu dalszej sprzedaży,

to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2016.224) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to **na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.** wymierza mu **karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (sto) złotych;**

13. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego B. M. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie 12 wyroku w wysokości 565.845,00 zł (pięćset sześćdziesiąt pięć tysięcy osiemset czterdzieści pięć złotych);

14. oskarżonego B. M. (1) uznaje za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie czasu, od połowy grudnia 2012r. do 17 stycznia 2013r., w P., w mieszkaniu przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1) oraz dwiema innymi ustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 16 krzaków, mogących dostarczyć znaczne ilości środków odurzających oraz wytworzył w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości co najmniej 600 gram, czyniąc w ten sposób przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości środków odurzających, to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.** i za to **na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k.** wymierza oskarżonemu **karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (sto) złotych;**

15. oskarżonego B. M. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od marca 2012r. do 28 sierpnia 2012r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu z D. H. (prawomocnie skazanym) i inną ustaloną osobą, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy ul. (...) w pomieszczeniach mieszkalnych, prowadził w pełni zautomatyzowaną uprawę konopi innych niż włókniste, w ilości 31 sadzonek, która mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2016.224)** i za to na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza oskarżonemu **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

16. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r.) orzeczone wobec **oskarżonego B. M. (1)** w punktach 12, 14 i 15 wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywy łączy i wymierza oskarżonemu w ich miejsce jedną **karę łączną w wymiarze 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz łączną karę grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;**

17. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu B. M. (1) na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 20.09.2013r. do dnia 06.02.2014r. (140 dni);

18. oskarżonego K. M. (1) uznaje za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie czasu, od początku 2013 roku do 20 września 2013r. w P., działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1.450 gram amfetaminy o wartości co najmniej 11.900 zł i znacznej ilości środka odurzającego w postaci 200 gram marihuany o wartości co najmniej 4000 zł, z którego to przestępczego procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 1.05.2011r. do 1.11.2011r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne z art. 278 § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 16.03.2011r. sygn.. akt II K 15/11, i tak:

- w okresie od początku 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 2800 zł w ten sposób, że nabył ją od M. C. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od okresie od czerwca 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 8400 zł orz środka odurzającego w postaci co najmniej 200 gram marihuany o wartości co najmniej 4000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od początku 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 50 gram amfetaminy o wartości co najmniej 700 zł w ten sposób, że nabył ją od B. M. (1) w celu dalszej sprzedaży ;

a ponadto w bliżej nieustalonym czasie – w połowie 2013r., w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił A. F. (1) środek odurzający w postaci 3 gram marihuany o łącznej wartości 60 zł oraz M. D. (1) substancję psychotropową w postaci 1 grama amfetaminy o wartości 20 złotych na ich własny użytek,

to jest uznaje oskarżonego K. M. (1) za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz. U. 2016.224) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.** i za to **na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.** wymierza oskarżonemu **karę 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych;**

19. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. M. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie 18 wyroku w wysokości 15.980,00 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt złotych);

20. oskarżonego K. M. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od 18 do 19 września 2013r., na trasie K-10 na 173 kilometrze, na terenie leśnym w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1) i inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czynił przygotowania do obrotu znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama w ten sposób, że wraz z inną ustaloną osobą ukryli 301 gram posiadanej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i należącej częściowo do niego i M. C. (1) znacznej ilości amfetaminy oraz 51 listków LSD należących do innej ustalonej osoby, do czasu zbycia tych znacznych ilości narkotyków, przy czym czynu tego dopuścił się działając w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 1.05.2011r. do 1.11.2011r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne z art. 278 § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 16.03.2011r. sygn.. akt II K 15/11, to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu**

narkomanii (t.j. Dz. U. 2016.224) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

21. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz.U. 2016.24) orzeka przepadek dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie w postaci (pozostałych po badaniach chemicznych) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama;

22. oskarżonego K. M. (1) uznaje za winnego tego, że w dniu 20 września 2013r., w P., przechowywał przedmioty w postaci zestawu namiotowego w postaci groove box, które – jak wynika z okoliczności ich ujawnienia – mogły służyć do niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci marihuany, to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwo z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii** i za to na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu **karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**;

23. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz.U. 2016.24) orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie w postaci zestawu namiotowego w postaci groove box, służącego do niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci marihuany;

24. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r.) orzeczone wobec oskarżonego K. M. (1) w punktach 18, 20 i 22 wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu w ich miejsce jedną **karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

25. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu K. M. (1) na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 20.09.2013r. do dnia 30.12.2013r.

26. na podstawie § 2 ust. 1- 3, § 14 ust. 2 pkt 5, § 16 i 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. S. (1) – Kancelaria Adwokacka w P. kwotę 1328,40 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. M. (1) z urzędu w postępowaniu sądowym.

27. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art.1, art.2 ust.1 pkt. 5, art. 3 ust.1 oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu i tak:

- od oskarżonego M. C. (1) wydatki w 1/3 części, za wyjątkiem kosztów opinii psychiatrycznej, którymi obciąża Skarb Państwa, oraz opłatę w kwocie 3400,00 złotych,
- od oskarżonego B. M. (1) wydatki w 1/3 części oraz opłatę w kwocie 3400,00 złotych
- od oskarżonego K. M. (1) wydatki w 1/3 części, za wyjątkiem kosztów obrony z urzędu, którymi obciąża Skarb Państwa oraz opłatę w kwocie 1400,00 złotych.

SSO Dorota Biernikowicz

Halina Bramińska Lidia Danelska

Uzasadnienie ograniczone w trybie art. 423 § 1a k.p.k. in fine tylko co do oskarżonych B. M. (1) i K. M. (1).

Sąd Okręgowy w sprawie oskarżonych B. M. (1) i K. M. (1) ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. (1), M. C. (1) i S. K. (1) pochodzą z P., są niemalże rówieśnikami, znają się z dzieciństwa. B. M. (1) znał S. K. (1) od około 9 lat, chodził z nim do gimnazjum, a z M. C. (1) uczęszczał wcześniej do szkoły podstawowej. S. K. (1) od 2005 roku do czasu zatrzymania w dniu 20 września 2013 roku, z przerwami kiedy przebywał w więzieniu, zajmował się handlem narkotykami, o czym wiedzieli oskarżeni B. M. (1) i M. C. (1). Po odbyciu kary pozbawienia wolności w 2011 roku, S. K. (1) zamieszkał w mieszkaniu, które wynajął od matki M. K. przy ul. (...) w P. i zaczął regularnie nabywać narkotyki od innego znajomego zaangażowanego od lat w ten przestępczy proceder, a mianowicie od P. W., który z kolei zaopatrywał się w narkotyki przywożone z Holandii. Także S. K. (1) uczestniczył w przywozie narkotyków z Holandii. Nabywane przez S. K. (1) substancje psychotropowe i środki odurzające przeznaczone były do dalszej sprzedaży. Na przestrzeni prawie 8 lat, kiedy S. K. (1) trudnił się handlem narkotykami, brał on udział w obrocie m.in. łącznie około 94 kilogramów amfetaminy oraz około 94 kilogramów marihuany, a do transakcji dochodziło najczęściej na terenie P.. Skala przestępczej działalności narkotykowej, w jaką był zaangażowany, pozwoliła mu uczynić sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, a w licznych transakcjach narkotykowych uczestniczył zarówno w roli kupującego, sprzedawcy, jak i pośrednika, dzieląc się w zależności od roli, w jakiej występował w związku z konkretną transakcją, zyskami albo kosztami. S. K. (1) miał stałych dostawców narkotyków, gdyż regularnie je nabywał w znacznych ilościach, aby zachować ciągłość przestępczego procederu wprowadzania ich do obrotu. Miał on również stałych odbiorców narkotyków, wśród których byli jego znajomi, jak oskarżeni w niniejszej sprawie: M. C. (1), B. M. (1), czy K. M. (1), który S. K. (1) poznał później, niż pozostali wymienieni oskarżeni, bo około 2011 roku, a w 2013 roku zaczął dla K. sprzedawać narkotyki. R. M. (1) z kolei znał S. K. (1) od dzieciństwa i wiedział od S. K. (1), że ten zajmuje się handlem narkotykami w związku z czym zaproponował, że będzie brał od niego amfetaminę w cenie 8 zł za jeden gram, na co ten wyraził zgodę. R. M. (1) otrzymywał amfetaminę bez uiszczenia zapłaty, następnie przekazywał ją w ilościach hurtowych innym osobom, które sprzedawały narkotyk odbiorcom detalicznym. Po sprzedaży amfetaminy przez dealerów i otrzymaniu pieniędzy z dokonanych transakcji, R. M. (1) rozliczał się z S. K. (1), natomiast zysk ze sprzedaży zatrzymywał dla siebie. Jedną z takich transakcji miała miejsce w sierpniu 2013 roku w P. przy ul. (...) przed blokiem, w którym zamieszkiwał kolejny odbiorca S. K. (2) M.. Wtedy to S. K. (1) przekazał R. M. około 200 gram amfetaminy. Ostatnia transakcja miała miejsce pomiędzy 10, a 11 września 2013 roku, w mieszkaniu w P. przy ul. (...) wynajmowanym przez K. M. (1), w obecności tego ostatniego, gdzie R. M. (1) otrzymał od S. K. (1) około 300 gram amfetaminy.

Bezpośrednim odbiorcą znacznych ilości narkotyków od S. K. (1) w okresie od marca 2011 roku do 20 września 2013 roku był M. C. (1). M. C. (1) w nieustalonym bliżej okresie czasu, od marca 2011 roku do dnia 20 września 2013r., w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci łącznie co najmniej 2600 gram amfetaminy o wartości co najmniej 26.400 zł i środka odurzającego łącznie w postaci 6583 gram marihuany o wartości co najmniej 130.345 zł, a także przetwarzał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 2000 gram amfetaminy, mieszając ją z kofeiną w ilości 2000 gram w celu zwiększenia objętości narkotyku, z którego to przestępczego procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu. Amfetaminę kupował od S. K. (1) średnio za 10 złotych za 1 gram, a marihuanę za średnio 17 zł za 1 gram. Do jednej z tych transakcji narkotykowych doszło w połowie 2012r., w P., kiedy to M. C. (1) brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 20 gram marihuany o wartości co najmniej 400 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) oraz M. K. w celu dalszej sprzedaży, płacąc kwotę ok. 20 zł za jeden gram marihuany. Następnie M. C. (1) w okresie od marca 2011r. do końca 2012r., w P., regularnie kupował od S. K. (1) po około 300 g marihuany miesięcznie i w ten sposób brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 6300 gram marihuany o wartości co najmniej 126.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży, płacąc mu za jeden gram marihuany kwotę 20 zł. Poza tym w okresie od początku stycznia 2013r. do 20 września 2013r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu B. M. (1) i S. K. (1), M. C. (1) brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 263 gram marihuany o wartości co najmniej 3.945 zł w ten sposób, że M. C. (1), B. M. (1) i S. K. (1) wyłożyli środki na zakup wspólnie tej marihuany, którą następnie S. K. (1) nabył od nieustalonej osoby, a następnie podzielili się tymi narkotykami w celu dalszej sprzedaży. W okresie od stycznia do końca sierpnia

2013 roku w P. M. C. (1) rozprowadzał również amfetaminę, kupioną w tym celu od S. K. (1), biorąc w ten sposób udział w obrocie substancji psychotropowej łącznie co najmniej 2300 gram amfetaminy o wartości co najmniej 23.000 zł, którą kupił od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży, płacąc mu za jeden gram 10 zł. M. C. (1) otrzymywał od S. K. (1) amfetaminę w transzach po 200 – 300 gram, zazwyczaj „w komis” tzn. płacił za narkotyk dopiero kiedy udało mu się go sprzedać, a sprzedawał amfetaminę po około 20 zł za jeden gram. M. C. (1) zakupioną od S. K. (1) amfetaminę sprzedawał znajomym, m.in. B. M. (1), któremu pod koniec sierpnia 2013r., w P., zbył substancję psychotropową w postaci co najmniej 100 gram amfetaminy o wartości co najmniej 800 zł w celu dalszej sprzedaży, biorąc w ten sposób udział w obrocie tym narkotykiem. M. C. (1) sprzedał B. M. (1) w/w amfetaminę w celu dalszej odsprzedaży w cenie po 10 zł za jeden gram. Kolejnym znajomym, któremu M. C. (1), uczestnicząc w obrocie narkotykami, zbywał je, był K. M. (1), któremu w okresie od początku 2012r. do 20 września 2013r., w P., zbył substancję psychotropową w postaci co najmniej 200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 2.400 zł, czyli w cenie ok. 12 złotych za jeden gram, w celu dalszej sprzedaży, gdyż K. M. (1) sprzedawał amfetaminę dalej swoim znajomym. Poza tym M. C. (1), w okresie od lipca do sierpnia 2013r., w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci co najmniej 2.000 gram amfetaminy o wartości co najmniej 16.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1), a następnie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K., przerobił znaczną ilość wskazanego narkotyku w ten sposób, iż wspólnie wymieszali go w proporcji 1:1 z kofeiną, uzyskując 4.000 gram mieszaniny siarczanu amfetaminy. M. C. (1) i S. K. (1) czynności przerobienia amfetaminy w opisany wyżej sposób dokonali w mieszkaniu należącym do M. M. (2) w P. przy ul. (...), podczas jej nieobecności w miejscu zamieszkania.

M. C. (1), K. M. (1) i S. K. (1), działając wspólnie i w porozumieniu, w okresie od 18 do 19 września 2013r., na trasie K-10 na 173 kilometrze, na terenie leśnym w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czynili przygotowania do obrotu znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama w ten sposób, że M. C. (1) polecił K. M. (1) i S. K. (1) ukrycie posiadanej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i należącej do C. i M. znacznej ilości amfetaminy do czasu jej zbycia. W związku z tym K. M. (1) w okresie od 18 do 19 września 2013r., na trasie K-10 na 173 kilometrze, na terenie leśnym w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1) i S. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czynił przygotowania do obrotu znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama w ten sposób, że wraz z S. K. (1) ukryli 301 gram posiadanej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i należącej częściowo do niego i M. C. (1) znacznej ilości amfetaminy oraz 51 listków LSD należących do S. K. (1), do czasu zbycia tych znacznych ilości narkotyków, przy czym K. M. (1) czynu tego dopuścił się działając w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 1.05.2011r. do 1.11.2011r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne z art. 278 § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 16.03.2011r. sygn. akt II K 15/11.

W dniu 19 września 2013r. funkcjonariusze Wydziału Kryminalnego Komendy Powiatowej Policji w P. w toku wykonywania czynności służbowych ujawnili za pomocą psa służbowego na trasie P. – S. na drodze K-10 na 173 kilometrze na terenie leśnym dwa pakunki foliowe z zawartością substancji psychotropowych w postaci amfetaminy oraz 51 listków LSD, a także broń palną – pistolet kalibru 9 mm P.A.K. model (...) produkcji niemieckiej. Wśród ujawnionych i zabezpieczonych narkotyków znajdowało się także 50 sztuk woreczków strunowych z nalotem białego proszku. Wskutek obserwacji w/w miejsca zatrzymano R. M. (2), który przybył na miejsce wraz z S. K. (1) pojazdem należącym do R. M. (2) marki O. (...) o nr rej. (...) ok. godz. 3:30. S. K. (1) zbiegł z miejsca ujawnienia narkotyków. Po zważeniu w/w zakopanych substancji okazało, że jest to 301 gramów amfetaminy oraz 0,81 grama LSD. Z opinii z badań kryminalistycznych z zakresu chemii wynika, że zabezpieczone w dniu 19 września 2013r. substancje i bloczki zawierają odpowiednio siarczan amfetaminy oraz nasączone są substancją zawierającą LSD.

Oprócz handlu narkotykami, S. K. (1) oraz jego znajomi w różnych konfiguracjach, zaangażowali byli w liczne uprawy konopi innych niż włókniste. Jedną z takich upraw prowadzona była przez S. K. (1), który w nieustalonym bliżej okresie czasu, od połowy grudnia 2012r. do 17 stycznia 2013r., w P., w mieszkaniu przy ul. (...), działając w krótkich

odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), B. M. (1) oraz M. K., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiali konopie inne niż włókniste w ilości 16 krzaków, mogących dostarczyć znaczne ilości środków odurzających oraz wytworzyli w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości co najmniej 600 gram, czyniąc w ten sposób przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości środków odurzających. Plantację w ilości 16 krzaków roślin konopi innych niż włókniste prowadził głównie S. K. (1), a M. C. (1) pomógł mu, podobnie jak B. M. (1), organizując sprzęt do uprawy, przekazując pieniądze i przy ścinaniu roślin. Mieszkanie przy ul. (...) w P. należało do S. K. (1). Wszyscy wymienieni zaangażowani w uprawę marihuany, zebrali razem rośliny i wysuszyli, z czego uzyskali łącznie 600 gramów ziela konopi, które podzielili między siebie i każdy z nich otrzymał po 200 gramów suszu z przeznaczeniem do dalszej sprzedaży. W czasie przeszukania w/w mieszkania w dniu 20 września 2013r. ujawniono wentylatory, filtry powietrza, mierniki, nawozy, transformatory, aluminiowe uchwyty do lamp, folie aluminiowe oraz zasilacze służące do uprawy marihuany. Natomiast w wyniku przeszukania mieszkania przy ul. (...), zajmowanego przez M. C. (1) w dniu 21 września 2013r. znaleziono m.in. worki foliowe, rękawiczki z białym osadem, woreczki z zapięciem strunowym, wagę elektroniczną. Po przeszukaniu garażu należącego do M. C. (1), w tym samym dniu, znaleziono m.in. woreczek z zapięciem strunowym z szarym proszkiem, woreczki strunowe z suszem roślinnym koloru brązowego, woreczki strunowe z białym proszkiem, woreczki strunowe z tabletkami koloru różowego. Użycie testerów narkotycznych przez funkcjonariuszy policji wykazało, że w/w znalezione substancje stanowią środki psychotropowe w postaci amfetaminy (24,89 g), MDMA (0,93 g), oraz 2C-B (0,33 g). Również opinia z zakresu badań chemicznych wydana przez Laboratorium Kryminalistyczne KWP w Poznaniu potwierdziła, że zabezpieczone w czasie przeszukania miejsca zamieszkania M. C. (1) substancje stanowią środki psychotropowe. Ponadto na części przedmiotów zabezpieczonych podczas przeszukania mieszkania i garażu M. C. (1) znajdowały się należące do niego ślady biologiczne.

Bezpośrednim odbiorcą znacznych ilości narkotyków od S. K. (1) był również oskarżony B. M. (1). Znali się oni z czasów szkolnych, utrzymywali kontakty towarzyskie. B. M. (1) w nieustalonym bliżej okresie, od lutego 2011 roku do 20 września 2013r. w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co najmniej 150 gram amfetaminy o wartości co najmniej 1900 zł i znaczną ilością środka odurzającego w postaci 28.263 gram marihuany o wartości co najmniej 563.945 zł, z którego to przestępczego procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu. Do jednej z głównych transakcji narkotykowych, doszło w okresie od lutego 2011r. do września 2013r., w P., kiedy to B. M. (1) kupił od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży środki odurzające w postaci co najmniej 28.000 gramów marihuany o wartości co najmniej 560.000 zł, płacąc K. po 20 zł za jeden gram. B. M. (1) kupował marihuanę głównie od S. K. (1), regularnie, w ilości pomiędzy 0,5 – 1 kg miesięcznie, za którą płacił dopiero po jej rozprowadzeniu. B. M. (1) zajmował się porcjowaniem marihuany na działki, czego dokonywał w mieszkaniu wynajmowanym przez jego konkubinę – M. M. (2) i sprzedawał po kilka, kilkanaście gramów. Ponadto od okresie od 1 stycznia 2013r. do 20 września 2013r., w P., B. M. (1), S. K. (1) i M. C. (1) wspólnie kupowali marihuanę. Działając wspólnie i w porozumieniu brali oni udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 263 gram marihuany o wartości co najmniej 3945 zł w ten sposób, że wspólnie zbierali środki finansowe na zakup środków odurzających w postaci marihuany, którą kupował głównie S. K. (1) od nieustalonej osoby, a następnie dzielili się narkotykami w celu dalszej sprzedaży. B. M. (1) kupował także amfetaminę od M. C. (1). Do takiej transakcji doszło w bliżej nieokreślonym czasie w roku 2013r., w P., kiedy to zakupił w celu dalszej sprzedaży co najmniej 100 gramów amfetaminy, płacąc 12 złotych za jeden gram i w ten sposób brał udział w obrocie substancją psychotropową w postaci co najmniej 100 gram amfetaminy o wartości co najmniej 1200 zł. Również w bliżej nieokreślonym czasie w roku 2013r., B. M. (1) odsprzedał co najmniej 50 gramów amfetaminy po 14 zł za jeden gram, sprzedając ją w P. K. M. (1), który sprzedawał następnie amfetaminę dalej swoim znajomym i w ten sposób B. M. (1) brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 50 gram amfetaminy o wartości co najmniej 700 zł w ten sposób, że zbył ją K. M. (1) w celu dalszej sprzedaży.

Oprócz handlu narkotykami, B. M. (1) oraz jego znajomi w różnych konfiguracjach, zaangażowali byli w uprawy konopi innych niż włókniste. Jedną z takich upraw prowadzona była wspólnie i w porozumieniu przez B. M. (1), M. C. (1), S.

K. (1) i M. K., w nieustalonym bliżej okresie czasu, od połowy grudnia 2012r. do 17 stycznia 2013r., w P., w mieszkaniu przy ul. (...), gdzie wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiali konopie inne niż włókniste w ilości 16 krzaków, mogące dostarczyć znaczne ilości środków odurzających oraz wytworzyli w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości co najmniej 600 gram, czyniąc w ten sposób przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości środków odurzających. Udział B. M. (1) w prowadzeniu tej plantacji był podobny do udziału M. C. (1) – zajmował się on podlewaniem i ścinaniem roślin, a głównym organizatorem uprawy był S. K. (1). Wymienieni zakończyli opisaną uprawę marihuany po zatrzymaniu M. K..

B. M. (1) w okresie od marca 2012r. do 28 sierpnia 2012r., w P., wspólnie i w porozumieniu z D. H. (prawomocnie skazanym) i S. K. (1), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy ul. (...) w pomieszczeniach mieszkalnych, prowadził kolejną w pełni zautomatyzowaną uprawę konopi innych niż włókniste. Hodowla obejmowała 31 sadzonek i mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste. M., H. i K. razem hodowali te rośliny, jednak nie doszło do wytworzenia z nich ziela konopi z uwagi na zatrzymanie w/w przez policję.

Z kolei K. M. (1) poznał S. K. (1) około 2011 roku. Narkotyki zaczął M. sprzedawać dla K. po utracie pracy, i tak w nieustalonym bliżej okresie czasu, od początku 2013 roku do 20 września 2013r. w P., działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał jednocześnie udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1.450 gram amfetaminy o wartości co najmniej 11.900 zł i znacznej ilości środka odurzającego w postaci 200 gram marihuany o wartości co najmniej 4000 zł, z którego to przestępczego procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 1.05.2011r. do 1.11.2011r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne z art. 278 § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 16.03.2011r. sygn.. akt II K 15/11. K. M. (1) okresowo pracował także u S. K. (1) w jego firmie budowlanej. Narkotyki K. M. (1) kupował głównie od S. K. (1), a kiedy ten nie dysponował nimi, to M. kupował je od M. C. (1). Jedną z takich transakcji miała miejsce w okresie od początku 2013r. do 20 września 2013r., w P., kiedy K. M. (1) brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 2800 zł w ten sposób, że nabył ją od M. C. (1) w celu dalszej sprzedaży. Następnie w okresie od czerwca 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 8400 zł oraz środka odurzającego w postaci co najmniej 200 gram marihuany o wartości co najmniej 4000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży. Kolejną transakcją w ramach obrotu narkotykami miała miejsce z udziałem K. M. (1) w okresie od początku 2013r. do 20 września 2013r., w P., kiedy brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 50 gram amfetaminy o wartości co najmniej 700 zł w ten sposób, że nabył ją od B. M. (1) w celu dalszej sprzedaży. Ponadto K. M. (1), w bliżej nieustalonym czasie – w połowie 2013r., w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił A. F. (1) środek odurzający w postaci 3 gram marihuany o łącznej wartości 60 zł oraz M. D. (1) substancję psychotropową w postaci 1 grama amfetaminy o wartości 20 złotych na ich własny użytek.

K. M. (1) w dniu 20 września 2013r., w P., przechowywał przedmioty w postaci zestawu namiotowego w postaci groove box, które – jak wynika z okoliczności ich ujawnienia – mogły służyć do niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci marihuany. Przedmioty te znaleziono podczas przeszukania mieszkania przy ul. (...) w P. w dniu 20 września 2013r. i należały do S. K. (1), który używał je przy uprawie marihuany. Podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych w/w posesji, gdzie zamieszkiwał oskarżony K. M. (1), na strychu w kartonie ujawniono 228 woreczków strunowych z zapięciem hermetycznym.

W dniu 19 września 2013r., w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii M. C. (1) posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze netto 24,89 grama, substancję psychotropową w postaci MDMA o wadze netto 0,93 grama oraz substancję psychotropową w postaci 2C-B o wadze netto 0,33 grama, co łącznie stanowi znaczną ilość substancji psychotropowych. Podczas przeszukania miejsca zamieszkania M. C. (1), w pokoju przez niego zajmowanym, w dniu 21 września 2013r. funkcjonariusze policji zabezpieczyli kilkadziesiąt woreczków

z zapięciem strunowym z białym nalotem, osadem, rękawiczki, wagę, które to przedmioty wykorzystywał podczas handlu narkotykami.

Sprawa m.in. oskarżonych B. M. (1), K. M. (1) i M. C. (1) została w dniu 27 marca 2014r. wyłączono przez Prokuraturę Okręgową w Poznaniu ze śledztwa sygn. V Ds. 98/03 prowadzonego przeciwko S. K. (1) i innym o przestępstwa głównie narkotykowe.

B. M. (1) urodził się (...) w P., jest synem R. i K. z domu K.. Oskarżony jest kawalerem, bezdzietnym, nie ma nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie średnie, nie ma zawodu. Przed aresztowaniem w tej sprawie w 2013r. nie pracował, zarejestrowany jako bezrobotny. W 2014r. pracował na umowę zlecenie w firmie (...) k. 1286. Oskarżony w dacie wydania wyroku nie był karany za przestępstwa.

K. M. (1) urodził się (...) w P., jest synem K. i E. z domu O.. Oskarżony jest kawalerem, ma na utrzymaniu jedno kilkuletnie dziecko. Przebywając w zakładzie karnym, gdzie do 2014r. odbywał karę, nie był zatrudniony. Oskarżony ma wykształcenie gimnazjalne, nie ma zawodu. Po opuszczeniu w 2014 roku zakładu karnego wykonywał pracę na umowę zlecenia w firmie (...). K. M. (1) był karany za wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i z art. 86 §1 k.w. Oskarżony wielokrotnie był karany za przestępstwa:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dn. 30.10.2007r. sygn.. akt II K 480/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dn. 30.06.2010r. sygn.. akt II K 434/07 za ciąg przestępstw z art. 278 §1 k.k.
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dn. 14.09.2010r. sygn.. akt II K 591/10 za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 29.09.2010r. sygn.. akt II K 658/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 i 3 k.k.
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 16.03.2011r. sygn.. akt II K 15/11 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.
- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Pile z dnia 29.09.2011r. sygn.. akt II K 674/11
- wyrokiem Sadu Rejonowego w Pile z dnia 26.09.2013r. sygn.. akt II K 762/13 z art. 178a § 1 k.k.
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 09.01.2014r. sygn.. akt II K 1162/13 z art. 209 § 1 k.k.
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 30.10.2014r. sygn.. akt II K 30.10.2014r. z art. 278 § 1 k.k.

K. M. (1) zarejestrowany był jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku w okresach 15.11.2011r. do 21.05.2012r. oraz od 07.02.2013r. do 03.11.2013r., M. C. (1) w okresie od 25.05.2012r. do 22.04.2013r. z prawem do zasiłku od 02.06.2012r. do 01.12.201r., natomiast B. M. (1) zarejestrowany był jako bezrobotny od 05.03.2013r. do 11.09.2013r. z prawem do zasiłku dla bezrobotnych w okresie od czerwca do września 2013r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

1. **wyjaśnień oskarżonych** :

- w znacznej części wyjaśnień **oskarżonego M. C. (1)** k. 172-176, 211, 398, 401, 404, 590-594, 965-966, 970-974, 1074-1076, 1094-1095, 1096-1098 w zw. z k. 1297, 1409-1414, 1827-1828, 1830, 2033-2034
- częściowo wyjaśnień **oskarżonego K. M. (1)** k. 73 – 76, 194, 598v, 400, 401, 402, 403, 597-600, 991-992, 1082-1083 w zw. z k. 1294-1296, 1418, 1828
- w niewielkiej części wyjaśnień **oskarżonego B. M. (1)** k. 186-188, 216, 398, 399, 400, 646-650 , 978-979, 1070 w zw. z k. 1292-1294, 1651, 1827

2. zeznań świadków :

- **R. M. (2)** k. 91 – 94, 96-98, 200, 312 – 314, 402 – 402v, 405, 674v – 676v; 986, 1088 w zw. z k. 1788-1790
- **S. K. (1)** k. 162-165, 206, 399, 403, 404, 405, 467-470, 471-478, 486-494, 547-553, 559-561, 766-771, 1012-1025 – ujawnione na rozprawie w d. 30.10.2015r. w trybie art. 391 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 182 §3 kpk – k. 1811 – 1814 - zeznania i wyjaśnienia świadka S. K. (1) złożone w postępowaniu z uwagi na to, że świadek skorzystał z prawa odmowy zeznań w trybie art. 182 § 3 kpk
- **S. P.** k. 48-49, 1415
- **Ł. P.** k. 55-57, 77-79 w zw. k. 1416-1419
- **A. F. (1)** – ujawnione na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. w zw. z art. 394 § 2 k.p.k. k. 902 w zw. z k. 2032
- **M. D. (1)** k. 408, 903 w zw. z k. 2032
- w niewielkiej części **D. H.** k. 1516-1518 w zw. z k. 1784-1787
- w niewielkiej części **M. K.** k. 1520-1525 w zw. z k. 1549-1558
- w niewielkiej części **R. K.** k. 267v-268, 270-271, 305, 2032
- w niewielkiej części **A. A.** k. 289-290, 2032
- w niewielkiej części **T. C.** k. 283, 2032
- w niewielkiej części **R. K.** k. 288, 2032

3. dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i ujawnionych na rozprawie k. 2031 na podstawie art. 393 § 1-3 k.p.k. i art. 394 § 2 k.p.k.:

- postanowienie o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania k. 1-23, 1102, 1121A-1121B
- notatka urzędowa k. 24, 32, 33, 50, 51, 80, 129, 262, 466, 623-624, 772-773, 869-870
- notatka służbowa k. 166
- notatka służbowa z użycia psa służbowego policji k. 25, 34, 144-146
- protokół oględzin miejsca k. 26-27
- protokół oględzin rzeczy k. 28-30, 154-155, 167-169
- protokół użycia testera narkotykowego k. 31, 151, 152 -153, 266,
- protokół przeszukania osoby k. 35-36, 44-45, 113-115, 117-119, 121-122, 125-126, 272-273, 279-280
- protokół przeszukania mieszkania i pomieszczeń gospodarczych, samochodu, telefonu k. 37-38, 39-40, 41-43, 58-65, 87-88, 109-111, 132-139, 141-143, 147-148, 263-265, 274-276, 281-282, 298-299, 301-304, 1033-1038,
- protokół zatrzymania osoby k. 46, 47, 112, 116, 120, 156-158, 1027
- protokół zatrzymania rzeczy k. 81-83, 84-86
- postanowienie o wyłączeniu materiałów k. 259-261

- tablice poglądowe k. 284-287, 291-294, 306-307, 562-571
- dane o karalności z KRK k. 335-336, 337-338, 339, 653-660, 699-707, 847-849, 893-894, 1211, 1226-1228, 1734-1740, 1937-1941
- notatka dotycząca ustalenia danych w trybie art. 213 § 1 k.p.k. – k. 342, 343
- informacja o karalności za wykroczenia k. 344-346
- informacja o pobytach w izbie wytrzeźwień k. 349-353
- odpisy wyroków k. 354, 356, 357-360, 362-377, 379-386
- materiał poglądowy do protokołu oględzin miejsca ujawnienia dowodów rzeczowych w lesie k. 387, 388, 414, 458
- umowa i dokumentacja dotycząca zatrzymanych przedmiotów k. 416-422
- dokumentacja medyczna dotycząca M. C. (1) k. 423-425, 1077-1078
- informacje o karalności K. M. k. 498, 686
- pismo (...) Sp. Z o.o. dotyczące zatrudnienia M. C. (1) k. 858
- protokół oględzin rzeczy k. 510-527
- informacja z PUP w P. k. 601, 602, 708-709, 1079
- pismo i dokumentacja Starostwa Powiatowego k. 605 – 618, 622, 643, 710
- dane telekomunikacyjne i wykazy połączeń, informacje o abonentach k. 684, 689-690, 793-794, w tym na płycie, 796 – 797, w tym na płycie, 817-818, 829-833, 835- 836 – dane na płycie w wersji elektronicznej, , 837 – 838- dane na płycie, 841-843 – w tym dane w wersji elektronicznej na płycie, 844-846 w tym dane w wersji elektronicznej na płycie,
- informacje z ZUS w P. k. 820
- informacje podatkowe i deklaracje PIT z US w P. k. 691-698, 824, 825
- odpisy dokumentów z akt sprawy karnej k. 780-792
- odpisy wyroków k. 862-866
- protokół przekazania dowodów rzeczowych k. 877, 912, 930, 956, 957
- wykaz dowodów rzeczowych k. 904-911
- pokwitowanie k. 933
- protokół eksperymentu procesowego z udziałem S. K. (1) k. 1103-1106
- protokół odtworzenia zapisu eksperymentu procesowego z udziałem S. K. (1) utrwalonego na płycie CD k. 1107-1120
- dowody rzeczowe wymienione na k. 1177-1179
- zaświadczenie o zatrudnieniu k. 1285,

- umowa zlecenia k. 1286, 1404-1406
- wyrok SO w Poznaniu z dnia 30.10.2014r. sygn.. akt III K 166/14 wraz z uzasadnieniem k. 1337-1340, 1366-1379
- umowa zlecenia dot. K. M. k. 1402, 1403
- pismo KPP P. k. 1445
- dane o sytuacji materialnej oskarżonych k. 1822, 1900
- zaświadczenie o kontynuowaniu nauki dot. M. C. k. 1825, 2024-2026
- umowa o prace k. 2027
- dokumentacja lekarska dot. M. C. k. 1897, 1901, 1918, 1919, 1922, 1925
- kwestionariusz specjalisty terapii uzależnień dot. M. C. k. 1904
- kopia aktu oskarżenia w sprawie SR Piła sygn.. II K 124/16 k. 2001-2022

4. **opinie biegłych**, ujawnione na rozprawie za zgoda stron bez odczytywania w trybie art. 393 § 1 – 3 k.p.k. w zw. z art. 394 § 2 k.p.k., takie jak:

- **opinie z badań kryminalistycznych z zakresu daktyloskopii** wydana przez Laboratorium Kryminalistyczne KWP w P. k. 663-665, 668-672, 680-682, 736-740, 742-745, 885-888, 936-938, 941-943, 945-946- materiał poglądowy do opinii, 961-964, 999-1001, 1003-1004, 1007-1008, 1050-1054, 1056-1060, 1062-1064, 1066-1067,
- **opinie biegłego z dziedziny informatyki** k. 711-718, 719-734
- **opinie z badań kryminalistycznych z zakresu chemii** wydane przez Laboratorium Kryminalistyczne KWP w P. k. 873-876, 880-882, 915-929, 952-955
- **opinia sądowo psychiatryczna** dot. M. C. (1) k. 1942

Świadek M. M. (2) jako konkubina oskarżonego B. M. (1) skorzystała w tym postępowaniu z prawa do odmowy składania zeznań k. 1636-1637, 1830.

Oskarżony M. C. (1) przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, choć nie w całości, bo nie przyznał się do zakupu od S. K. (1) 2000 g amfetaminy, która została następnie przerobiona poprzez wymieszanie z kofeiną i nie przyznał się do narkotyków ukrytych w lesie, a zabezpieczonych przez policję. Według oskarżonego narkotyki ukryte w lesie nie należały do niego. Do pozostałych zarzutów przyznał się. Omawiając moc dowodową wyjaśnień M. C. (1), Sąd ograniczył ocenę tego dowodu jedynie do fragmentów wyjaśnień M. C. (1), które istotne są dla prawno- karnej oceny zachowań oskarżonych M. i M., które w tym zakresie stanowiły podstawę dokonanych ustaleń faktycznych odnośnie zarzucanych M. i M. czynów, w szczególności tych, które M. C. (1) popełnił wspólnie i w porozumieniu ze współoskarżonymi. Zaznaczyć należy jeszcze, że przed Sądem oskarżony zasadniczo podtrzymał wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, odczytane w trybie art. 389 § 1 k.p.k., precyzując, że tylko raz sprzedał narkotyki M.. Oskarżony nie potrafił wskazać kwoty korzyści majątkowej jaką osiągnął z handlu narkotykami, oprócz pieniędzy zabezpieczonych u niego w mieszkaniu podczas przeszukania tj. kwoty 2000 zł. Taka korzyścią, jak wyjaśnił po odczytaniu kolejnych protokołów, były też kwoty 3000 zł i 3600 zł, podawane w odczytywanych wyjaśnieniach, a jakie odłożył z handlu narkotykami. Oczywiście Sąd nie podzielił tych wyjaśnień oskarżonego, bo mając na uwadze skalę przestępstw narkotykowych, jakich się dopuścił i ilości narkotyków, jakimi handlował C., niewiarygodne, nielogiczne i wręcz infantylne są jego twierdzenia, że z tego procederu miał zarobić tylko kilka tysięcy złotych. Już sama wartość narkotyków, których dotyczą zarzuty stawiane M. C. (1) wskazuje, że korzyść z popełnienia tych przestępstw

odniósł i to znaczną, a mianowicie taką, jaką Sąd ustalił orzekając środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa. Zdaniem Sądu korzyścią taką jest co najmniej równowartość narkotyków, jakie wprowadzał do obrotu oskarżony i tak został ten środek karny ustalony (pkt 2 wyroku).

W pierwszych wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym oskarżony M. C. (1) podał, że S. K. (1) poznał około 2008 roku przez kolegę M. K., wtedy nie wiedział jeszcze, że K. zajmuje się handlem narkotykami. O tym dowiedział się w 2011 roku od M. K., przez którego kontaktował się z K.. C. podał, że kiedy w 2011 roku stracił pracę, zaczął kupować od K. narkotyki w celu dalszej sprzedaży. Oskarżony podał w swoich wyjaśnieniach ilości, rodzaj i cenę, za jaką kupował narkotyki od K.. Kupował od K. amfetaminę po 8 zł za jeden gram i marihuanę po 20 zł za jeden gram, a następnie dalej sprzedawał te narkotyki. Z K. rozliczał się dopiero po sprzedaży dalej narkotyków. M. C. (1) wyjaśnił, że nie zawsze osobiście kupował narkotyki od K., bo zdarzało się, iż narkotyki przywoził mu M. i wówczas zdarzało się, że zamiast z K., to rozliczał się z M.. C. zaprzeczył wówczas, by sprzedawał K. M. (1) narkotyki, jednak tych wyjaśnień Sąd nie podzielił, jako sprzecznych z innymi dowodami, zwłaszcza, że sam oskarżony C. w kolejnych wyjaśnieniach przyznał się do transakcji narkotykowej z M.. Odnośnie B. C. wyjaśnił wtedy, że dokładnie nie pamięta, ale możliwe jest, że M. kupował od niego narkotyki – amfetaminę, natomiast marihuany nie kupował od niego, bo razem ją palili. Wyjaśnił wówczas, że B. M. (1) kupił od niego raz 100 gramów amfetaminy i to było z tej partii narkotyków, na które składał się z K. po 3000 zł i dostał za to 300 gramów amfetaminy. Transakcja ta miała według C. miejsce pod koniec sierpnia 2013r i M. nie zdążył się z nim rozliczyć przed ich zatrzymaniem. M. C. (1) potwierdził w dalszych wyjaśnieniach, że w mieszkaniu dziewczyny M. – M., w P. na ul. (...), były w sejfie przechowywane narkotyki, w tym mieszkaniu oskarżony mieszał także razem z K. amfetaminę z kofeiną (pół na pół). Dodał, że klucze do tego mieszkania miał K. i dziewczyna M.. Według C. B. M. (1) kupował też narkotyki od K., ale ile i za jaką cenę tego nie wiedział. W dalszej części tych pierwszych wyjaśnień, M. C. (1), mimo, że wcześniej zaprzeczył aby sprzedawał narkotyki M., przyznał jednak, że M. kupował od niego narkotyki, jak sam ich nie miał, choć nieczęsto, bo M. głównie zaopatrywał się w narkotyki od K., a do C. M. przychodził po narkotyki, kiedy nie mógł się skontaktować z K.. C. dodał, że do dalszej odsprzedaży narkotyki sprzedawał tylko M. i M., natomiast pozostałe zakupione narkotyki sprzedawał poszczególnym klientom na ich użytek. C. zaprzeczył, aby narkotyki zakupione w lesie należały do niego, natomiast według niego to K. i M. jeździli do lasu, gdzie jak podejrzewa przechowywali narkotyki, aby nie trzymać ich w mieszkaniu dziewczyny M.. Oskarżony dodał, że narkotyki załatwiał wyłącznie K. i jeździł po ich odbiór z M., który był jego kierowcą i towarzyszył mu ze względów bezpieczeństwa. Dodał na koniec pierwszego przesłuchania jako podejrzany, że M. sprzedał narkotyki do dalszej odsprzedaży tylko jeden raz, natomiast M. sprzedał w tym celu kilka razy narkotyki w małych ilościach (k. 174-176). Podczas konfrontacji z B. M. (1) M. C. (1) nie podtrzymał swoich wcześniejszych wyjaśnień i stwierdził, że nie sprzedawał narkotyków B. M. (1), a wyjaśnienia zostały na nim wymuszone przez funkcjonariusza policji, który go przesłuchiwał. Dodał, że policjant ten bił go i zastraszał, czego dowodem jest obdukcja lekarska przeprowadzona wobec niego w szpitalu przed umieszczeniem w izbie zatrzymań. Wyjaśnił, że następnie podtrzymał te wymuszone przez policjanta wyjaśnienia przed prokuratorem, gdyż wiedział, że wróci po przesłuchaniu do izby zatrzymań i bał się. Zaznaczyć należy w tym miejscu, że pod koniec śledztwa M. C. (1) wyjaśnił, że odwołał te obciążające M. wyjaśnienia, bo został zastraszony w areszcie, potwierdził jednocześnie, że sprzedawał narkotyki także M.. Z kolei podczas konfrontacji z K. M. (1), zaprzeczył twierdzeniom M., by część schowanej w lesie amfetaminy należała do niego k. 401. Konfrontowany z S. K. (1), podtrzymał swoje wcześniejsze twierdzenia, dodając, że nie pamięta aby dzwonił bądź wysyłał wiadomość sms do K. M. (1), że jeśli nie rozliczy się z nim za poprzednią dostawę narkotyków, to ma oddać mu te schowane w lesie. Podtrzymał, że narkotyki schowane w lesie nie należały do niego, nie wie kogo to były narkotyki, bo nie jeździł tam. Tych wyjaśnień oskarżonego Sąd nie podzielił jako sprzecznych z innymi dowodami, w tym wyjaśnieniami M. i K.. W kolejnych wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym M. C. (1) wyjaśnił, że zna B. M. (1) ps. (...) od szkoły podstawowej, zna też M. ps. (...), choć słabiej i od 2013r. i poznał go przez K.. Potwierdził także, że zna K. M. (1), z widzenia zna go od czasów szkolnych, natomiast bliżej poznał go przez K.. K. poznał natomiast około 2009r. przez M. K. albo przez M.. Wyjaśnił, że M. ma dziewczynę – M. M. (2). C. wskazał, że to K. rozpoczął przestępczą działalność narkotykową, a w 2011 roku kiedy C. stracił pracę, zaczął spotykać się częściej z K. i ten wciągnął go w proceder narkotykowy, w którym brał udział od 2011 roku do września 2013r., kiedy zostali zatrzymani. M. C. (1) wyjaśniając w dniu 20.01.2014r. szczegółowo opisał swój udział w obrocie narkotykami, a w szczególności wskazał, że w 2013r. razem z K. i M. „zrzucali” się na marihuanę kilka razy, ale

to były małe ilości, chodziło o 1 lub 2 porcje głównie w celu zażywania przez nich samych, zrzucali się na marihuanę w ten sposób niemal codziennie. Tą „składkową” marihuanę załatwiał K. i jak ją przynosił to razem ją palili. Według C. K. w 2013r. sprzedawał marihuanę M., M., choć nie wie w jakich ilościach. K. według C. przechowywał w 2013 roku amfetaminę w mieszkaniu dziewczyny M. – M. M. (2) w P. przy ul. (...) w sejfie należącym do K.. Podał, że w 2013 roku amfetaminę w większej ilości sprzedawał M., także detalicznym odbiorcom, często przez M., jak byli to koledzy tego ostatniego. Sprzedawał gram amfetaminy za 20 zł. Przyznał, że kilka razy mieszał amfetaminę z kofeiną, robił to z K. w mieszkaniu dziewczyny M., przy czym rękawiczki używane podczas mieszkania amfetaminy z kofeiną zabezpieczyła policja w czasie przeszukania mieszkania C.. M. C. (1) podał także, że M. w 2013 roku kupował amfetaminę od K., a jak ten nie miał, to od niego. M. kupował od C. amfetaminę nieregularnie, dlatego trudno było mu sprecyzować dokładnie ilości sprzedanych narkotyków M., podał jednak, że mogło być kilka takich transakcji po około 20 do 100 gramów każda, łącznie mógł sprzedać M. około 200 – 400 gramów amfetaminy. Te transakcje miały miejsce w 2013 roku do czasu zatrzymania C. we wrześniu. C. wyjaśnił poza tym, że amfetaminę dawał M. „w komis”, sprzedawał mu ją drożej niż sam kupował od K., np. jak kupował od K. po 8 zł za jeden gram, to M. liczył nawet po 14 zł za jeden gram. C. nie potrafił powiedzieć komu M. sprzedawał dalej amfetaminę, po ile, ale miał swoich odbiorców. Z wyjaśnień C. wynika też, że K. w 2013 roku sprzedawał amfetaminę także M., M., choć nie wiedział ile im sprzedał łącznie amfetaminy. M. C. (1) potwierdził także, to co podał K., że był z nim i M. jeden raz w Holandii, było to w maju 2013r., choć zaprzeczył, aby było to związane z przemytem narkotyków (k. 591-594).

Po przedstawieniu M. C. (1) ostatecznej wersji zarzutów w postępowaniu przygotowawczym, przyznał się zasadniczo do wszystkich zarzutów dotyczących jego udziału w obrocie narkotykami i do uprawy marihuany, wskazując jednak, że znaczne ilości marihuany, jakie nabywał były na jego własny użytek, gdyż był uzależniony od marihuany. Sąd nie podzielił tych wyjaśnień jako sprzecznych z innymi dowodami, jak wyjaśnienia S. K. (1), z których wynika, że C. handlował także marihuaną i choć z opinii biegłych psychiatrów i specjalisty terapii uzależnień rzeczywiście wynika, że C. był uzależniony od marihuany, to zdaniem Sądu znaczne ilości nabywanych przez niego narkotyków w świetle innych dowodów wskazują jednoznacznie, że kupował narkotyki, w tym marihuanę w celu dalszej odsprzedaży. Podobnie nie zasługują na podzielenie wyjaśnienia M. C. (1), w których zaprzecza, aby kupował amfetaminę od K., gdyż sprzeczne są w tym zakresie z wiarygodnymi wyjaśnieniami samego K., a także innych osób, jak chociażby K. M. (1), który kupował od C. właśnie amfetaminę. Sąd nie podzielił także wyjaśnień M. C. (1), w których zaprzecza, aby miał związek z ukrytymi w lesie narkotykami, ponieważ w tym zakresie Sąd oparł się na wyjaśnieniach M. i korespondujących z nimi zeznaniach K., a którzy potwierdzili, iż część zakopanej w lesie amfetaminy należała do C.. Zasługiwały natomiast na wiarę wyjaśnienia oskarżonego C., w których przyznał się do prowadzenia uprawy marihuany w mieszkaniu przy ul. (...), wspólnie z M. i K. choć nie potrafił podać jaki związek miał z tą uprawą marihuany M. K.. Ponieważ w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego zbieżne są z zeznaniami S. K. (1), należało podzielić je jako wiarygodne. Natomiast nie przeczą im zeznania K., który opisuje w nich jaka była rola M. K. (wynajmował pokój w którym była uprawa). Oskarżony M. C. (1) wyjaśnił także, że odwołał wcześniej obciążające M. wyjaśnienia dotyczące sprzedaży M. 100 gramów amfetaminy, bo został zastraszony w areszcie, potwierdził, że prawdą jest to, co wyjaśnił na początku śledztwa, iż sprzedał M. 100 gramów amfetaminy (k. 973). Sąd podzielił także wyjaśnienia M. C. (1), w których potwierdził, że łącznie mogło być 263 gramów marihuany, jaką kupował razem z K. i M. w 2013 roku, gdyż w tym zakresie zbieżne są z wyjaśnieniami K., choć nie zasługiwały już na wiarę w zakresie w jakim podał, że kupowali w/w marihuanę na własny użytek, a nie w celu dalszej odsprzedaży, zwłaszcza jeżeli weźmie się pod uwagę ilość tych narkotyków. Oskarżony C. potwierdził natomiast, że pod koniec sierpnia 2013r. sprzedał M. 100 gramów amfetaminy w celu dalszej odsprzedaży, co Sąd podzielił i uczynił podstawą wyrokowania, a tym samym nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego M., w których nie przyznaje się do tej transakcji. Podobnie Sąd podzielił wyjaśnienia M. C. (1), w których potwierdza, że od początku 2013 roku do czasu zatrzymania sprzedał M. 200 gramów amfetaminy, gdyż zbieżne są z wyjaśnieniami samego M. w tym względzie, a jednocześnie wskazać należy, że wobec zbieżności tych głównych dowodów, a więc uczestników tej transakcji czyli C. – M., Sąd nie podzielił w tej mierze wyjaśnień K., z których miało wynikać, że C. sprzedał M. około 700- 800 gramów amfetaminy (k. 164). Zważyć należy, iż K. nie uczestniczył w tej transakcji, a zatem bardziej miarodajne były w tym zakresie twierdzenia, zgodne co do zasady, osób uczestniczących w transakcji czyli C. i M.. Sąd podzielił także wyjaśnienia C., który opisał rolę swoją, M. i K. przy uprawie marihuany w mieszkaniu na ul. (...), wskazując na K., jako tego, który wszystko zorganizował, a

pozostali sfinansowali zakup sprzętu potrzebnego do prowadzenia uprawy. W kontekście tych wyjaśnień C., a także pozostałych dowodów, jak chociażby wyjaśnienia K., czy zeznania M. K., nie zasługują na podzielenie wyjaśnienia M., w których zaprzecza swojemu udziałowi w tej uprawie marihuany.

Oskarżony B. M. (1) na rozprawie głównej nie przyznał się do popełnienia żadnego z zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień, a po odczytaniu w trybie art. 389 § 1 k.p.k. wyjaśnień z postępowania przygotowawczego, nie podtrzymał tych, w których choćby częściowo przyznawał się, a podtrzymał te, w których zaprzeczał swojemu udziałowi w przestępczym narkotykowym procederze. Nie podtrzymał, że zażywał narkotyki, nie podtrzymał swoich wyjaśnień odnośnie kontaktu z narkotykami innych osób, o których wcześniej wyjaśniał. Oskarżony jednocześnie przed sądem odmawiał odpowiedzi na pytania dlaczego nie podtrzymuje odczytanych mu wyjaśnień. Na rozprawie w dniu 30.11.2015r. zmienił swoje stanowisko procesowe i podtrzymał wyjaśnienia założone w postępowaniu przygotowawczym w dniach 22.09.2013r. i 27.01.2014r. w zakresie, w jakim przyznał się do zakupu 100 gramów marihuany od S. K. (1). Nie chciał jednak wyjaśnić dlaczego na początku procesu odwołał te wyjaśnienia. Natomiast w postępowaniu przygotowawczym przesłuchany po raz pierwszy w dn. 22.09.2013r. przyznał się do zakupu jedynie 100 gramów marihuany w lipcu 2013r. od S. K. (1), zaprzeczył natomiast, by kupował narkotyki od M. C. (1), a wyjaśnienia te podtrzymał podczas kolejnego przesłuchania w śledztwie. Wyjaśnił ponadto, że po powrocie z Holandii w czerwcu 2013r. był „jakiś zakrecony” i dlatego w lipcu skontaktował się z K., którego znał z gimnazjum i kupił od niego te 100 gramów marihuany po 20 zł za jeden gram. Nie kupował od K. amfetaminy. Wyjaśnił, że część marihuany spalił sam, a część sprzedał przypadkowym osobom – tj. około 50 gramów. Potwierdził, że w mieszkaniu jego dziewczyny, w sejfie, były przechowywane przez K. narkotyki. Wiedział, że w tym mieszkaniu przechowywana jest amfetamina, bo widział jak K. i C. mieszała ją z jakimś białym proszkiem. Zaprzeczył aby kupował od C. amfetaminę i aby sprzedawał amfetaminę. Stwierdził wówczas, że bardzo żałuje tego czynu. Dodał, że C. jest „sknerusem” i nigdy nie dałby mu towaru „na krechę” (k. 188). Podczas posiedzenia w sprawie zastosowania tymczasowego aresztowania podtrzymał swoje wcześniejsze twierdzenia, dodając, że mógłby przyznać się gdyby to pomogło k. 216. W ostatnich wyjaśnieniach złożonych w śledztwie zmienił swoje stanowisko procesowe i nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów.

W kolejnych wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym w dniu 27.01.2014r. B. M. (1) podtrzymał swoje oświadczenie, że przyznaje się do posiadania 100 gramów marihuany. Podał, że zna M. C. (1) jeszcze ze szkoły podstawowej, podobnie jak K. M. (1) i R. M. (2), potwierdził również znajomość z S. K. (1) i M. K.. Oskarżony podał, że w mieszkaniu wynajmowanym przez jego dziewczynę M. M. (2), K. miał swój sejf, w którym – jak podejrzewał M. – przechowywał dokumenty związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, pieniądze, a może nawet narkotyki. Sąd nie podzielił wyjaśnień M., że nie był zorientowany dokładnie, do czego służył K. sejf w mieszkaniu M. M. (2), gdyż sprzeczne są z wyjaśnieniami C. i K.. Jego wyjaśnienia nie zasługują na wiarę w tym względzie, zwłaszcza, że sam potwierdził, iż widział jak K. i C. mieszała w tym mieszkaniu narkotyki pod nieobecność M. M. (2). Te wyjaśnienia M., w których opisał proceder mieszania amfetaminy z kreatyną, przy czym używał określeń biały proszek, znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach C. i K., dlatego zasługują na podzielenie. M. wskazał także, że przy tym mieszeniu C. i K. mieli założone gumowe apteczne rękawiczki i miało to miejsce około miesiąca dwóch przed ich zatrzymaniem. M. wyjaśnił również, że tak zmieszana amfetaminę pakowali później K. z C. w duże worki, wielkości worków śniadaniowych i było kilka takich worków tej zmieszanej substancji. M. potwierdził natomiast, że był również zatrudniony w firmie budowlanej K., co nie budzi wątpliwości w świetle innych dowodów. Potwierdził również, że był w Holandii z C. i K. około dwa miesiące przed ich zatrzymaniem, ale nie dotyczyło to transakcji narkotykowych, tylko pojechali po narzędzia. Oskarżony B. M. (1) podtrzymał, że kupił w lipcu 2013r. od (...) gramów marihuany, którą w większości sam spalił, ewentualnie poczęstował nią kogoś na imprezie. Była to jedna transakcja i zapłacił K. 20 zł za jeden gram. Szczegóły tej transakcji uzgodnił – jak podał – osobiście z K., który bezpośrednio przekazał mu narkotyki ‘w komis’ , a potem M. zapłacił K. dwa razy po 1000 zł. M. wyjaśnił, że palił te 100 gramów marihuany przez miesiąc, może dłużej, zażywał ją codziennie, ale nieregularnie, robił sobie skręty, z jednego grama wychodziły mu nawet 4- 5 skręty, a jednego dnia wypalał 3 – 4 skręty. Opisał jednocześnie jak czuł się po zażyciu marihuany. Podał, że tak regularnie zaczął zażywać marihuane po zakupieniu tych 100 gramów od K., a wcześniej palił tylko sporadycznie, jak ktoś go poczęstował. Wyjaśnił, że

pieniądze na marihuanę miał z oszczędności pochodzących z pracy, z których kupił też samochodów. Dodał, że około 1/5 tej marihuany zakupionej od K. rozdał, częstując innych, a w zamian te osoby stawiały mu piwo. M. zaprzeczył, aby wiedział skąd K. miał narkotyki, zaprzeczył, aby wiedział kto jeszcze kupował narkotyki od K. (k. 647-650). Sąd nie dał wiary w całości tym wyjaśnieniom M., zwłaszcza jeżeli chodzi o ilości narkotyków zakupionych przez niego od K., bo są one sprzeczne z wyjaśnieniami K., a także C. i częściowo M.. Ilość marihuany i amfetaminy jaką oskarżony M. nabył w celu dalszej odsprzedaży, czy też sprzedał w celu dalszej odsprzedaży, uczestnicząc w obrocie znacznymi ilościami narkotyków, Sąd ustalił zatem przede wszystkim na podstawie wyjaśnień K., C. i M., uznając wyjaśnienia M. za przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do zminimalizowania odpowiedzialności karnej. Podobnie Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego M., w którym nieudolnie próbował przekonać, że 100 gramów marihuany (abstrahując od tego, że dowody podzielone przez Sąd pozwoliły przypisać mu udział w obrocie znacznie większą ilością marihuany, bo ponad 28 kilogramów) przeznaczył na własny użytek i palił to przez niewiele ponad miesiąc, wypalając dziennie po 3- 4 skręty, które robił z jednego grama marihuany. Przeliczając zatem w ten sposób nabyte – według oskarżonego – od (...) gramów marihuany, uznać należy, że wypalając przez miesiąc codziennie po 3 – 4 skręty, zużył w ciągu miesiąca jedynie 30 gramów marihuany, co sprzeczne jest z jego wyjaśnieniami, nawet jeżeli przyjąć, że rozdał 1/5 ze 100 gramów przypadkowym osobom, częstując je. Wyjaśnienia oskarżonego w tym względzie brzmią niewiarygodnie, nieprzekonująco, skoro twierdzi, że paląc codziennie takie ilości marihuany, jednocześnie normalnie funkcjonował, jeździł samochodem, ćwiczył na siłowni, pracował, zwłaszcza, że wcześniej palił marihuanę tylko sporadycznie, kiedy ktoś go poczęstował. Niewątpliwie wyjaśnienia oskarżonego są też nielogiczne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i zmierzały wyłącznie do zminimalizowania odpowiedzialności karnej oskarżonego. Zresztą jego wyjaśnienia w tej mierze, odnośnie ilości i rodzaju narkotyków, które nabywał i dalej sprzedawał, są sprzeczne z innymi dowodami, jak wyjaśnienia K., M. i C., a które Sąd uczynił podstawą dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych. Z tych powodów wyjaśnienia B. M. (1), w których zaprzecza swojemu udziałowi w obrocie znaczną ilością narkotyków, czy w uprawach marihuany, jako sprzeczne z innymi wiarygodnymi dowodami uczynionymi przez Sąd podstawą wyrokowania, Sąd odrzucił przy dokonywaniu ustaleń faktycznych, uznając je wyłącznie za nieudolną linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Zresztą wskazać należy, iż sam oskarżony wyjaśniał wewnętrznie sprzecznie odnośnie jedynej transakcji, do której się przyznał (100 gramów marihuany kupionej od K.), gdyż bez podania jakiegokolwiek powodu na rozprawie najpierw odwołał przyznanie się do tego czynu, by następnie w toku procesu znowu zmienić stanowisko i przyznał się jednak do tej jednej transakcji, co i tak pozostaje w sprzeczności z jego wyjaśnieniami, bo raz twierdzi, że sam wypalił te 100 gramów marihuany przez okres ponad miesiąca, a innym razem oświadcza, że nie zażywa narkotyków, nie czuje się uzależniony, nie czuje potrzeby korzystania z takich środków (tak oświadczył na rozprawie 30.11.2015r.). Powyższe unaocznia, że właściwie oskarżony swoje wyjaśnienia dostosowuje do zmieniającej się sytuacji procesowej, dążąc tymi kłamliwymi twierdzeniami do jeśli nawet nie uniknięcia, to choć zminimalizowania odpowiedzialności karnej. Takie wyjaśnienia nie mogą się jednak ostać i należało je zdyskwalifikować, gdyż nie wytrzymują krytyki w zestawieniu z wiarygodnymi, bo zbieżnymi, spójnymi i konsekwentnymi twierdzeniami K., C. i M. odnośnie udziału M. w obrocie znaczną ilością narkotyków i jego udziału w dwóch uprawach marihuany, opisanych w akcie oskarżenia i przypisanych mu w wyroku.

Oskarżony K. M. (1) natomiast na rozprawie głównej przyznał się od początku do popełnienia zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów, za wyjątkiem zarzutu dotyczącego zakupu i sprzedaży marihuany, przyznał się zatem do wszystkich zarzutów dotyczących amfetaminy. Skorzystał jednocześnie z prawa i odmówił składania wyjaśnień w Sądzie, natomiast podtrzymał wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, a które Sąd odczytał. W postępowaniu przygotowawczym w pierwszych wyjaśnieniach z 20.09.2013r. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wówczas czynów dotyczących w szczególności posiadania znacznej ilości substancji psychotropowych oraz udziału w obrocie znaczną ilością amfetaminy nabywanej od S. K. (1). W złożonych wówczas wyjaśnieniach opisał swoją znajomość z S. K. (1), którego poznał ok. 2011 roku po wyjściu z więzienia, kiedy nie miał pracy i zaczął dla K. sprzedawać narkotyki. Podał, że od S. K. (1) kupował amfetaminę, przez okres pół roku łącznie nabył od niego ok. 850 g tej substancji psychotropowej. Oskarżony opisał ze szczegółami miejsca transakcji oraz za ile kupił i jaką ilość amfetaminy. Sąd podzielił wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim przyznaje się do brania udziału w obrocie amfetaminą, ponieważ oskarżony konsekwentnie podtrzymał dalej w toku postępowania te wyjaśnienia, jego przyznanie się w tym zakresie nie budzi wątpliwości w świetle innych dowodów, jak wyjaśnienia oskarżonego M. C., zeznania świadka

R. M. (2), czy wreszcie zeznania świadka S. K. (1). Na rozprawie głównej K. M. (1), przyznając się do wszystkich zarzutów narkotykowych dotyczących amfetaminy, podtrzymał wyjaśnienia co do wszystkich szczegółów, co do ilości narkotyków, dat i innych okoliczności dotyczących tych narkotyków. Odwołując się zatem do podawanych przez K. M. (1) w jego wyjaśnieniach ilości amfetaminy, jaką nabywał od S. K. (1), miejsca i czasu tych transakcji, ceny zakupu i odsprzedaży tych narkotyków, Sąd podzielił te wyjaśnienia jako wiarygodne, spójne, rzeczowe, czyniąc podstawą ustaleń faktycznych. W świetle wyjaśnień K. M. (1) nie budzi wątpliwości, że handlował amfetaminą, bo sam przyznał, że osoby, którym sprzedawał narkotyk, potwierdzały, że jest dobrej jakości (k. 75). Wyjaśnienia oskarżonego K. M. (1) Sąd podzielił także w części, w której opisał transakcje narkotykowe między S. K. (1) i innymi osobami oskarżonymi, jak M. C. (1), którego M. na początku znał jako M. (...) i widział, jak M. brał od K. trzy razy amfetaminę (na początku 2012r. – 200g, pod koniec 2012r. – 300 g, a w lipcu 2013r. – 500 g), opisując jednocześnie okoliczności tych transakcji, których był świadkiem. Sąd podzielił te wyjaśnienia K. M. (1) jako zbieżne z wyjaśnieniami M. C. (1), który przyznał się do zarzucanych mu czynów, za wyjątkiem nabycia od S. K. (1) i następnie przerobienia z nim 2000 g amfetaminy (część zarzutu I) oraz za wyjątkiem posiadania narkotyków ukrytych w lesie (zarzut III). Wyjaśnienia oskarżonego K. M. (1) Sąd podzielił także w części, w której opisał transakcje narkotykowe między S. K. (1), a B. M. (1), który przechowywał narkotyki w mieszkaniu swojej dziewczyny M. M. (2). Wyjaśnił także, że K. handlował także marihuaną i LSD, widział raz, jak u K. w domu, M. dzielił z nim marihuanę. M. dodał, że od M. wie, iż (...) brał duże ilości marihuany od K.. Sąd uczynił powyższe wyjaśnienia oskarżonego K. M. (1) podstawą ustaleń faktycznych, jako że zbieżne są z innymi dowodami osobowymi, jak zeznania S. K. (1), czy wyjaśnienia samego M. C. (1). Na wiarę zasługiwały także wyjaśnienia K. M. (1) dotyczące dobrych relacji koleżeńskich, jakie łączyły K., C. i M., co sprzyjało rozwijaniu procederu narkotykowego, ponieważ wyjaśnieniom tym nie zaprzecza ani C. w swoich wyjaśnieniach, ani K.. Poza tym wyjaśnienia K. M. (1) odnośnie wzajemnych kontaktów wymienionych osób i jego samego znajdują potwierdzenie w innych dowodach, jak oględziny telefonów komórkowych, protokoły przeszukania. Sąd podzielił także jako wiarygodne wyjaśnienia K. M. (1) odnośnie okoliczności ukrycia w lesie w dniach 18 -19 września 2013r. narkotyków należących do niego samego i C. (amfetamina) i do K. (LSD), ponieważ są one zbieżne z innymi dowodami, jako logiczne i spójne zasługują na wiarę. Wynika zaś z nich, że powodem ukrycia w lesie narkotyków przez wymienione osoby było zatrzymanie M. („S. przyszedł do mnie i powiedział, że policja zgarnęła M. i musimy się wyczyścić i zakopać tymczasowo narkotyki” k. 76). Jako wiarygodne Sąd uczynił także wyjaśnienia K. M. (1), w których przyznał się do sprzedaży narkotyków M. D. (1), A. F. (1) i innym wskazanym, ale nie objętym zarzutami w niniejszej sprawie, osobom, ponieważ znajdują te wyjaśnienia co do zasady potwierdzenie w zeznaniach świadków A. F. i M. D., przy czym zaznaczyć należy w tym miejscu, że Sąd podzielił wyjaśnienia oskarżonego co do czasu transakcji narkotykowych ujętych w zarzutach z F. i D., że było to w 2013 roku, a nie w 2012r., zmieniając daty tych czynów przypisanych oskarżonemu zgodnie z jego wyjaśnieniami i tym samym zbieżnie z zeznaniami tych świadków, przy czym zaznaczyć należy, iż Sąd dokonał ustaleń faktycznych odnośnie rodzaju sprzedanego narkotyku M. D. (1) i A. F. (1) na podstawie zeznań tych ostatnich, sam oskarżony bowiem twierdził, że sprzedawał tylko amfetaminę, a nie marihuanę. Zaznaczyć należy, iż udzielenie narkotyków F. i D. nie mogło mieć miejsca, tak jak wskazano w akcie oskarżenia, to jest w połowie 2012r., bo oskarżony M. w 2012 roku aż do 25 listopada przebywał w zakładzie karnym. Wreszcie na podzielenie zasługiwały także wyjaśnienia oskarżonego K. M. (1) odnośnie okoliczności w jakich wszedł w posiadanie namiotu i urządzeń służących do zorganizowania uprawy marihuany, ponieważ korespondują one w tym zakresie z zeznaniami S. K. (1) i znajdują potwierdzenie w protokole przeszukania pomieszczeń mieszkalnych przy ul. (...) w P..

Sąd uznał zatem w przeważającej mierze za wiarygodne wyjaśnienia **K. M. (1)**, w których opisał okoliczności związane z handlem środkami psychotropowymi. Wyjaśnienia te w znacznej mierze korespondowały z wyjaśnieniami S. K. (1) i M. C. (1) (poza oczywiście kwestiami dotyczącymi narkotyków zakopanych w lesie), natomiast istniejące w nich rozbieżności, w szczególności dotyczące czasu poszczególnych transakcji oraz ich wielkości, a które omówione zostały powyżej, nie mogły podważać co do zasady ich prawdziwości. Co więcej nie tylko K. M. (1), ale i S. K. (1) i M. C. (1), będąc dobrymi kolegami, uwikłani w przestępczy proceder i deklarujący chęć współpracy z organami ścigania nie mieli racjonalnych powodów by fałszywie wyjaśniać w zakresie okoliczności dotyczących ich udziału i innych osób w obrocie narkotykami. Sam oskarżony M. żałował w swoich wyjaśnieniach tego co zrobił, usprawiedliwiając swoje zachowanie trudną sytuacją materialną konkubiny i ich dziecka, przyznał, że kierowała nim głupota, a wyjaśnienia

złożył dobrowolnie (k. 76). Wskazać należy także, iż M. w swoich wyjaśnieniach, podzielonych przez Sąd jako podstawa ustaleń faktycznych, bo zbieżnych z innymi dowodami, był zasadniczo konsekwentny, a świadczą o tym chociażby jego ostatnie wyjaśnienia złożone w śledztwie, kiedy przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów, które popełnił tak, jak to opisano w akcie oskarżenia, zaprzeczając jedynie temu, aby kupił od K. marihuanę i aby sprzedał F. marihuanę, wyjaśniając, że była to amfetamina (k. 1082v). Sąd podzielił jako wiarygodne te wyjaśnienia K. M. (1), czyniąc je podstawą wyrokowania, w których przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów, gdyż zbieżne są z innymi dowodami i jego przyznanie się nie budzi żadnych wątpliwości na tle całego zgromadzonego materiału dowodowego. Oczywiście taka ocena tego dowodu, powoduje odrzucenie jako niewiarygodnych wyjaśnień B. M. (1), odnośnie transakcji z K. M. (1), które ten ostatni potwierdza. Odnośnie natomiast oceny wyjaśnień K. M. (1) dotyczących marihuany, do czego się nie przyznaje, Sąd ustosunkował się w innym fragmencie niniejszego uzasadnienia i rozważania tam przedstawione są aktualne, co nie podważa wiarygodności wyjaśnień M. w pozostałej części, jako zbieżnych z innymi uznanymi za wiarygodne dowodami. Zaznaczyć na koniec należy, iż K. M. (1) początkowo chciał poddać się karze i uzgodnił warunki z Prokuratorem, z czego wycofał się przed Sądem, a to zdaniem Sądu potwierdza szczerść jego przyznania się w większości do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Dokonując ustaleń faktycznych w zakresie zarzucanych oskarżonemu K. M. (1) czynów, istotne były zeznania świadków M. D. (1) i A. F. (1), którym, jak wykazało postępowanie dowodowe, oskarżony K. M. (1), w bliżej nieustalonym czasie – w połowie 2013r., w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił A. F. (1) środek odurzający w postaci 3 gram marihuany o łącznej wartości 60 zł, a M. D. (1) substancję psychotropową w postaci 1 grama amfetaminy o wartości 20 złotych na ich własny użytek. Sam oskarżony w postępowaniu przygotowawczym podał, że A. F. (1) i M. D. (1) sprzedawał jedynie amfetaminę i było to w 2013r. Z kolei **świadek M. D. (1)** w postępowaniu przygotowawczym, zeznając po raz pierwszy zaprzeczyła kontaktom swoim z K. M. (1) w sprawie narkotyków, zaprzeczyła, aby kupowała od niego narkotyki, nie potrafiła jednak wytłumaczyć logicznie dlaczego K. M. (1) ją o to pomawia. Sąd oczywiście nie podzielił tych pierwszych zeznań świadka, gdyż sprzeczne są one z innymi dowodami, a poza tym w kolejnych zeznaniach świadek przyznała się do tego, że kupiła od M. raz amfetaminę w ilości 1 grama za 20 zł na własny użytek (k. 903V). Ponieważ zaś ta druga wersja zbieżna jest z innymi dowodami, w tym wyjaśnieniami samego oskarżonego, Sąd podzielił ją jako wiarygodną. Na podstawie tych drugich zeznań świadka Sąd dokonał ustaleń faktycznych, a mianowicie, że K. M. (1) sprzedał M. D. (1) na jej własny użytek gram amfetaminy za 20 zł i że było to w połowie 2013r. w P., bliższej daty nie ustalono. Sąd podzielił także, dokonując ustaleń faktycznych w zakresie tego zarzutu (z art. 59 ust. 1 ustawy i przeciwdziałaniu narkomanii) przypisanego K. M. (1), zeznania **świadka A. F. (1)** (z uwagi na pobyt świadka za granicą zamiechano za zgodą stron bezpośrednio w zakresie przeprowadzenia tego dowodu), a który zeznał, że K. M. (1) zna z czasów szkolnych i kupił od niego dwa lub trzy razy, w odstępie około 2 miesięcy, w 2013r., bliższej daty nie ustalono, marihuanę, za którą płacił 20 zł z jedną porcją. Świadek wskazał, że zawsze przed tymi transakcjami umawiał się telefonicznie z M. na zakup marihuany (k. 902). Sąd zatem nie podzielił wyjaśnień K. M. (1), który zaprzecza, aby sprzedawał F. marihuanę, utrzymując, że sprzedawał wyłącznie amfetaminę, ponieważ z wyjaśnień innych osób wynika, że K. M. (1) handlował także marihuaną, którą nabywał od K.. Sąd uznał, że to świadek A. F. (1), nie mając w tej sprawie zarzutów, przyznając się do nabywania od K. M. (1) narkotyków, nie miał powodów, aby kłamliwie podawać, że nabywał inny narkotyk, niż w rzeczywistości, skoro de facto chodziło o jednorazowe transakcje na własny użytek i małe ilości narkotyków. K. M. (1) z kolei miał interes procesowy, aby zaprzeczać, że sprzedał F. marihuanę i to niezależnie od tego, że chodziło o małą ilość, ponieważ gdyby potwierdził, że sprzedał F. marihuanę, tym samym obciążałby się w zakresie zarzutu dotyczącego nabycia od K. 200 gramów marihuany, czemu przecież konsekwentnie zaprzeczał, przyznając się tylko do udziału w obrocie znaczną ilością amfetaminy.

Sąd uczynił podstawą wyrokowania natomiast wyjaśnienia K. M. (1) złożone w toku śledztwa w dniu 20.01.2014r., kiedy wyjaśnił okoliczności w jakich poznał S. K. (1), którego zna od około 2012 roku, a od czerwca – lipca 2013r. był zatrudniony w jego firmie budowlanej. Podał, że w firmie (...) zatrudnieni byli także C. i M., których znał od czasów szkolnych. Oskarżony K. M. (1) potwierdził, zgodnie z zeznaniami S. K. (1), że od około czerwca – lipca 2013 roku zaczął kupować narkotyki od S. K. (1), ale była to tylko amfetamina. Ponieważ umówił się z K. na wynagrodzenie miesięcznie za pracę w firmie (...) – 3000 zł, a K. nie miał pieniędzy na wypłatę, to zaproponował M. amfetaminę „w komis” i

najpierw M. wziął od niego około 100 gramów amfetaminy, a potem w kolejnych kilku transzach więcej, po około 200 gramów, łącznie wziął od K. około kilograma amfetaminy za cenę 8 zł za jeden gram przy pierwszej transakcji dotyczącej 100 gramów, a przy kolejnych transakcjach K. sprzedawał mu amfetaminę po 7 zł za jeden gram. Ostatnią transzę amfetaminy M. kupił od K. na miesiąc przed zatrzymaniem, które miało miejsce we wrześniu 2013r. M. nie wiedział skąd K. bierze amfetaminę, a jedynie, że składa się na nią z C.. Ponadto dodał, że amfetaminę od K. brał również na handel M. i C., podobnie jak marihuanę. O tym, że M. i C. kupowali od K. także marihuanę i amfetaminę wie od nich samych, poza tym widział u nich narkotyki, choć jego zdaniem M. brał mniej niż on, a C. więcej. Według M. C. kupował od K. znaczne ilości marihuany, a twierdzi tak dlatego, że raz widział taką ilość marihuany, że według niego można by z niej zrobić 500 porcji narkotyku. Wyjaśnił, że M. także kupował od K. marihuanę ale w mniejszych ilościach niż C.. M., jak wynika z jego wyjaśnień, sprzedawał amfetaminę swoim kolegom ze szkoły czyli A. F. (1), A. K. i innym, którzy kupowali od niego zazwyczaj po 5-10 gramów i płacili 70 zł za 5 gramów, a gdy brali 10 gramów to płacili za taką porcję 120 zł, a kupowali bardzo często, umawiając się na spotkanie przez telefon, zdarzało się, że dawał im w komis amfetaminę. M. wyjaśnił, że czasami K. sprzedawał mu już poporcjowana amfetaminę w woreczku hermetycznie zamkniętym po 1 gram, z czego waga samego narkotyku wynosił 0,7 grama, a czasami M. pożyczzał od C. wagę i sam dzielił amfetaminę na porcje. Według M. K. przechowywał narkotyki w mieszkaniu M. M. (2), dziewczyny M., w P. na ul. (...) i miał klucze do tego mieszkania, narkotyki chował w sejfie, do którego kod znał również M.. K. przechowywał tam i marihuanę i amfetaminę. K. M. (1) wyjaśnił także, iż amfetaminę kupował również od C., a raz amfetaminę sprzedał mu także B. M. (1) w ilości 50 gramów i było to w mieszkaniu jego dziewczyny. Wskazał, że od C. kupił łącznie 100 gramów amfetaminy, za kwotę 800 zł, z tym, że narkotyki od C. i M. składały się na łączną ilość 1 kilograma amfetaminy, jaką nabył od K., jak wcześniej wyjaśnił, bo ta amfetamina, niezależnie od kogo ją nabył i tak pochodziła od K.. Zaprzeczył, aby zażywał z nimi narkotyki, natomiast potwierdził, że C., M. i K. palili razem marihuanę. Potwierdził ponadto, że razem z K. we wrześniu 2013r. zawiózł do lasu amfetaminę, broń i listki ekstazy, ale najpierw zawieźli i ukryli amfetaminę, a następnie gdzieś po dwóch dniach pojechali ponownie i zawieźli w to samo miejsce ekstazy i broń. Ta amfetamina pochodziła z sejfu z mieszkania M. i należała do C., a broń i listki ekstazy – do K.. Amfetaminy ukrytej w lesie było około 350 gramów w dwóch paczkach – 300 gramów i 50 gramów i te 50 gramów amfetaminy według M. należała do niego, jednak z uwagi na nie zapłacenie C. za poprzednią partię narkotyków, nie dostał jeszcze tych 50 gramów. M. stwierdził, że C. pisał do niego wiadomość sms, że jak zapłaci za poprzednią partię, to te 300 gramów amfetaminy ukryte w lesie może sobie zabrać. M. wyjaśnił także, że K. nie rozliczył się z nim z wynagrodzenia za pracę w jego firmie, natomiast z C. nie rozliczył się za amfetaminę i musi mu oddać pieniądze za 200 gramów, z czego połowa narkotyków była K. (k. 598-600). Odnośnie ostatnich merytorycznych wyjaśnień złożonych przez K. M. (1) w śledztwie wskazać należy, iż Sąd podzielił je w takim zakresie, w jakim zbieżne są z innymi dowodami, uczynionymi przez Sąd podstawą wyrokowania, jak w szczególności zeznania czy wyjaśnienia S. K. (1), M. C. (1), czy świadków D. i F., a zatem Sąd podzielił wyjaśnienia oskarżonego, w których potwierdził, że tym ostatnim sprzedawał narkotyki latem 2013r, a nie jak wskazano w zarzucie – w 2012r., podzielono także w całości jego wyjaśnienia odnośnie jego udziału w obrocie amfetaminą, bo wyjaśnił zbieżnie z ustaleniami Sądu, potwierdzając, że kupował amfetaminę w takich ilościach, jak w zarzucie, od C., K., a raz od M.. Sąd nie podzielił natomiast jego wyjaśnień, w których zaprzecza, aby kupował i sprzedawał marihuanę, gdyż sprzeczne są w tym zakresie z wyjaśnieniami S. K. (1) i zeznaniami świadka A. F. (1). Zaznaczyć należy także, że oskarżony ostatecznie wskazał, że zakopana w lesie amfetamina należała w całości do C., jednak w tym zakresie te wyjaśnienia sprzeczne są z wcześniejszymi wyjaśnieniami M., w których opisał, że 50 gramów z tej amfetaminy miało być dla niego, jak rozliczy się z C.. Sąd podzielił zatem te pierwsze wyjaśnienia M. w tym zakresie, gdyż korespondują one z zeznaniami S. K. (1). Oskarżony przyznał się natomiast w całości do zarzutu dotyczącego przechowywania na strychu namiotu służącego do uprawy marihuany, który schował tam z K.. Oskarżony przyznał, że wiedział do czego służy ten namiot i jego wyjaśnienia znajdują w tej mierze potwierdzenie w zeznaniach S. K. (1) i protokole przeszukania, oględzin (k. 991-992). Ostatecznie oskarżony M. potwierdził także, że łącznie kupił od K. i C. około 1400 gramów amfetaminy, w tym 1200 g od K., a 200 gramów od C., co Sąd podzielił jako zbieżne z ustaleniami Sadu dokonanymi na podstawie innych omówionych w niniejszym uzasadnieniu dowodów.

Wiarygodnymi były również co do zasady zeznania świadków **S. P.** i **Ł. P.** – funkcjonariuszy Policji, którzy uczestniczyli w dniach 19 – 20 września 203r. w czynnościach związanych z ujawnieniem środków psychotropowych na terenie leśnym w P., na trasie K-10 P.– S., na 173 kilometrze oraz zatrzymaniem R. M. (3), który przyjechał

tam według świadków razem z S. K. (1). Świadkowie w sposób rzeczowy opisali przebieg czynności służbowych związanych ze zdarzeniem, ich zeznania korespondowały z zeznaniami R. M. (3) i S. K. (1), a także wyjaśnieniami K. M. (1), wzajemnie się uzupełniały, były logiczne i spójne, nadto znalazły odzwierciedlenie w notatce służbowej z użycia psa służbowego policji, protokole oględzin, protokole przeszukania i protokole zatrzymania osoby i jako takie Sąd uznał je za bezsporne. Świadek Ł. P. w swoich zeznaniach opisał w szczególności okoliczności ukrycia przez S. K. (1) i K. M. (1) w lesie, w miejscu założenia następnie tzw. pułapki kryminalistycznej, zabezpieczonych przez policję substancji psychotropowych oraz szczegóły procedury narkotykowego, jakim trudnili się K. M. (1), S. K. (1), R. M. (1) i inne związane z nimi osoby, jak M. C. (1) i B. M. (1), jednak zeznania te świadek oparł na wiedzy, jaką uzyskał w wyniku rozpytania przez niego i innych funkcjonariuszy zatrzymanego K. M. (1) i R. M. (2), wykonując z ich udziałem czynności procesowe, jak przeszukanie, czy zatrzymanie. Zdaniem Sądu wynika to z faktu, iż świadek Ł. P. podał w swoich zeznaniach szczegóły przestępczego proceduru, którego nie był przecież świadkiem, a wiedzę na ten temat zdobył wykonując czynności procesowe w stosunku do zatrzymanego K. M. (1) i R. M. (2), a potwierdza powyższe fakt, iż ci ostatni przesłuchani następnie jako podejrzani szczegółowo opisali swój i innych osób wyżej wymienionych udział w przestępczym narkotykowym procedurze i wyjaśnienia K. M. (1) złożone w dniu 20.09.2013r. oraz R. M. (2) złożone w dniu 21.09.2013r. co do zasady pokrywają się z relacją świadka Ł. P. na temat okoliczności istotnych dla sprawy. Wprawdzie nie sporządzono na okoliczność tego nieformalnego rozpytania M. i M. żadnej notatki, jednak chronologia czynności procesowych i wiedza Sądu na temat praktyki organów ścigania w podobnych sprawach, potwierdzona przez świadka Ł. P. przed Sądem, wskazuje, że zeznania świadka Ł. P. oparte są co do istoty sprawy na nieprocesowym rozpytaniu K. M. (1) i R. M. (2) przez świadka Ł. P., czy też przez innych funkcjonariuszy. Z protokołu tych zeznań k. 57 akt wynika wprost, jak zeznał świadek, że „M. w rozmowie ze mną oświadczył, że ilości narkotyków, jakie brał od (...) R. były hurtowe”, a nadto świadek zeznał, że wszystkie te informacje K. M. (1) potwierdził podczas przesłuchania w Prokuraturze, z kolei z protokołu zeznań k. 78 wynika, że R. M. (1) podczas rozmowy ze świadkiem oświadczył, że złożył obszernie wyjaśnienia w Prokuraturze, że w czasie rozmowy ze świadkiem opisał mu szczegóły przestępczego proceduru. Sam świadek Ł. P. na rozprawie pytany o źródło wiedzy, jaką przekazał w czasie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym, przyznał, że może ona pochodzić tak z czynności operacyjnych, jak i z rozpytania osób zatrzymanych, nie potrafił rozgraniczyć źródeł swojej wiedzy. Wobec wątpliwości Sądu odnośnie treści protokołów przesłuchania świadka P. z postępowania przygotowawczego k. 56 i 78, które w początkowym fragmencie są tożsame, świadek wyjaśnił przed Sądem dlaczego dwukrotnie zeznawał na ten sam temat i jego tłumaczenia nie budziły zastrzeżeń Sądu, a tym samym brak jest podstaw do podważania wiarygodności świadka w ogóle. Ponieważ jednak swoje zeznania co do istoty sprawy świadek Ł. P. oparł na nieformalnych czynnościach procesowych z udziałem K. M. (1), czy też R. M. (2), przeprowadzonych przed ich formalnym przesłuchaniem w charakterze podejrzanych, bez jakichkolwiek pouczeń o prawach i obowiązkach podejrzanego (brak odnośnie ewentualnego rozpytania notatek czy innych dokumentów), a zgodnie z art. 174 k.p.k. dowodu z wyjaśnień oskarżonego lub zeznań świadka nie wolno zastępować treścią pism, zapisów lub notatek służbowych, to wobec tego, iż świadek nie potrafił rozgraniczyć jaką wiedzę przekazaną w charakterze świadka posiadał odnośnie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy z czynności operacyjnych, a jaką z rozpytania osób zatrzymanych, zeznania świadka w tej mierze uczyniono podstawą wyrokowania jedynie w tym zakresie w jakim zbieżne są z późniejszymi procesowymi relacjami K. M. (1) i R. M. (2) złożonymi już do protokołu przesłuchania jako podejrzanych, poza tym odnośnie okoliczności, które potwierdzone zostały rzeczowym materiałem dowodowym i protokołami z czynności zatrzymania, przeszukania, oględzin.

Z kolei zeznania **świadka M. K.** istotne były dla rozstrzygnięcia sprawy jedynie z punktu widzenia ustaleń faktycznych związanych z zarzucanym B. M. (1) i M. C. (1), wspólnie i w porozumieniu ze świadkiem K. i S. K. (1), czynem polegającym na wspólnie prowadzonej uprawie marihuany w mieszkaniu przy ul. (...) w P., a która składała się z 16 roślin i została zlikwidowana po zatrzymaniu M. K.. M. K. wyjaśniając na ten temat w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że w tej uprawie brali udział K., C. i M., rozpoczęli uprawę w grudniu 2012r., a w styczniu 2013r. został zatrzymany przez policję. Świadek dodał, że był przeciwny temu, aby w tej uprawie brał udział C. i M., bo nie miał do nich zaufania, ale to był pomysł K.. Świadek potwierdził poza tym, że od K. wie, iż sprzedawał amfetaminę M., że sprzedawał narkotyki także M., C., M. i innym (k. 1523). Na rozprawie głównej, zeznając w dniu 01.04.2015r. świadek M. K. stwierdził, że ta plantacja marihuany miała być robiona przez niego i K., zdążył w mieszkaniu K.

rozstawić namiot, ale jak dowiedział się, że K. zaangażował w tą uprawę C. i M., to świadek wycofał się z tego. Potwierdził, że plantacja miała być założona w pokoju, który wynajął od K. na ten cel i to miał być wkład finansowy K.. K. natomiast dostarczył niezbędny sprzęt, jak lampy, wentylator, odżywki, donice. C. miał wyłożyć pieniądze na w/w plantację. Świadek potwierdził jednocześnie, że M. przychodził do mieszkania, gdzie rozstawił namiot w celu uprawy marihuany, jednak przychodziło tam wiele osób. Z zeznań świadka wynika, że marihuana została ścięta w styczniu i nie doszła do końca, a K. ścinał wcześniej rośliny, bo wystraszył się po zatrzymaniu świadka. Wiedze na ten temat świadek posiada, jak podał, od K.. Dodał, że przy ścinaniu tych roślin w styczniu był K. i C.. M. K. zeznał poza tym, że po zlikwidowaniu tej plantacji, namiot został ukryty w mieszkaniu M.. Zeznając w Sądzie o roli M. świadek nie potrafił wyjaśnić skąd sprzeczność w jego zeznaniach, bo w postępowaniu przygotowawczym podał też M., jako biorącego udział w tej plantacji obok K. i C., a przed sądem wycofał się z tego, tłumacząc, że M. uczestniczył tylko we wstępnych rozmowach na temat tej uprawy. Zeznał natomiast, że C. doglądał roślin, podlewał je. Sąd podzielił w tym względzie pierwsze twierdzenia świadka z postępowania przygotowawczego, w których podał, że była to uprawa wspólnie K., jego , M. i C., choć nie godził się na udział tych dwóch ostatnich, ale była to decyzja K., bo mieli oni swój wkład pieniężny w w/w plantację. Zdaniem Sądu te pierwsze wyjaśnienia świadka K. są prawdziwe, bo zbieżne też są z innymi dowodami, jak chociażby wyjaśnienia K., czy C., którzy potwierdzają, że uprawa należała także do M. i poddają jaki był jego wkład. Zdaniem Sądu świadek K. przed sądem nie chciał obciążać M., dlatego odwołał niekorzystne dla niego swoje wcześniejsze wyjaśnienia, a świadczyć o tym może chociażby to co sam powiedział na rozprawie, że dla M. lepiej byłoby się przyznać bo nie był karany. Świadek niewątpliwie chciał pomóc swoimi zeznaniami M. uniknąć odpowiedzialności za to przestępstwo, stąd taka zmiana w jego zeznaniach. Świadek odpowiadając na pytanie obrońcy B. M., czy M. miał coś wspólnego z plantacją marihuany w mieszkaniu na ul. (...), zaprzeczył aby cokolwiek na ten temat wiedział, a jak zeznał, to była plantacja (...), który do pomocy wziął H. i ten ostatni doglądał roślin. Sąd nie podzielił tych zeznań świadka M. K., gdyż sprzeczne są z zeznaniami S. K. (1), który potwierdził, że plantację w mieszkaniu na ul. (...) prowadził z M. i H., powtórzył to również w czasie eksperymentu. Natomiast przeciwne temu zeznania świadka K. zmierzają, jak to już wspomniano do polepszenia sytuacji M. w tym procesie.

Sąd przesłuchał także na rozprawie jako **świadka D. H.**, który został prawomocnie skazany za prowadzenie uprawy marihuany w mieszkaniu na ul. (...) w P., a co ma obecnie zarzucone także oskarżony M. wspólnie z H. i K.. Świadek zaprzeczył przed Sądem, aby w uprawach marihuany, jakie prowadził z K. w mieszkaniach przy ul (...) I i K. brały udział jeszcze inne osoby, w szczególności oskarżeni w tej sprawie. Opisał jak zorganizowali i następnie prowadzili w/w plantację marihuany, podał, że uprawiali 31 roślin konopi innych niż włókniste, nasiona zamawiali przez Internet, sprzęt potrzebny do prowadzenia uprawy mieli z wcześniejszych planacji, wspólnie składali się na koszty takiej uprawy, świadek wyłożył 5 tys. zł. Z zeznań świadka wynika poza tym, że uprawę marihuany zakończyła interwencja policji, został zatrzymani za to. Z zeznań świadka wynika, że przy rozmowach z K. o planowaniu upraw marihuany obecni byli oskarżeni C., M.. K. proponował C. udział w innej plantacji marihuany, w innym mieszkaniu. Według świadka K. proponował też udział w plantacji (...), ale ten nie zgodził się. Dodał, że na plantację na ul. (...) składał się tylko on z K.. Sąd nie podzielił zeznań świadka w tej części, w jakiej sprzeczne są z wyjaśnieniami S. K. (1), a mianowicie, że w uprawie marihuany w mieszkaniu na ul. (...) brał udział tylko K. i H.. Z wyjaśnień K., które są logiczne, spójne, poparte wynikami eksperymentu procesowego, wynika bowiem, że w uprawie marihuany w mieszkaniu przy ul. (...) zaangażowany był również oskarżony M.. W pozostałej zaś części zeznania świadka, w zakresie w jakim zgodne są z wyjaśnieniami S. K. (1), zwłaszcza co do szczegółów prowadzenia tej plantacji, Sąd uczynił podstawą wyrokowania.

Sąd uznał w przeważającej mierze za wiarygodne **zeznanie świadka S. K. (1)** i ujawnione w trybie art. 182 § 3 k.p.k. w zw. z art. 391 § 1 i 2 k.p.k. jego wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego złożone w charakterze podejrzanego, w których opisał okoliczności związane z handlem narkotykami. Wyjaśnienia te w znacznej mierze korespondowały z wyjaśnieniami M. C. (1), K. M. (1) (poza oczywiście kwestiami dotyczącymi narkotyków zakopanych w lesie), natomiast istniejące w nich rozbieżności, w szczególności dotyczące czasu poszczególnych transakcji oraz ich wielkości, a które omówione zostały powyżej, nie mogły podważać co do zasady ich prawdziwości. Co więcej K. M. (1), S. K. (1) i M. C. (1), będąc dobrymi kolegami, uwikłani w przestępczy proceder i deklarujący chęć współpracy z organami ścigania nie mieli racjonalnych powodów by fałszywie wyjaśniać w zakresie okoliczności dotyczących ich udziału i innych osób w obrocie narkotykami.

Także świadek R. M. (1) w swoich wyjaśnieniach z postępowania przygotowawczego potwierdził, że wiedział o tym, iż od K. kupowali narkotyki zarówno K. M. (1), jak i (...) – chłopak o imieniu M., zamieszkały na ul. (...) w P.. **R. M. (1)**, skorzystał z tzw. dobrowolnego poddania się karze w trybie art. 335 k.p.k. Jako podejrzany w toku postępowania przygotowawczego częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył szczegółowe wyjaśnienia prezentując w nich własną wersję zdarzeń. Na przymiot wiarygodności zasługiwały jego zeznania w części, w jakiej R. M. (1) przyznał, że zaopatrywał się w amfetaminę u S. K. (1). W tej części jego zeznania są rzeczowe i konsekwentne, nadto znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach K. M. (1) i zeznaniach S. K. (1) i łącznie tworzą wspólną i logiczną całość. Kwestię odrębną stanowiła natomiast ocena zeznań R. M. (3) w zakresie dotyczącym ilości otrzymanych od S. K. (1) środków psychotropowych. I tak R. M. (1) składając wyjaśnienia w dniu 21.09.2013r wskazał na ilość około 600 – 700 gram, przy czym transakcja mająca miejsce we wrześniu 2013r w miejscu zamieszkania K. M. (1) obejmowała od 70 – 100 gram amfetaminy, jednocześnie zaprzeczył dokonaniu transakcji w sierpniu 2013r pod blokiem K. M. (1). W toku konfrontacji z K. M. (1) przyznał, że dokonał zakupu około 300 gram amfetaminy w miejscu zamieszkania tego ostatniego, jednocześnie wskazał, że nie pamięta transakcji, w ilości ok. 310 – 315 gram, która miałaby zostać zrealizowana przez blokiem przy ul. (...). W wyjaśnieniach złożonych w dniu 30.01.2014r wyjaśnił, że trzykrotnie nabywał amfetaminę odpowiednio w ilości 350g, 250g i 120g. Uznając za wiarygodny fakt nabywania od S. K. (1) środków psychotropowych, Sąd ustalił ich ilość w oparciu o zeznania R. M. (2). Zdaniem Sądu świadek M. nie miał żadnej uzasadnionej motywacji, ani interesu by podejmować próby świadomego manipulowania faktami, co więcej jego zeznania w znacznej części korespondowały z wyjaśnieniami S. K. (1) i K. M. (1). Jednocześnie zaznaczyć należy, iż Sąd ma świadomość możliwości niedokładnego odtworzenia faktów zarówno przez M., jak i współoskarżonych, którzy, co wynika z ustalonego stanu faktycznego, kilkakrotnie, na przestrzeni co najmniej kilku miesięcy działając w różnych konfiguracjach nabywali i zbywali środki psychotropowe. Przy braku dowodów zasadnie podważających wiarygodność zeznań R. M. (2) i to zarówno w zakresie podawania przez niego ilości większych, jak i mniejszych, niż te deklarowane w wyjaśnieniach S. K. (1) i K. M. (1) Sąd uznał, iż zgodnie z art. 5 § 2 kpk, tak jak to oceniono w sprawie R. M. III K 166/14, ustalenia faktyczne dotyczące ilości amfetaminy otrzymanej od S. K. (1) oprócz należy na relacjach samego M. nie znajdując uzasadnionych podstaw do kwestionowania, co do zasady ich szczerości.

Jako niewiarygodne Sąd uznał w pierwszej kolejności zeznania M. w części, w jakiej wskazał, że amfetaminę nabywał od S. K. (1) na własne potrzeby. Powyższe wyjaśnienia pozostają w sprzeczności z pierwszymi wyjaśnieniami złożonymi w dniu 21.09.2013r, w których M. wskazał, że amfetaminę nabywał w celu jej dalszej odsprzedaży tj. przekazywał ją R. K., który sprzedawał ją klientom detalicznym, a następnie środki pieniężne ze sprzedaży po potrąceniu swojej marży przekazywał S. K. (1). Podkreślić należy, iż pierwsze wyjaśnienia z dnia 21.09.2013r złożone zostały bezpośrednio po zatrzymaniu, a zatem uznać je należy za najbardziej spontaniczne, a w konsekwencji szczere. Ponadto twierdzenie M., iż przez okres pięciu miesięcy zużył na własne potrzeby około 700g amfetaminy pozostaje w sprzeczności z zasadami logicznego myślenia i doświadczenia życiowego. Nie sposób, bowiem przyjąć, iż R. M. (1) zażywał codziennie ok. 5g środków psychotropowych, jednocześnie jak twierdził nie był osobą uzależnioną i poza wskazanym wyżej okresem nigdy nie zażywał amfetaminy. Fakt otrzymywania od R. M. (2) amfetaminy potwierdził w złożonych wyjaśnieniach również R. K., przy czym złożył szczegółowe wyjaśnienia dotyczące okoliczności dokonywania transakcji. Zdaniem Sądu oskarżony mając świadomość złożenia przez R. K. wyjaśnień go obciążających lub co najmniej licząc się z taką możliwością próbował powiązać z nim swoją osobę przedstawiając siebie jako tego, który częstował kolegę amfetaminą, kwestionując w ten sposób fakt dostarczania R. K. narkotyków w celach handlowych, a w konsekwencji podważając wiarygodność jego wyjaśnień.

Sąd natomiast nie podzielił zeznań świadka R. M. (2) złożonych na rozprawie w niniejszej sprawie, kiedy to stwierdził, że nie wie o co są oskarżeni C., M. i M., że nie wie czym się zajmowali, że nie miał wspólnych spraw z oskarżonymi, jeśli chodzi o narkotyki, że nie wie nic na temat ich kontaktu z narkotykami, że nieprawdą jest, iż jedna z transakcji narkotykowych z jego udziałem i K. miała miejsce w mieszkaniu M., że nie jest prawdą to co wyjaśnił w postępowaniu przygotowawczym o K. M. (1) oraz M. C. (1) pseudonim (...). Świadek przed Sądem nieudolnie próbował wytłumaczyć zmianę swoich zeznań, wskazując, że nie składał fałszywych wyjaśnień, ale „to było tak jakby wszystko było ukartowane”. Sąd nie podzielił jego zeznań złożonych przed sądem kiedy zaprzecza swojej wiedzy odnośnie uczestnictwa oskarżonych w obrocie narkotykami, a także podawanym przez niego powodom wyjazdu do lasu, gdzie

został zatrzymany w dniu 20.09.2013r., a gdzie policja odnalazła ukryte przez K., C. i M. narkotyki. Zważyć należy, iż przywołane powyżej wypowiedzi R. M. (2) złożone przed Sądem unaocniają, że jego stanowisko procesowe ulegało pewnej modyfikacji. Początkowo przyznał się do wszystkich zarzutów mu i złożył wyjaśnienia dotyczące przestępczego procederu w którym uczestniczył m.in. z oskarżonymi w tej sprawie osobami i S. K. (1), a potem - po wydaniu wobec niego wyroku skazującego - wycofał się z części swoich twierdzeń, zwłaszcza tych, które mogłyby obciążać oskarżonych w tej sprawie C., M. i M., choć dopytywany przez Sąd o powody zmiany swoich wyjaśnień nie potrafił podać na poparcie zmiany stanowiska przekonującej Sąd argumentacji. Nie sposób nie dostrzec, że świadek jednak próbował faktycznie umniejszać udziału osób oskarżonych w tej sprawie w przestępczym procederze. Taka postawa świadka w toku procesu i pokrętnie tłumaczenie, dlaczego nie podtrzymuje swoich twierdzeń w zakresie oskarżonych M. i C., powodowały, że Sąd za wiarygodne uznał jego wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, w których podawał fakty takimi jakie je znał i nie umniejszał roli współoskarżonych w tej sprawie. Niewątpliwie świadek przed sądem wycofując się z twierdzeń obciążających M. i C., chciał umniejszyć ich rolę, a ponieważ jego zeznania w tym zakresie są sprzeczne nawet z wyjaśnieniami M. i C., którzy przyznali się co do zasady do uczestnictwa w narkotykowym procederze, to zeznań R. M. (2) złożonych przed sądem, w zakresie w jakim są sprzeczne z wyjaśnieniami M. i C., Sąd nie podzielił.

Przechodząc do wartościowania wypowiedzi kolejnych osób, które w toku niniejszego procesu posiadały status świadków i niewątpliwie dysponowały wiedzą dotyczącą zdarzeń objętych aktem oskarżenia, zaznaczyć należy, że niektórzy z nich byli uprawnieni do odmowy złożenia zeznań na podstawie art. 182 § 3 k.p.k., albowiem w innej toczącej się sprawie byli podejrzani o współudział w przestępstwach objętym postępowaniem, co nie mogło pozostać bez wpływu na ocenę ich wiarygodności..

Taka sytuacja dotyczyła **S. K. (1)**, który wielokrotnie przesłuchiwany w tej i innych sprawach złożył wyjaśnienia i zeznania istotne z punktu widzenia wydanego rozstrzygnięcia (k. 162-165, 206, 399, 403, 404, 405, 467-478, 486-494, 547-553, 559-561, 766-771, 1012-1025 oraz na rozprawie 30.10.2015r.). Z uwagi na obszerność wyjaśnień i zeznań świadka, niecelowym byłoby ich przytaczanie, tym bardziej że w większości dotyczą one przestępczej działalności osób nie objętych niniejszym postępowaniem. Analiza jego wypowiedzi unaocnia, że o przestępczym procederze skutecznianym przez osoby oskarżone w niniejszej sprawie świadek opowiedział w sprawie, w której sam jest podejrzany o popełnienie szeregu przestępstw głównie narkotykowych. Wówczas jego wypowiedzi nie były jednak szczególnie dokładne i miały m.in. na celu zasygnalizowanie organom ścigania, jaką wiedzą ów dysponuje. Poza tym mówiąc o przestępczym procederze udziału w obrocie znacznymi ilościami narkotyków, siłą rzeczy musiał wskazać osoby, które także brały udział w tym procederze, z którymi ów współpracował i jaka była rola poszczególnych osób, jaki ich udział w transakcjach narkotykowych i procederze uprawy marihuany, wskazując m.in. na rolę C., M. i M. w swoich wyjaśnieniach. S. K. (1) w kolejnych wyjaśnieniach w miarę rozwoju postępowania podawał szereg szczegółowych okoliczności dotyczących analizowanych przestępstw, na które skierowana była uwaga organów ścigania. W tym miejscu wskazać należy, że wartościując zeznania i wyjaśnienia S. K. (1) Sąd Okręgowy miał na uwadze, że dla przyjęcia pomówienia za podstawę ustaleń faktycznych trzeba, aby wyjaśnienia te były nie tylko logiczne, konsekwentne, ale również wsparte, choćby częściowo, innymi dowodami, które bezpośrednio lub choćby pośrednio potwierdziłyby wyjaśnienia pomawiającego. W ocenie Sądu wypowiedzi S. K. (1) charakteryzują te przymioty i – co do zasady – brak było podstaw do negowania wiarygodności jego twierdzeń.

Po pierwsze wskazać należy, że opisując swoją przestępczą działalność narkotykową i innych członków jego grupy przestępczej, a także osób oskarżonych w tej sprawie, które w skład grupy przestępczej nie należeli ale uczestniczyli w obrocie narkotykami i dokonywali innych przestępstw narkotykowych, o których świadek K. wiedział, bo albo były też jego udziałem, albo był ich świadkiem, albo wiedzę na ten temat miał od innych osób w ten proceder zaangażowany, niemniej jednak świadek w żaden sposób nie umniejszał swojej roli w dopuszczeniu się zarzuconych im przestępstw. Po drugie, mimo wielokrotnych przesłuchań, ilości zdarzeń, o których relacjonuje S. K. (1) w tym i w innych procesach oraz upływu czasu od ich zaistnienia, jego wypowiedzi są zasadniczo konsekwentne, a pewne drobne sprzeczności i sporadyczne odwoływanie się do niepamięci, świadczy tylko o tym, że faktycznie o czymś już dokładnie nie pamięta. Poza tym gdyby uznać, że całość zdarzeń, o których relacjonuje świadek, to tylko jego wymysły, to wówczas musiałby się charakteryzować nadzwyczajnymi zdolnościami do konfabulacji i łączenia faktów z fantazją,

a do tego nadprzeciętną zdolnością zapamiętywania, gdyż opowiadając w różnych sprawach o powiązanych ze sobą zdarzeniach musiałyby w końcu zacząć się w swoich kłamstwach po prostu plątać. Analiza wypowiedzi świadka pozwala jednak uznać, że dotychczas to nie miało miejsca i to pomimo składania szeregu zeznań i wyjaśnień na przestrzeni ponad dwóch lat. Ponadto, nawet jeśli w toku niniejszego procesu wielokrotnie były formułowane twierdzenia o fałszywości wypowiedzianych przez świadka pomówień, to jednak czyniły to osoby, które były zainteresowane jego zdyskredytowaniem w swoich sprawach. Co ważniejsze jednak, jego wypowiedzi znajdują potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie i to zarówno o charakterze osobowym, jak i rzeczowym. W szczególności potwierdzają je – w uznanym za wiarygodny zakresie – twierdzenia M. C. (1), K. M. (1), częściowo R. M. (2), M. K., D. H., choć nie każda z tych osób mówiła o wszystkich zdarzeniach będących przedmiotem karnoprawnej oceny w toku niniejszego procesu. Poza tym znajdują one oparcie w opiniach kryminalistycznych, które potwierdziły, że zabezpieczone liczne substancje od oskarżonych w tej sprawie były narkotykami, w protokołach przeszukania, oględzin, które potwierdzają, że u oskarżonych w tej sprawie C. i M. zabezpieczono liczne przedmioty świadczące o ich udziale w przestępczym narkotykowym procederze, bo służące do porcjowania narkotyków ze śladowymi ich ilościami (woreczki strunowe, waga, przedmioty służące do uprawy marihuany itp.) .

Wobec powyższego Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zeznania i wyjaśnienia S. K. (1) są na tyle przekonujące, by uczynić je podstawą poczynionych w sprawie ustaleń. Zaznaczyć należy bowiem, że analiza wszystkich procesowych twierdzeń świadka S. K. (1) wskazuje na ich konsekwencję, logikę, rzeczowość, spójność, zbieżność z innymi dowodami, co w konsekwencji pozwala uznać je za wiarygodny w pełni materiał dowodowy, mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Taką ocenę tego dowodu wspiera także fakt, iż zeznania (wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego ujawnione w trybie art. 391 § 2 k.p.k.) świadka S. K. (1) znalazły potwierdzenie w eksperymencie procesowym, co wynika z protokołów z tych czynności, kiedy to w/w wskazywał miejsca zdarzeń wynikających z jego wcześniejszych twierdzeń (k. 1103-1106, 1107-1120). Podczas takiego eksperymentu S. K. (1) wskazał miejsce (mieszkanie przy ul. (...) w P.), gdzie w 2012 roku przez około półtora miesiąca prowadził z B. M. (1) i D. H. uprawę marihuany, na która składało się 30 roślin. K. podał w czasie tego eksperymentu procesowego, że została zlikwidowana przez policję, dlatego nie doszło do zbioru z niej suszu konopi innych niż włókniste. Podał, że wszyscy wymienieni tj. on, M. i H. brali udział czynny w uprawie tej marihuany, jednak nie było z tego żadnego zarobku. Sąd podzielił jako wiarygodny ten dowód, czyniąc go podstawą ustaleń faktycznych odnośnie przypisanego w pkt 15 wyroku czynu B. M., gdyż zbieżny jest także z innymi dowodami, a wyjaśnienia M. nie przyznającego się do winy, Sąd uznał za jego linie obrony. Taka pozytywna weryfikacja twierdzeń S. K. (1), stanowiących de facto pomówienie innych osób, ale nie umniejszające jego roli w dokonywanych wspólnie z oskarżonymi przestępstwach, przeprowadzona przez Sąd nie tylko w oparciu o ów eksperyment procesowy, ale także dowody osobowe w postaci częściowo wyjaśnień oskarżonych C. i M., świadczy także o ich wiarygodności.

Wskazać zaś należy, że w swoich pierwszych wyjaśnieniach S. K. (1) przesłuchiwany w charakterze podejrzanego podał w szczególności powody, dla których zdecydował się na współpracę z organami ścigania, przy czym zaznaczyć należy, iż nie były one bezpośrednio związane z jakimkolwiek jego konfliktem z oskarżonymi występującymi w niniejszej sprawie, o których przestępczej działalności opowiedział niejako przy okazji ujawniania organom ścigania innych przestępstw, jakich m.in. on sam dopuścił się, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nie objętymi aktem oskarżenia w niniejszej sprawie. Powyższe jest o tyle istotne, że zasadniczo świadek S. K. (1) nie wskazał na to, aby był skonfliktowany z oskarżonymi w niniejszej sprawie, a i ci nie podali żadnych takich racjonalnych okoliczności, które świadczyłyby o interesie S. K. (1) w bezpodstawnym pomawianiu ich o dokonanie przestępstw będących przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie. Oczywiście Sąd zdaje sobie sprawę z tego, że osoby pomawiane przez S. K. (1) mogą próbować dyskredytować jego wiarygodność twierdząc, że pomawia innych, licząc na przychyłność organów ścigania, jeżeli chodzi o jego sytuację procesową (art. 60 § 3 i 4 k.k.), co zważywszy na istotę tego dowodu i jego charakter nakazuje weryfikować go ze szczególną ostrożnością, jednak w niniejszej sprawie brak jest podstaw, aby podważyć skutecznie wiarygodność świadka, mając na uwadze wskazane wyżej argumenty przemawiające za taką, a nie inną oceną tego dowodu. Oceniając wyjaśnienia podejrzanego (czy też świadka, jak w niniejszej sprawie), obciążającego innych podsądnych, należy mieć na uwadze argumentację zawartą w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7.10.1998r. II AKa 187/98 (vide: KZS 1998/11/37), iż „Kontrola dowodu

z wyjaśnień współoskarżonego (w praktyce zwanych pomówieniami), a zresztą każdego dowodu osobowego, polega na sprawdzeniu:

- czy informacje tak uzyskane są przyznane przez pomówionego;
- czy są potwierdzone innymi dowodami, choćby w części;
- czy są spontaniczne, złożone wkrótce po przeżyciu objętych nimi zaszłości, czy też po upływie czasu umożliwiającego uknuć intrygi;
- czy pochodzą od osoby bezstronnej, czy też zainteresowanej obciążeniem pomówionego;
- czy są konsekwentne i zgodne co do zasady oraz szczegółów w kolejnych relacjach składanych w różnych fazach postępowania, czy też zawierają informacje sprzeczne, wzajemnie się wykluczające bądź inne niekonsekwencje;
- czy pochodzą od osoby nieposzlakowanej czy też przestępcy, zwłaszcza obeznanego z mechanizmami procesu karnego;
- czy udzielający informacji sam siebie również obciąża, czy też tylko przerzuca odpowiedzialność na inną osobę, by siebie uchronić przed odpowiedzialnością”.

Zważyć należy poza tym, a co jest istotne przy ocenie wiarygodności dowodu z pomówienia, że S. K. (1) nie przerzuca swoimi wyjaśnieniami / zeznaniami odpowiedzialności na inne osoby, gdyż opisując przestępstwa, o których posiadał wiedzę, jednocześnie sam siebie obciąża udziałem w nich, przytaczając szczegóły przestępczej działalności, wskazując na swoją i innych rolę w dokonywanych przestępstwach. Zdaniem Sądu zeznania (wyjaśnienia) S. K. (1) są także konsekwentne i zgodne co do zasady oraz szczegółów w kolejnych relacjach składanych na różnych etapach postępowania, a Sąd o tym miał możliwość przekonać się, przesłuchując S. K. (1) jako świadka, mimo, że skorzystał on z prawa do odmowy składania zeznań w trybie art. 182 § 3 k.p.k., bo odpowiadał częściowo na pytania Sądu. Świadek S. K. (1) był konsekwentny w swoich zeznaniach i spójny także podczas konfrontacji przeprowadzonych w toku śledztwa, co tym bardziej utwierdza Sąd w prawdziwości jego oświadczeń procesowych. Osoby konfrontowane z nim nie potrafiły skutecznie podważyć wersji świadka, zwłaszcza, że to wersja S. K. (1) była poparta innymi dowodami, w przeciwieństwie do wersji chociażby B. M. (1), M. C. (3) czy K. M. (1) .

Istotne jest także, że te twierdzenia S. K. (1) zostały pozytywnie zweryfikowane także przy pomocy dowodów rzeczowych, bowiem w toku śledztwa zabezpieczono liczne dowody rzeczowe w postaci środków narkotycznych, czy przedmiotów służących do handlu narkotykami, albo do uprawy marihuany, w tym u osób objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie, w tym u C. i M..

Oceniając zatem zeznania (wyjaśnienia) S. K. (1) na potrzeby niniejszego postępowania i odnosząc je do oskarżonych w tej sprawie, a pomawianych przez w/w, stwierdzić należy, iż wersja S. K. (1) odnośnie przebiegu zdarzeń objętych zakresem tego postępowania jest spójna, konsekwentna, zbieżna z innymi dowodami, a przede wszystkim nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, czy też innych niekonsekwencji, które by ją dyskredytowały. Powyższe przesłanki pozwalające na pozytywną weryfikację tego dowodu z pomówień, tj. jak wskazano nie tylko osobowy materiał dowodowy wyżej wymieniony, czynią w ocenie Sądu zeznania świadka S. K. (1) wiarygodnymi i to niezależnie od tego, że pochodzą od przestępcy, zainteresowanym także rozstrzygnięciem sprawy, wszak zeznawał w tym procesie po pouczeniu go w trybie art. 182 § 3 k.p.k., a także mimo nie przyznania się do popełnienia wszystkich zarzucanych czynów przez pomawianych w tym procesie oskarżonych, a o których zeznawał (wyjaśniał) także S. K. (1) .

Wskazać także należy, że zeznania S. K. (1), które Sąd uznał za wiarygodne są rzeczowe i logiczne, a oskarżony za każdym razem wskazywał skąd posiada wiedzę na dany temat. Zeznania S. K. (1) Sąd uznał zatem za pełnowartościowy materiał dowodowy spełniający wszelkie kryteria wiarygodności. Zeznania (odczytane wyjaśnienia) te były bowiem spójne, szczegółowe i logiczne. Miały także stanowczy charakter. S. K. (1) jest pewien zaistnienia zdarzeń, które opisywał. Jeżeli nie był czegoś pewien, wprost wyjaśniał, że nie jest w stanie sobie tego przypomnieć, bądź że

„najprawdopodobniej” tak było, jego stwierdzenia nie są wówczas tak kategoryczne i jednoznaczne. Ponadto inne dowody zgromadzone w toku postępowania pozwoliły pozytywnie zweryfikować twierdzenia S. K. (1). Zeznania S. K. (1) potwierdzone zostały zeznaniami innych świadków, którzy opisując przebieg zdarzenia robili to w większości przypadków w sposób zbliżony z wersją S. K. (1) (M. C., K. M.), co zostało szczegółowo wskazane przy ocenie poszczególnych dowodów osobowych. Zeznania (wyjaśnienia) S. K. (1) korespondują także z wynikami eksperymentów procesowych z jego udziałem. Istotne jest, że S. K. (1) nie tylko wskazuje na udział w przestępstwach innych osób, ale obciąża również siebie, a wymieniając osoby biorące udział w poszczególnych przestępstwach, co zostało zweryfikowane przez przeprowadzone eksperymenty procesowe.

Powyższe okoliczności jednoznacznie przemawiają za wiarygodnością oświadczeń (wyjaśnień, zeznań) procesowych S. K. (1). Są one natomiast niezwykle istotne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, a poniżej Sąd wskaże tylko te najważniejsze twierdzenia świadka, które okazały się istotne z punktu widzenia dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń i wykazania sprawstwa oskarżonych K. M. i B. M. (a odnośnie M. C. tylko w takim zakresie, w jakim ma zarzuty wspólnie i w porozumieniu z M., czy M., ponieważ co do M. C. wyrok się uprawomocnił).

W swoich pierwszych wyjaśnieniach złożonych w śledztwie jako podejrzany S. K. (1) podał, że w 2013 roku zatrudnił w swojej legalnej firmie budowlanej K. M. (1) na okres kilku miesięcy na umowę o dzieło. K. opisał jak wyglądał przestępczy proceder narkotykowy, w który był zaangażowany po opuszczeniu zakładu karnego w lutym 2011r., wskazując komu, kiedy, ile i jakie narkotyki sprzedawał w celu dalszej odsprzedaży. Sąd podzielił wyjaśnienia S. K. (1) dotyczące sprzedaży K. M. (1) w okresie od czerwca do 20 września 2013r. co najmniej 1200 gramów amfetaminy, a także te z których wynika, że M. kupował od niego miesięcznie po około 300 gramów tego narkotyku w cenie 8 złotych za 1 gram. Podstawą ustaleń faktycznych Sąd uczynił także wyjaśnienia K., z których wynika, że K. M. (1) kupował amfetaminę również we wskazanym okresie czasu – od początku 2013r. do 20 września 2013r. od M. C. (1), który zrzucił się z K. na zakup narkotyków. K. wyjaśnił jednak, że od C. wie, że M. kupił od niego łącznie we wskazanym okresie od 700 do 800 gramów amfetaminy. Według S. K. (1) transakcje z M. miały miejsce albo w domu M. albo M. przychodził po narkotyki do mieszkania na ul. (...), czasami sprzedawał mu w samochodzie narkotyki. S. K. (1) wyjaśnił poza tym, że z M. C. (1) zrzucali się po 3000 zł (na rozprawie sprostował omyłkę w protokole ze śledztwa k. 164, w którym zapisano błędnie kwotę 300 zł) i kupowali wówczas kilogram amfetaminy za 6000 zł. Według niego takich „zrzutek” było około 3 – 4, a narkotyki kupowali od R., który przywoził je z Holandii do P.. K. opisał sposób kontaktowania się z dostawcą amfetaminy z Holandii i Sąd podzielił te wyjaśnienia, nie znajdując dowodów przeciwnych aby je podważyć. Podstawą ustaleń faktycznych uczyniono także te wyjaśnienia S. K. (1), w których opisał jak jeździł po narkotyki i odbierał je od tego R., a następnie przechowywali je w sejfie w mieszkaniu dziewczyny B. M. (1) na ul. (...) w P.. K. wyjaśnił, że miał klucze do tego mieszkania, w którym razem z M. C. (1) mieszała amfetaminę z kofeiną w proporcji 50/50. Według K. C. zabierał swoją część amfetaminy i sprzedawał dale swoim odbiorcom. M. kupował narkotyki natomiast i od K. i od C., był ich wspólnym klientem i jak K. nie miał towaru, to M. szedł do C.. Podczas tych pierwszych wyjaśnień K. podał, że B. M. (1) jeden raz kupił od niego marihuanę w ilości ok. 50 – 100 gramów i było to w lipcu 2013 po 20 zł za jeden gram. S. K. (1) stwierdził wówczas, że tylko raz załatwił marihuanę dla M., nie chciał podać od kogo miał marihuanę z obawy o życie swoje i swoich bliskich. Podał jednocześnie, że wie, iż M. kupował narkotyki od C., ale nie wie czy marihuanę czy amfetaminę, bo jedynie słyszał ich rozmowę, jak umawiali się na transakcję. K. potwierdził wówczas, że LSD kupił w 2012 roku ale nie chciał podać od kogo, bo bał się. K. wyjaśnił także, że był 17 września w lesie z M., kiedy ten zakopał narkotyki, wśród których była należąca do M. amfetaminy w ilości ok. 300 gramów. Następnie K. był w lesie z M. ponownie 19 września, kiedy zakopali tam LSD należące do K. i jego pistolet. Podał, że ukryli w lesie narkotyki z obawy przed zatrzymaniem po tym, jak zatrzymany został R. M. (1). Z jego wyjaśnień wynika, że po zwolnieniu M., pojechał z nim do lasu sprawdzić czy są tam nadal ukryte narkotyki. Potwierdził, że sprzęt znaleziony u niego w czasie przeszukania miał służyć do hodowli marihuany, podobnie jak namiot przechowywany przez M. na strychu i także zabezpieczony podczas przeszukania przez policję (k. 164-165). Podczas konfrontacji z B. M. (1), S. K. (1) podtrzymał swoje wyjaśnienia odnośnie transakcji pomiędzy nim, a B. M. (1), natomiast nie miał pewności, że M. kupował narkotyki od C. k. 399.

Wyjaśniając po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym S. K. (1) opisał szereg przestępstw popełnianych na terenie P. i okolic przez niego samego, głównie przez inne osoby, co jednak nie jest istotne z punktu widzenia zarzutów oskarżonych M. i M., zaznaczyć o tym jedynie należało, gdyż K. wówczas wytłumaczył powody, jakie zadecydowały o jego współpracy z organami ścigania. Podał w szczególności, że on także handlował marihuaną, amfetaminą, tabletkami ekstazy, LSD, kokainą, tzw. kryształami MDM. Wskazał, że narkotyki sprzedawał B. M. (1), M. C. (1), K. M. (1), R. M., M. K. i innym k. 470. Sąd podzielił jako wiarygodne i uczynił podstawą wyrokowania wyjaśnienia S. K. (1), w których podał, że w 2011 roku sprzedał B. M. (1) głównie marihuanę w ilości pomiędzy 0,5 – 1 kilogram, a to ile sprzedał zależało od tego, ile dostał od W. - im więcej ten ostatni dał mu „w komis” narkotyków, tym więcej przekazał dalej „w komis” M., który płacił mu po sprzedaży narkotyków. Według K. M. zajmował się porcjowaniem marihuany i sprzedają po kilka, kilkanaście gramów detalicznym odbiorcom, czyli prawdopodobnie osobom, które nabywały narkotyki na własny użytek. K. dodał, że podobnie handlował z M. marihuaną w 2012 i 2013 roku. Nie znał osób, którym M. sprzedawał marihuanę, ale były to głównie osoby z kręgu jego znajomych. Z wyjaśnień S. K. (1) wynika, że M. brał od niego sporadycznie amfetaminę – kilka razy po 100 gramów. K. wyjaśnił, że nie wie ile M. zarabiał na jednym gramie narkotyku, ale sprzedawał na porcje, czyli jedna porcja to było 0,7 grama łącznie z woreczkiem. S. K. (1) wyjaśnił poza tym, że M. C. (1) kupował od niego w 2011 i 2012 roku tylko marihuanę po około 300 gramów miesięcznie. Według K. C., podobnie jak M., sprzedawał ją dalej detalicznym odbiorcom i w podobny sposób, jak M.. Wskazał, że w 2013 roku M. C. (1) kupił od niego także amfetaminę – 2 lub 3 razy po 300 gramów, a w lipcu lub sierpniu 2013r dwa razy po kilogramie amfetaminy, przy czym te mniejsze ilości brał od niego C. „w komis”, a na te większe ilości zrzucali się razem w ten sposób, że C. dawał K. pieniądze na zakup połowy z kilograma, a resztę czyli pół kilograma K. brał od W. „w komis”. K. nie znał jednak osób, którym C. sprzedawał narkotyki k. 472v. W dalszych wyjaśnieniach S. K. (1) podał, że w 2012 roku sprzedawał narkotyki tym samym osobom, wymienionym wcześniej, co w 2011 roku, a w 2013 roku ponadto K. M. (1), który kupował od niego głównie amfetaminę, którą brał w komis średnio 100 gramów na około 10 dni za cenę 8-1- zł za jeden gram. Marihuany kupił M. od niego łącznie około 200 gramów. K. nie potrafił jednak wskazać komu następnie M. odsprzedawał narkotyki k. 473. Z wyjaśnień S. K. (1) wynika poza tym, że w 2013 roku kupował od W. ps. (...) także LSD, łącznie w komis wziął 150 listków LSD, a ponieważ nie wszystkie sprzedał za pierwszym razem, to oddał W. te niesprzedane, a następnie wziął od niego ponownie i został z tym LSD zatrzymany we wrześniu 2013r., a część tego LSD znaleziono w lesie. Dodał, że odnośnie podawanych przez niego ilości marihuany i amfetaminy nabywanej od W. i sprzedawanych innym podanym osobom, to mogą w jego kolejnych wyjaśnieniach występować różnice, ponieważ często dodawał do amfetaminy kupowanej od W. kofeinę, zwiększając objętość narkotyku, a do marihuany zdarzało się, że dodawał tzw. dosyp, czyli liście marihuany, co nie zmieniało jednak według niego bardzo dobrej jakości tych narkotyków, nawet już wymieszanych. W swoich wyjaśnieniach S. K. (1) opisał także kolejny aspekt jego przestępczej działalności związanej z narkotykami, a w której uczestniczyli także oskarżeni w tej sprawie, a mianowicie zajmował się też hodowlą marihuany i opisał kiedy, gdzie, jakie i z kim prowadził plantacje. Wyjaśniając w dniu 30.12.2013r. S. K. (1) podał, że jedna z plantacji marihuany była prowadzona przez niego z D. H. w P. w mieszkaniu przy ul. (...) i składała się z 30 drzewek, jednak nie doszło do ścięcia kwiatostanów, ponieważ został zatrzymany H., który wziął winę za w/w uprawy marihuany na siebie wyłącznie i został za to prawomocnie skazany. Ta ostatnia plantacja na ul. (...) prowadzona była w 2012r. (k. 476). K. opisując swój udział w obrocie narkotykami, a także inne przestępstwa narkotykowe, jak przemyt narkotyków z Holandii, wskazał, że raz B. M. (1) był z nim samochodem M. w P., gdzie K. na stacji paliw odebrał od R. z Holandii narkotyki w postaci amfetaminy w ilości 4 kilogramy i półtora kilograma marihuany. Za narkotyki płacił wtedy K. i po tej transakcji wrócił z M. do P.. K. wyjaśnił, że tego R. poznał w Holandii poprzez W.. K. wyjaśnił także, że raz na jadąc do Holandii po narkotyki do W. zabrał ze sobą kolegów M. i C., którzy następnie wrócili samochodem marki S., otrzymanym przez K. od W. w komis k. 493.

W kolejnych wyjaśnieniach składanych w postępowaniu przygotowawczym, jako podejrzany o przestępstwa narkotykowe, S. K. (1) szczegółowo opisał okoliczności popełnienia przestępstw, których przedmiotem były głównie narkotyki, wskazując także na udział w tym przestępczym procederze oskarżonych w tej sprawie m.in. M. C. (1), K. M. (1) i B. M. (1). Decydując się na współpracę z organami ścigania, po złożeniu szczegółowych wyjaśnień, w których ujawnił okoliczności dotyczące wielu przestępstw, także innych osób, nie znane organom ścigania, S. K. (1) doprecyzował i częściowo zmienił swoje pierwsze wyjaśnienia, prostując, że zaczął sprzedawać narkotyki wcześniej,

niż od kwietnia 2013r. Podtrzymał jako prawdziwe twierdzenia dotyczące ilości i rodzaju narkotyków sprzedawanych K. M. (1). Dodał, że K. M. (1) kupował także narkotyki od C., które ten ostatni wcześniej otrzymał od K.. S. K. (1) wyjaśnił ponadto, że M. C. (1) to jego dobry kolega a te „zrzutki” z C. na narkotyki wyglądały w ten sposób, że K. kupował od swoich dostawców większe ilości narkotyków, a C. się dorzucał i w ten sposób miał udział częściowy w tych narkotykach, które kupował K.. Dodał, że C. nie wiedział ile narkotyków kupuje K., ale wiedział od kogo K. bierze narkotyki w P., był z nim w Holandii, uczestniczył w kilku rozmowach o narkotykach w mieszkaniu W., dlatego według K. C. przynajmniej domyślał się skąd pochodzą narkotyki. W tym zakresie S. K. (1) podtrzymał te wyjaśnienia odnośnie M. C. (1), które jako kolejne złożył w Prokuraturze Okręgowej w Poznaniu. Wyjaśnił ponadto, że narkotyki przechowywał w mieszkaniu dziewczyny M. w P. na ul. (...). Narkotyki przechowywał w sejfie, który sam kupił, miał klucze do tego mieszkania, dostał je od M.. Sejf był na szyfr, który znany był także M., jego dziewczynie i C.. W sejfie przechowywał głównie amfetaminę, a marihuanę krótko i w niedużej ilości. Wyjaśnił także, że w tym mieszkaniu odbywało się mieszanie amfetaminy z kofeiną, robił to z C., a raz obecny przy tym był także M.. Według K. kilka razy mieszał w ten sposób amfetaminę, za każdym razem więcej niż kilogram narkotyku, z kofeiną, w proporcjach jeden do jeden, następnie z tej zmieszanej amfetaminy C. zabierał większą część. S. K. (1) ostatecznie podtrzymał też wyjaśnienia wcześniejsze dotyczące B. M. (1), złożone w Prokuraturze Okręgowej w Poznaniu, potwierdzając, że M. kupował od niego głównie marihuanę, a rzadko amfetaminę. Wyjaśnił także odnośnie narkotyków zakopanych w lesie, że – jak sprostował to podczas konfrontacji z M. – zakopał amfetaminę z M., a była to amfetamina C.. Było to po zatrzymaniu M. z obawy przed zatrzymaniem. Potwierdził, że rzeczywiście było też tak, iż później zawiózł do lasu i zakopał jeszcze w tym samym miejscu, co amfetamina, LSD i pistolet, a po dwóch dniach został zatrzymany po tym, jak w nocy pojechał do lasu z M. sprawdzić, czy nadal są tam narkotyki i pistolet. M. został wówczas zatrzymany na miejscu w lesie, a on zdołał uciec, jednak zatrzymany został wieczorem tego samego dnia w mieszkaniu dziewczyny M., gdzie przebywali także C. i M., także zatrzymani przez policję. Dodał, że LSD znalezione przez policję w lesie należało do niego i nabył je od W.. Z wyjaśnień K. istotnych dla ustaleń w tej sprawie wynika poza tym, że sprzęt do uprawy marihuany, który zabezpieczyła u niego w mieszkaniu policja, zamawiał przez internet C., namiot służący do hodowli marihuany przechowywał na strychu swojego mieszkania M. (k. 551-553). Wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym w dniu 03.02.2014r. S. K. (1) jako podejrzany podał, że w 2012 roku, około miesiąc przed zatrzymaniem M. K., M. i C. złożyli się na 2 lampy, K. dał jeszcze swoje 2 lampy, wszyscy złożyli się na ziarna i odżywki i razem w mieszkaniu K. przy ul. (...) wyhodowali 16 roślin konopi innych niż włókniste. Ponieważ pokój, w którym były rośliny, wynajęty był na M. K., po jego zatrzymaniu wystraszyli się i zlikwidowali plantację, a w związku z tym nie uzyskali z tej nielegalnej uprawy żadnego suszu, a rośliny hodowali około miesiąc – półtora. M. K. miał uczestniczyć w zyskach z tej plantacji (k. 770v). Sąd nie podzielił wyjaśnień S. K. (1), że likwidując w/w plantację nie wytworzyli środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste, gdyż sprzeczne są w tym zakresie z wyjaśnieniami M. C. (1), który także zajmował się tą uprawą i podał, że zebrali z tej zlikwidowanej uprawy susz. Nie potrafił wprowadzić powiedzieć ile suszu ziela konopi innych niż włókniste zebrali, ale brał udział w ścinaniu roślin i ich obieraniu, które następnie suszone były na działce K. (k. 972)

Reasumując, okoliczności stanu faktycznego przestępstw przypisanych w wyroku M. i M. ustalono głównie na podstawie obszernych i szczegółowych wyjaśnień S. K. (1), które w ramach śledztwa były na bieżąco pozytywnie weryfikowane szeregiem innych dowodów. Istotne dla dokonania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie były zwłaszcza ostatnie wyjaśnienia S. K. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym jako podejrzany, w których opisał zasadniczo zgodnie z ustaleniami faktycznymi dokonanymi przez Sąd okoliczności dokonania przestępstw narkotykowych, w tym wspólnie z oskarżonymi M. i M., których dotyczą niniejsze rozważania, wskazując na rolę M. i M. w obrocie narkotykami, uprawie marihuany, ich zaangażowanie w ten przestępczy proceder i tym samym precyzując swoje wcześniejsze wypowiedzi na ten temat, czy uściślając je. Sąd podzielił te ostatnie wyjaśnienia S. K. (1) jako logiczne, spójne, rzeczowe i tym samym podzielił wszystkie te wcześniejsze jego wypowiedzi, które zbieżne są z tymi ostatnimi, niejako podsumowującymi, systematyzującymi fakty i okoliczności dotyczące udziału w narkotykowym procederze m.in. oskarżonych w tej sprawie M. i M.. K. wskazał wówczas między innymi, że w 2012 roku prowadził z C. i M. plantację marihuany w pokoju wynajętym przez M. K., uprawa składała się z kilkunastu krzewów i zebrali z tej uprawy około 600 gramów suszu konopi innych niż włókniste, a ponieważ rośliny ścinane nie były jeszcze rozwinięte, to wyszedł z tego tzw. dosyp, który podzielili po 200 gramów dla każdego. Podał również, że razem zebrali

i wysuszyli te rośliny konopi innych niż włókniste, a zlikwidowali plantacje po tym, jak policja dzwoniła do drzwi mieszkania, po zatrzymaniu K. (k. 1018). Sąd podzielił te wyjaśnienia S. K. (1), jako zbieżne z wyjaśnieniami M. C. (1), czyniąc je podstawą dokonanych ustaleń faktycznych i tym samym odmawiając wiary wyjaśnieniom M., w których zaprzecza swojemu udziałowi w tej uprawie marihuany. W kontekście uczynionych podstawą wyrokowania jako wiarygodnych zeznań (wyjaśnień) S. K. (1) odnośnie transakcji narkotykowych jakie przeprowadził z B. M. (1), wyjaśnienia tego ostatniego, w których neguje nabywanie od K., C., M. narkotyków, i to amfetaminy, i marihuany, w ilościach wskazanych w akcie oskarżenia, nie zasługują na wiarę, stanowiąc jedynie linie obrony oskarżonego M., który w ten sposób chciał uniknąć odpowiedzialności karnej. Natomiast ze spójnych, rzeczowych i wiarygodnych w tym zakresie zeznań (wyjaśnień) S. K. (1) wynika, że sprzedawał M. narkotyki bardzo regularnie w okresie od lutego 2011 roku aż do zatrzymania we wrześniu 2013r. K. podał, że sprzedawał M. od pół do kilograma marihuany miesięcznie, a nie handlował z M. we wskazanym okresie tylko przez trzy miesiące, kiedy K. przebywał w Holandii. S. K. (1) wskazał, że łącznie sprzedał we wskazanym okresie oskarżonemu M. około 28 kilogramów marihuany w cenie po 20 – 25 zł za gram. Marihuana ta pochodziła od W., któremu K. z kolei płacił pomiędzy 18 a 20 zł za gram. Zaprzeczył, aby z M. zrzucił się na marihuanę, tak jak z C.. K. nie wiedział komu M. sprzedawał dalej w/w marihuanę (k. 1024). Te wyjaśnienia S. K. (1) Sąd podzielił jako wiarygodne, mając na uwadze skalę przestępczej działalności narkotykowej, w jakiej brał udział, a co potwierdza, że miał on dostęp do takich znacznych ilości narkotyków, aby na przestrzeni dwóch lat sprzedać M. 28 kilogramów marihuany. Sąd podzielił także wyjaśnienia K., w których sprecyzował, że wśród narkotyków ukrytych w lesie, a zabezpieczonych przez policję, znajdowała się amfetamina należąca do C., a po części do M., a także listki LSD należące do K., podobnie jak ukryta tam broń. Wyjaśnił ponadto, że M. łącznie sprzedał około 1200 gramów amfetaminy i 200 gramów marihuany, a C. regularnie sprzedawał marihuanę po 300 gramów miesięcznie w okresie od początku marca 2011 roku do końca 2012 roku, czyli sprzedał C. w tym okresie łącznie 6300 gramów marihuany po 20 zł za jeden gram. Podtrzymał, jak wyjaśnił już wcześniej, że C. w 2013 roku kupił od niego jeszcze 2300 gramów amfetaminy, płacąc około 10 zł za jedną gram. Sąd podzielił także te wyjaśnienia S. K. (1), jako spójne, konsekwentne i zbieżne z wyjaśnieniami M. C. (1), który przyznał się do tych transakcji narkotykowych, a w świetle wyjaśnień K. oczywiste jest, że takie znaczne ilości nabywanych narkotyków przez C. przeznaczone były w celu dalszej odsprzedaży.

S. K. (1) przesłuchany przed Sądem na rozprawie głównej w charakterze świadka skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań w trybie art. 182 § 3 k.p.k. w zw. z art. 391 § 1 i 2 k.p.k., jednak w większości podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego. Zaznaczyć należy, iż o wiarygodności zeznań świadka S. K. (1) świadczy chociażby fakt, że nie dążył on do pogrążenia, obciążenia ponad miarę innych osób, a obciążał je tylko w takim zakresie, w jakim miał na ten temat wiedzę z własnych obserwacji lub relacji innych.

Oczywiście Sąd dostrzega drobne rozbieżności w poszczególnych zeznaniach czy wyjaśnieniach S. K. (1), jednak są one nieistotne, co wyżej wykazano, a w zasadniczej części jego twierdzenia dotyczące jego i innych osób, w tym oskarżonych w tej sprawie, są zbieżne i pokrywają się, pozwalając na ich podstawie dokonać ustaleń faktycznych, jak wyżej wskazano.

Odnosząc się do zarzutów formułowanych chociażby w przemówieniach końcowych odnośnie mocy dowodowej pomówień S. K. (1), podkreślić należy, iż w ocenie Sądu autorzy tych zarzutów nie mają racji, że S. K. (1) składał te obciążające wyjaśnienia (później zeznania) intencjonalnie i to wbrew rzeczywistości aby uzyskać ewentualną nagrodę od organów ścigania a finalnie od sądu w postaci wydania orzeczenia względem niego w oparciu o art. 60 k.k.. Kiedy przyjrzymy się jego relacjom nie można o nich mówić, że są one nad wyraz szczegółowe skoro w nich nie ma wielu informacji odnoszących się do zdarzeń, w których nie uczestniczył bezpośrednio. Oczywiście nic nie stało na przeszkodzie aby odpowiednie depozycje przygotował na te tematy. Rozbicie przestępczej wewnętrznej solidarności jest jedną z metod osiągnięcia prawdy materialnej zmierzającej do ustalenia okoliczności czynu, sprawców i finalnie pociągnięcia ich do odpowiedzialności karnej. Taka taktyka sama w sobie nie może automatycznie przemawiać za przyjęciem, że materiał dowodowy od tak skruszonego przestępcy jest materiałem niewiarygodnym, wątpliwym, mało wartościowym. Wszak obowiązujące prawodawstwo przewiduje jako rozwiązania kodeksowe instytucje dobrowolnego poddania się karze, zastosowanie dobrodziejstwa – obligatoryjnego lub fakultatywnego – nadzwyczajnego złagodzenia

kary, czy nawet klauzuli niekaralności wobec sprawców przestępstw, podyktowane względami polityki karnej państwa i ma na celu walkę z przestępczością, w tym zwłaszcza zorganizowaną. Oczywiste jest zatem, że taki skruszony przestępca decydując się na współpracy z organami ścigania liczy, bo ma takie prawo wynikające z obowiązujących przepisów, na to, że sam fakt podjęcia współpracy z organami ścigania zostanie wzięty pod uwagę przy ewentualnym ferowaniu wobec niego wyroku. Owszem do tak uzyskanego materiału dowodowego należy podchodzić ostrożnie i badać czy są inne przesłanki potwierdzające lub wzmacniające jego wiarygodność. W przedmiotowej sprawie sąd wyżej wykazał źródła wiarygodności tego materiału dowodowego jak i innego materiału dowodowego obciążającego poszczególnych oskarżonych. Oskarżony M. był zainteresowany niewątpliwie aby pozostawać niejako w cieniu i nie eksponować swojej rzeczywistej roli w przestępczym procederze. Taka postawa była zrozumiała i wynikała z ich dbałości o własny interes, zmierzający do zapewnienia sobie- w najlepszym wypadku- bezkarności. Taki schemat nie jest przypadkowy właśnie zmierzał do kamuflażu pełnej działalności przestępczej oskarżonych. Taki model działania nie jest modelem atypowym, był on wymuszony względami praktycznymi a zwłaszcza względami zapewnienia bezpieczeństwa, zmierzającymi do realnego i w miarę pewnego kamuflażu działalności narkotykowej bowiem tylko taki sposób funkcjonowania dawał przestępczości narkotykowej duże szanse na skuteczne i efektywne działanie nastawione na osiągnięcie maksymalnych zysków pieniężnych finalnie z handlu narkotykami.

Reasumując sąd dał wiarę materiałowi dowodowemu pochodzącemu od S. K. (1) albowiem nie tylko obciążył oskarżonych ale również wskazał na udział w wielu przestępstwach innych osób, nie wykluczając własnego udziału i również nie pomniejsza swojej roli. Nie konfabuluje zdarzeń skoro odnośnie czynów, w których sam brał udział mówi o nich, a o czynach „tylko zasłyszanych” akcentuje tę okoliczność, a przecież nic nie stało na przeszkodzie aby „ubarwił” przebieg tych „zasłyszanych” zdarzeń właśnie poprzez wskazanie, że sam brał w nich udział.

Wątku przestępczej działalności narkotykowej R. M. (2) dotyczyły, uznane przez Sąd za wiarygodne zeznania świadka **R. K.**, albowiem znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach R. M. (2) złożonych bezpośrednio po zatrzymaniu. Zeznania tego świadka nie wnosily jednak nic istotnego do sprawy oskarżonych M. i M., dlatego nie ma potrzeby aby je w tych rozważaniach omawiać.

Także **zeznania świadków P. K. k. 66-67, M. B. k. 899, 409, A. K. k. 406-407**, ujawnione za zgodą stron na rozprawie z zaniechaniem bezpośredniego przeprowadzenia dowodów, nie wniosły nic istotnego do rozstrzygnięcia sprawy dotyczącej K. M. (1) i B. M. (1), zatem nie ma potrzeby, aby do nich się ustosunkowywać. Wskazać jedynie należy, iż niezależnie od tego, że K. M. (1) w niniejszym postępowaniu nie przedstawiono zarzutów dotyczących udzielania amfetaminy A. K., co ten podaje w swoich zeznaniach k. 406, to zeznania tego świadka potwierdzają ustalenia Sądu dokonane przede wszystkim na wyjaśnieniach samego oskarżonego M., który przyznał się do handlowania amfetaminą. Mało istotne dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy i dla dokonanych ustaleń faktycznych okazały się zeznania świadków, których protokoły ujawniono w trybie art. 391 § 1 k.p.k. w zw. z art. 333 § 2 k.p.k. i art. 394 § 2 k.p.k. za zgodą stron bez odczytywania, jak **świadków T. C. k. 283-287, R. K. k. 288, A. A. k. 289-294, R. J. k. 309, R. O. k. 634-635, J. B. k. 931**, a na podstawie art. 392 § 1 k.p.k. w zw. z art. 394 § 2 k.p.k. uznano za ujawnione zaliczając w poczet dowodów bez odczytywania protokoły przesłuchania świadka R. K. s. Z. k. 267-268, 305-307, 270-271, gdyż bezpośrednie przeprowadzenie tych dowodów nie było niezbędne, świadkowie w śledztwie potwierdzili okoliczności, które nie było istotne dla rozstrzygnięcia sprawy oskarżonych M., M. i C., gdyż dotyczyły pozostałych współoskarżonych, których postępowanie toczyło się odrębnie, a zarzuty nie pozostawały w związku z zarzutami M., M. i C..

Ustalenia faktyczne Sąd oparł natomiast na **dokumentach** ujawnionych na rozprawie w trybie art. 393 § 1 – 3 k.p.k. w związku z art. 394 § 1 i 2 k.p.k., których autentyczność, a tym samym wiarygodność nie budzą żadnych wątpliwości, gdyż są to głównie dokumenty procesowe urzędowego pochodzenia oraz dane osobo - poznawcze o oskarżonych (w tym dane o karalności, wywiady). Dokumenty te nie były poza tym kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd również nie znalazł do tego podstaw. Zaznaczyć należy jedynie, że wśród tych dokumentów istotnych dla sprawy znajdują się protokoły przeszukania, protokoły zabezpieczenia środków odurzających, protokoły oględzin dowodów rzeczowych, dokumentacja fotograficzna, protokoły oględzin telefonów komórkowych, bilingi, wykazy połączeń. Wszystkie wyżej wymienione dokumenty zostały sporządzone przez uprawnionych funkcjonariuszy policji, w ramach ich obowiązków

służbowych i zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Prawdopodobności dokonania w/w czynności oraz sposobu ich dokumentowania strony w toku procesu nie kwestionowały i dlatego dano im w pełni wiarę, czyniąc podstawą dokonanych ustaleń faktycznych. Dokumenty te sporządzały kompetentne osoby w granicach ich uprawnień i ich treść oraz forma również nie były kwestionowane przez strony i dlatego im również Sąd dał wiarę.

Na potrzeby niniejszego postępowania wykonanych zostało poza tym szereg **opinii** dotyczących wiadomości specjalnych mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Przydatne w pełni okazały się opinie biegłych psychiatrów, dotyczące stanu zdrowia psychicznego oskarżonego M. C. (1) i jego zdolności do udziału w postępowaniu. Według biegłych oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, a jedynie stwierdzili u niego zespół zależności narkotycznej – od marihuany w fazie abstynencji. Tempore criminis oskarżony mógł rozpoznać znaczenie zarzucanych mu czynów i pokierować swoim postępowaniem.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd podzielił wnioski opinii z zakresu badań kryminalistycznych z zakresu daktyloskopii, a z których wynika, że na zabezpieczonych w czasie przeszukania miejsca zamieszkania M. C. (1) rękawiczkach gumowych (ze śladowymi ilościami amfetaminy), a które używał podczas mieszania amfetaminy z kofeiną, znajdują się odciski linii papilarnych jego dłoni i palca ręki (k. 1001), podobnie jak na zabezpieczonych w czasie przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez C. woreczkach z zapięciem strunowym, służących do porcjowania i sprzedaży narkotyków (k. 1054).

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd podzielił w całości opinię biegłego z dziedziny chemii, z której wynika, że na powierzchni zabezpieczonych podczas przeszukania miejsca zamieszkania M. C. (1) 13 rękawiczkach jednorazowych znajduje się częściowo sproszkowana i częściowo zbrylona substancja, która zawiera w swoim składzie siarczan amfetaminy, łącznie o masie netto 0,30 grama, a w myśl ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii amfetamina i jej sole zaliczone są do substancji psychotropowych grupy II-P. Z opinii tej wynika także, że w przypadku amfetaminy jednorazowa tzw. porcja – działka wynosi około 0,1 g, a zatem substancja zabezpieczona na poddanych badaniom rękawiczkach o masie netto 0,30 g stanowi około 3 porcji – działek. Opinia ta potwierdza zatem wyjaśnienia M. C. (1), S. K. (1) i B. M. (1), że C. mieszał z K. amfetaminę z kofeiną, a używał do tego zabezpieczonych rękawiczek. Wyjaśnienia C., K. potwierdza także kolejna opinia biegłego z zakresu chemii, z której wynika, że na wadze zabezpieczonej podczas przeszukania miejsca zamieszkania M. C. znajdowały się śladowe ilości amfetaminy w postaci soli w ilości netto poniżej 0,01 g, należąca też do substancji psychotropowych grupy II-P. Podstawą wyrokowania uczyniono również opinie biegłych z zakresu chemii, którzy badali zabezpieczone w sprawie substancje, zarówno znalezione w lesie, jak i podczas zatrzymania oskarżonych i przeszukania miejsc ich zamieszkania, w tym badali narzędzia i przedmioty zabezpieczone od oskarżonych, a które służyły do popełniania przestępstw narkotykowych, jak uprawa marihuany, mieszanie narkotyków, czy porcjowanie, ważenie i przygotowanie do obrotu (np. woreczki strunowe). Opinia z dnia 14.02.2014r. k. 915 i nast. potwierdziła w szczególności, że narkotyki ukryte w lesie przez C., K. i M. są amfetaminą (łączna masa netto 301,76 g), podobnie jak substancja zabezpieczona w wyniku przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez M. C. (łącznie 24,26 g amfetaminy), a bloczki zakopane w lesie przez C., K. i M., a należące do K., nasączone były najprawdopodobniej substancją zawierającą LSD, zaliczana do substancji psychotropowych grupy I –P. Wprawdzie w zakresie tej ostatniej substancji (LSD) opinia biegłych k. 928 nie była kategoryczna z uwagi na ograniczenia badawcze, to mając na uwadze konsekwentne wyjaśnienia K. i M. w tym zakresie nie ulega wątpliwości, że były to listki LSD. Biegli wskazali także, że jednorazowa porcja – działka w przypadku substancji zawierających amfetaminę wynosi około 0,1 g, a zatem zabezpieczona w lesie amfetamina stanowi około 3260 porcji – działek.

Wyżej wskazane wnioski wszystkich omówionych opinii (z zakresu daktyloskopii, informatyki, chemii) należało uznać za trafne albowiem zostały one w sposób przekonywujący uzasadnione, w sposób świadczący o profesjonalizmie ich autorów. Ponadto opinie te nie zawierają błędów formalnych, ani merytorycznych. Są to opinie sporządzone w sposób wnikliwy, jasny i pełny, wewnętrznie spójny oraz pozbawione są jakichkolwiek uchybień logicznych w swej treści. Sąd podzielił zatem wszystkie powyższe opinie biegłych, gdyż są rzetelne, nie budzą wątpliwości pod względem jasności i zupełności, ani też zastrzeżeń pod kątem prawidłowego rozumowania.

Wskazać należy również, w związku z uczynieniem podstawą wyrokowania wszystkich wskazanych powyżej opinii, że strony podczas rozprawy nie wniosły o bezpośrednie przesłuchanie na rozprawie biegłych wydających powyższe opinie. W takiej sytuacji Sąd uznał za w pełni wiarygodne wszystkie powyższe opinie albowiem wydane one zostały w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy, z wykorzystaniem wiedzy i doświadczenia zawodowego biegłych i w zakresie ich kompetencji, opinie te są jednocześnie jasne i logiczne, zaś strony ich nie kwestionowały.

Strony nie składały natomiast innych wniosków dowodowych, a Sąd działając z urzędu w myśl zasad wyrażonych w art. 4 i 9 k.p.k. nie widział także konieczności przeprowadzania jakichkolwiek innych, nowych dowodów.

Mając powyższe na uwadze Sąd zważył, co następuje:

B. M. (1) oskarżony został o to, że (numeracja zarzutów z aktu oskarżenia) :

V. w nieustalonym bliżej okresie, od lutego 2011 roku do 20 września 2013r. w P., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co najmniej 150 gram amfetaminy o wartości co najmniej 1900 zł i środka odurzającego w postaci 28.263 gram marihuany o wartości co najmniej 563.945 zł, z którego to procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

- w okresie od lutego 2011r. do września 2013r., w P., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 28.000 gram marihuany o wartości co najmniej 560.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od okresie od 1 stycznia 2013r. do 20 września 2013r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) i M. C., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 263 gram marihuany o wartości co najmniej 3945 zł w ten sposób, że nabył ją od nieustalonej osoby;

- w bliżej nieokreślonym czasie w roku 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 100 gram amfetaminy o wartości co najmniej 1200 zł w ten sposób, że nabył ją od M. C. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- w bliżej nieokreślonym czasie w roku 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 50 gram amfetaminy o wartości co najmniej 700 zł w ten sposób, że zbył ją K. M. (1) ;

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. w nieustalonym bliżej okresie czasu, od połowy grudnia 2012r. do 17 stycznia 2013r., w P., w mieszkaniu przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), S. K. (1) oraz M. K., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednorazowo 16 roślin, mogących dostarczyć znaczne ilości środków odurzających oraz wytworzył znaczne ilości środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości co najmniej 600 gram w celu wprowadzenia ich do obrotu;

tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VII. w okresie od marca 2012r. do 28 sierpnia 2012r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) i D. H. (prawomocnie skazanym), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy ul. (...) w pomieszczeniach mieszkalnych prowadził w pełni zautomatyzowaną uprawę konopi innych niż włókniste, w ilości 31 sadzonek, która stanowiła znaczną ilość

tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

K. M. (1) oskarżony został o to, że (numeracja zarzutów z aktu oskarżenia):

VIII. w nieustalonym bliżej okresie, od kwietnia 2013 roku do 20 września 2013r. w P., działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1.450 gram amfetaminy o wartości co najmniej 11.900 zł i środka odurzającego w postaci 200 gram marihuany o wartości co najmniej 4000 zł, z którego to procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, i tak:

- w okresie od początku 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 2800 zł w ten sposób, że nabył ją od M. C. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od okresie od czerwca 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 8400 zł orz środka odurzającego w postaci co najmniej 200 gram marihuany o wartości co najmniej 4000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od początku 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 50 gram amfetaminy o wartości co najmniej 700 zł w ten sposób, że nabył ją od B. M. (1) w celu dalszej sprzedaży ;

- w drugiej połowie 2012r., w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił A. F. (1) środek odurzający w postaci 3 gram marihuany o łącznej wartości 60 zł oraz M. D. (1) substancję psychotropową w postaci 1 grama amfetaminy o wartości 20 złotych

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. w okresie od 18 do 19 września 2013r., na trasie K-10 na 173 kilometrze, na terenie leśnym w P., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) i M. C. (1), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czynił przygotowania do obrotu znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama w ten sposób, że wraz z S. K. (1) ukryli 301 gram amfetaminy, należącej do M. C. (1) oraz 51 listków LSD należących do S. K. (1), do czasu zbycia narkotyków, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. w dniu 20 września 2013r., w P., przechowywał przedmioty w postaci zestawu namiotowego w postaci groove box, które – jak wynika z okoliczności ich ujawnienia – mogły służyć do niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci marihuany, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczności zaistniałych czynów, których dotyczyły zarzuty aktu oskarżenia, a także wyniki przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania dowodowego, doprowadziły zatem Sąd Okręgowy do wniosku, że wina oskarżonych **B. M. (1) i K. M. (1) nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości, została w pełni wykazana i polega na tym, że:**

oskarżony B. M. (1):

1. w nieustalonym bliżej okresie, od lutego 2011 roku do 20 września 2013r. w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co najmniej 150 gram amfetaminy o wartości co najmniej 1900 zł i znaczną ilością środka odurzającego w postaci 28.263 gram marihuany o wartości co najmniej 563.945 zł, z którego to przestępczego procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

- w okresie od lutego 2011r. do września 2013r., w P., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 28.000 gram marihuany o wartości co najmniej 560.000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od okresie od 1 stycznia 2013r. do 20 września 2013r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą M. C., brał udział w obrocie środka odurzającego w postaci co najmniej 263 gram marihuany o wartości co najmniej 3945 zł w ten sposób, że nabył ją od nieustalonej osoby w celu dalszej sprzedaży;

- w bliżej nieokreślonym czasie w roku 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 100 gram amfetaminy o wartości co najmniej 1200 zł w ten sposób, że nabył ją od M. C. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- w bliżej nieokreślonym czasie w roku 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 50 gram amfetaminy o wartości co najmniej 700 zł w ten sposób, że zbył ją K. M. (1) w celu dalszej sprzedaży,

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo **z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2016.224) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

2. w nieustalonym bliżej okresie czasu, od połowy grudnia 2012r. do 17 stycznia 2013r., w P., w mieszkaniu przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1) oraz dwiema innymi ustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 16 krzaków, mogących dostarczyć znaczne ilości środków odurzających oraz wytworzył w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości co najmniej 600 gram, czyniąc w ten sposób przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości środków odurzających,

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo **z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**

3. w okresie od marca 2012r. do 28 sierpnia 2012r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu z D. H. (prawomocnie skazanym) i inną ustaloną osobą, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy ul. (...) w pomieszczeniach mieszkalnych, prowadził w pełni zautomatyzowaną uprawę konopi innych niż włókniste, w ilości 31 sadzonek, która mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste,

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo **z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2016.224);**

oskarżony K. M. (1):

1. nieustalonym bliżej okresie czasu, od początku 2013 roku do 20 września 2013r. w P., działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci co

najmniej 1.450 gram amfetaminy o wartości co najmniej 11.900 zł i znacznej ilości środka odurzającego w postaci 200 gram marihuany o wartości co najmniej 4000 zł, z którego to przestępczego procederu we wskazanym okresie uczynił sobie stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 1.05.2011r. do 1.11.2011r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne z art. 278 § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 16.03.2011r. sygn.. akt II K 15/11, i tak:

- w okresie od początku 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 2800 zł w ten sposób, że nabył ją od M. C. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od okresie od czerwca 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1200 gram amfetaminy o wartości co najmniej 8400 zł orz środka odurzającego w postaci co najmniej 200 gram marihuany o wartości co najmniej 4000 zł w ten sposób, że nabył ją od S. K. (1) w celu dalszej sprzedaży;

- od początku 2013r. do 20 września 2013r., w P., brał udział w obrocie substancji psychotropowej w postaci co najmniej 50 gram amfetaminy o wartości co najmniej 700 zł w ten sposób, że nabył ją od B. M. (1) w celu dalszej sprzedaży ;

a ponadto w bliżej nieustalonym czasie – w połowie 2013r., w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił A. F. (1) środek odurzający w postaci 3 gram marihuany o łącznej wartości 60 zł oraz M. D. (1) substancję psychotropową w postaci 1 grama amfetaminy o wartości 20 złotych na ich własny użytek,

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo **z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz. U. 2016.224) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.**

2. w okresie od 18 do 19 września 2013r., na trasie K-10 na 173 kilometrze, na terenie leśnym w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1) i inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czynił przygotowania do obrotu znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama w ten sposób, że wraz z inną ustaloną osobą ukryli 301 gram posiadanej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i należącej częściowo do niego i M. C. (1) znacznej ilości amfetaminy oraz 51 listków LSD należących do innej ustalonej osoby, do czasu zbycia tych znacznych ilości narkotyków, przy czym czynu tego dopuścił się działając w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 1.05.2011r. do 1.11.2011r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne z art. 278 § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 16.03.2011r. sygn.. akt II K 15/11,

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo **z art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz. U. 2016.224) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.**

3. w dniu 20 września 2013r., w P., przechowywał przedmioty w postaci zestawu namiotowego w postaci groove box, które – jak wynika z okoliczności ich ujawnienia – mogły służyć do niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci marihuany,

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo **z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.**

W ocenie sądu analiza całości zebranego materiału dowodowego pozwoliła na uznanie oskarżonych B. M. i K. M. za winnych zarzucanych mu przestępstw z tym, że sąd doprecyzował opisy poszczególnych czynów przypisanych tym oskarżonym, co było wynikiem przeprowadzonego postępowania dowodowego, w szczególności chodzi o datę

transakcji narkotykowych pomiędzy M., a F. i D., czy też określenie precyzyjnie do kogo należały poszczególne narkotyki ukryte w lesie i odnalezione przez policję, opierając się w tym zakresie na zeznaniach świadków F. i D. oraz częściowo wyjaśnieniach M.. Sąd ponadto doprecyzował opisy czynów przypisanych tym oskarżonym, w sposób wyżej przytoczony, tak, aby zgodne to było ze znamionami przestępstw im przypisanych, mając na uwadze regulacje kodeksową. W tym trybie w szczególności doprecyzowano cel działania poszczególnych oskarżonych, a także wskazano w jakim celu nabywali narkotyki, biorąc udział w ich obrocie.

Przechodząc do karnoprawnej analizy czynów zarzuconych oskarżonym wskazać należy, że problematykę dotyczącą przestępczości narkotykowej w polskim prawie karnym regulują przede wszystkim przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2016.224). Mając na uwadze kwalifikację prawną przestępstw przypisanych w wyroku oskarżonym B. M. (1) i K. M. (1) (Sąd pominął w tych rozważaniach oskarżonego M. C. (1), co do którego nie złożono wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku i wyrok uprawomocnił w tej części), przypomnieć należy, iż przepis **art. 56 ust. 1** ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2016.224), zwanej dalej: **ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii** przewiduje dwie formy sprawcze przestępnego zachowania, tzn. "wprowadzanie do obrotu" lub "uczestniczenie w obrocie" środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub słomą makową. Ustawodawca przedzielił obie formy działań sprawcy spójnikiem międzydaniowym "albo" wyrażającym przeciwieństwo. W konsekwencji w odniesieniu do jednej i tej samej partii narkotyku sprawca nie może jednocześnie wprowadzać ich do obrotu i uczestniczyć w ich obrocie. Zasadę rozróżniania obu form przestępnego zachowania wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach z dnia 23.12.2008 r., II AKa 380/08, gdzie stwierdził, że w odniesieniu do jednej i tej samej partii narkotyku sprawca nie może jednocześnie wprowadzać ich do obrotu i uczestniczyć w ich obrocie. Nabycie środków odurzających lub substancji psychotropowych, a następnie zbycie tej samej partii narkotyków innym osobom nie prowadzi do odpowiedzialności za dwa przestępstwa. Sprawca odpowiada jedynie za uczestniczenie w obrocie środkami odurzającymi lub substancjami psychotropowymi. Znamieniem kwalifikującym typ przestępstwa określony w **art. 56 ust. 3 cyt. Ustawy** jest **znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej**, będąca przedmiotem czynu określonego w art. 56 ust.1 ustawy. Zważyć należy bowiem, że znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych występująca jako znamię przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czy innych (art. 62 ust. 2 cyt. Ustawy) jest znamieniem ocennym. „Dotychczasowe orzecznictwo wykształciło kryteria pozwalające na przyjęcie w konkretnej sprawie znamienia znacznej ilości. Zgodnie z wyrokiem SA w Warszawie z 18.4.2000 r., II AKa 22/00, (OSA 2001, Nr 2, poz. 8) „kryterium decydującym o tym, czy ilość środków odurzających jest znaczna, nieznaczna czy zwykła są: ich masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego (podział na tzw. twarde i miękkie) i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne)”. Jednocześnie w orzecznictwie przyjmuje się, że miarą „znaczności” może być stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków (zob. wyrok SA w Lublinie z 17.12.2002 r., II AKA 282/02, OSA 2003, Nr 9, poz. 94). W wyroku z 24.7.1997 r., II AKa 94/97, (KZS 1997, Nr 8, poz. 47) SA w Krakowie przyjął następujące określenie znacznej ilości narkotyku: „to taka ilość, która wystarczy do jednorazowego odurzenia się najmniej kilkudziesięciu osób”. Biorąc pod uwagę kierunek orzecznictwa uznać należy, że o znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych decyduje kryterium ilościowe (masa wagowa określona w gramach, kilogramach, tonach, porcjach), kryterium jakościowe (rodzaj środka odurzającego lub substancji psychotropowej, biorący pod uwagę właściwości uzależniające i odurzające, a więc uwzględniający podział na narkotyki miękkie i twarde), kryterium jakościowo-ilościowe (ilość środka odurzającego lub substancji psychotropowej wystarczająca do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób); kryterium wartości rynkowej środka odurzającego lub substancji psychotropowej” (tak w: Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, dr Tomasz Srogosz, Rok wydania: 2008, Wydawnictwo: C.H. Beck, Wydanie: 2). Analizując wypełnienie przez oskarżonego B. M. (1) i K. M. (1) znamion przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przywołać trzeba również orzeczenia Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych, które to Sąd orzekający w pełni podziela, a odnoszą się do znamienia „znaczności” w rozumieniu cytowanego przepisu, a mianowicie:

- wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z 1 marca 2006 roku, (II KK 47/05, Opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Karna rok 2006, Nr 6, poz. 57, str. 45): „Miarą "znaczności" w rozumieniu art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia

1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 1997 r. Nr 75, poz. 468 ze zm.), jak i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1484) może być także stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków. Jeżeli zatem przedmiotem czynu jest taka ilość tych środków, która mogłaby zaspokoić tego rodzaju potrzeby co najmniej kilkudziesięciu uzależnionych, to należy przyjąć, że jest tych środków znaczna ilość”;

- postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 roku (I KZP 10/09 Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Karna 2009/10/84/18) - „Jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z 29.7.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to "znaczna ilość" w rozumieniu tej ustawy”;

- wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2008 roku (II KK 30/08 Biuletyn SN w Sprawach Karnych 2008/10/6) – „Znaczna ilość narkotyków to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia co najmniej kilkudziesięciu osób”;

- wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 20 lutego 2008 roku (II AKa 10/08 Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych 2008/10/45/3) – „Znaczną ilością środków odurzających lub substancji psychotropowych w rozumieniu ustawy z dnia 29.7.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest ilość pozwalająca na sporządzenie co najmniej kilkuset jednorazowych porcji, mogących odurzyć co najmniej kilkaset osób”.

Za znaczną ilość środka odurzającego Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 19.10.2000r. w sprawie II AKa 124/00, (orzeczenie opublikowane w KZS 2000, z. 11, poz. 48) uznał natomiast 200 g amfetaminy, podając, że skoro bowiem jedna porcja tego środka wynosi zwykle 0,1 grama, to podana ilość wystarcza do wykonania 2000 porcji, zatem wystarczy do jednorazowego odurzenia się znacznej liczby ludzi . W uzasadnieniu kolejnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Lubinie (II AKa 14/06, wyrok z dnia 14.02.2006r.) zauważono, iż, uwzględniając w konkretnej sprawie, iż zakwestionowana u oskarżonego ilość amfetaminy wynosi 89,84 g, uznał, że stanowi ona "znaczna ilość" substancji psychotropowej w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r., minimalna bowiem dawka aktywna amfetaminy wynosi 10 mg, natomiast z zatrzymanej amfetaminy można sporządzić 8984 porcje i taka liczba osób jednorazowo mogłaby ulec odurzeniu. Kolejnymi zaś orzeczeniami, które stanowiły podobnie o tej kwestii był: 1) wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 08.07.2009r. (II AKa 132/00) w którym wyrażono ponownie pogląd, że znaczną ilością narkotyku jest nie mniej jak 2 kg substancji aktywnej, bo z tej masy można wykonać co najmniej kilkadziesiąt (20) tysięcy porcji oraz 2) postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 01.02.2007r. w sprawie II KK257/06 który orzekł, że znaczna ilość narkotyków to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób.

Analizując pozostałe znamiona przestępstwa z art. 56 ust. 3 cyt. ustawy wskazać należy, iż **środkiem odurzającym** jest zgodnie z art. 4 cyt. Ustawy każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie środków odurzających stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a **substancją psychotropową** jest zgodnie z art. 4 cyt. Ustawy każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie substancji psychotropowych stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy. Z kolei **korzyścią majątkową lub osobistą** jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego (art. 115 § 4 k.k.). Korzyść majątkową określa się w doktrynie i orzecznictwie jako przysporzenie sobie lub komu innemu majątku albo uniknięcie strat bądź zmniejszenie obciążeń majątku - a zatem zarówno wszelkie zwiększenie aktywów majątkowych, jak i zmniejszenie pasywów (R. Góral, Kodeks karny. Praktyczny komentarz, Warszawa 2000, s. 171). Korzyść osobista obejmuje natomiast świadczenia o charakterze niemajątkowym, które mają znaczenie dla uzyskującego ją, polepszając jego sytuację, a nawet oznaczając określoną przyjemność (np. przyznanie odznaczenia, atrakcyjny wyjazd, kontakty seksualne); (A. Marek, Prawo karne, Warszawa 2000, s. 636).

Z kolei konieczny dla wypełnienia znamion przestępstwa z art. 56 ust. 3 cyt. ustawy „**Zamiar bezpośredni** (dolus directus) polega na tym, że sprawca chce popełnić czyn zabroniony. Stanowiąca treść zamiaru bezpośredniego chęć

("chcenie") popełnienia czynu zabronionego jest aktem woli, której zaistnienie uwarunkowane jest świadomością obejmującą okoliczności tworzące zespół znamion przedmiotowych czynu zabronionego. Brak świadomości co do zaistnienia któregośkolwiek z tych znamion (...), jako błąd istotny, wyklucza umyślne popełnienie przestępstwa. (...)" (tak: A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. V).

Zatem działanie przestępcze, o którym stanowi art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, polega na dokonywanym wbrew przepisom art. 33-35 i 37 wprowadzaniu do obrotu albo uczestniczeniu w obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub słomą makową. Kryterium, pozwalającym na rozróżnienie wskazanych znamion od znamienia "udzielania", o którym stanowią m.in. art. 58 i 59 niniejszej ustawy, jest osoba odbiorcy tych środków, jeżeli osobą taką jest konsument, to sprawca popełnia przestępstwo udzielania, a nie przestępstwo z art. 56. Obrót środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi, słomą makową oznacza przeniesienie ich własności bądź posiadania, odpłatnie bądź nieodpłatnie, bez udziału konsumenta. Wprowadzanie do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, zgodnie z treścią art. 4 pkt 34 u.p.n., polega na udostępnieniu ich odpłatnie lub nieodpłatnie osobom trzecim. Warunkiem koniecznym jest również ustalenie, że osoba, której środki są udostępniane, nie jest konsumentem. Wprowadzenie do obrotu oznacza różnego rodzaju aktywną formę obrotu, natomiast uczestnictwo w obrocie będzie stanowić bierną jego formę. W przypadku gdy odbiorcą jest konsument takich środków, sprawca nie popełnia przestępstwa określonego w art. 56, lecz jedno z przestępstw udzielania, określanych w przepisach art. 58 lub 59 (zob. wyrok SA w Krakowie z dnia 31 października 2006 r., II AKa 177/06, KZS 2006, z. 12, poz. 31; wyrok SA w Białymstoku z dnia 12 lutego 2004 r., II AKa 389/03, OSAB 2004, nr 2, poz. 27). Uczestniczenie w obrocie polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę niebędącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, przy czym nabywca nie jest konsumentem. Gdyby nabywcą był konsument, ocena zachowania sprawcy następuje z uwzględnieniem art. 58 lub art. 59. Konsument, któremu udzielono środków, nie popełnia przestępstwa uczestniczenia w obrocie z art. 56. W orzecznictwie występuje szeroka interpretacja znamienia uczestniczenia w obrocie. Przyjmuje się, że "uczestniczącym w obrocie jest zarówno ten, którego zadaniem jest magazynowanie wymienionych środków czy substancji, które dopiero po zgromadzeniu ich w większej ilości wprowadza się do obrotu, jak i ten kto udostępnia np. lokal dla wprowadzenia tych środków do obrotu" (zob. wyrok SA w Katowicach z dnia 25 maja 2006 r., II AKa 383/05, Lex, nr 196084). Czyn z art. 56 jest przestępstwem materialnym w odniesieniu dla formy sprawczej w postaci "wprowadzenia do obrotu". Dla jego zaistnienia konieczne jest określenie skutku w postaci wprowadzenia do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowej lub słomy makowej. Jeżeli nie nastąpi wprowadzenie środków do obrotu, to sprawca odpowiada za usiłowanie dokonania przestępstwa. Z kolei dla realizacji znamienia "uczestniczyć w obrocie" nie jest konieczne wystąpienie skutku, sam fakt bowiem brania udziału w określonej transakcji, bez względu na to, czy doszła ona do skutku, realizuje tę formę sprawczą. Artykuł 56 określa przestępstwo wieloczynowe oraz wieloodmianowe, przewidując dwie formy przestępczego zachowania: pierwszą - wprowadzanie do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, drugą - uczestniczenie w obrocie nimi. Przestępstwo z art. 56 ust. 1-3 można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym. Sprawca musi obejmować zamiarem również okoliczność "wprowadzenia do obrotu" środków odurzających lub substancji psychotropowych albo znamię "uczestniczyć w obrocie". Formy sprawcze z art. 56 zostały określone z uwzględnieniem alternatywy rozłącznej, tzn. "wprowadzenie do obrotu" albo "uczestniczenie w obrocie", z czego wynika, iż sprawca nie może jednocześnie wprowadzać środków do obrotu i uczestniczyć w nim. (tak: Katarzyna Łucarz, Anna Muszyńska Komentarz do art.55 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii LEX 2007).

Natomiast zgodnie z treścią **art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii** odpowiedzialności karnej podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji. Udzielanie innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu omawianych przepisów oznacza czynność przekazania jej środka lub substancji, a może nawet przybrać postać pozostawienia środków odurzających w ustalonym wcześniej między zbywcą, a nabywcą-konsumentem miejscu. Na stronę przedmiotową przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii składają się podejmowane w celu osiągnięcia

korzyści majątkowej lub osobistej czynności polegające na udzielaniu innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwianiu użycia albo nakłanianiu do użycia środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Przepięstwo z art. 59 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii można popełnić wyłącznie z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu (*dolus coloratus*). Jest to przestęstwo znamienne celem osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej (zob. wyrok SN z 29.8.2002 r., III KK 133/02). Zważyć należy ponadto, że udzielenie innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej dokonane jest z chwilą ukończenia czynności zmierzających do przekazania konkretnej osobie tego środka lub substancji. Udzielenie następuje już z chwilą bezpośredniego kontaktu z konkretnym nabywcą, wiąże się już z aktem "zbywania" (zob. wyrok SA we Wrocławiu z 30.9.1999 r., II AKA 290/99, OSA 1999, Nr 11-12, poz. 81). Czyn polegający na udzieleniu innej osobie środków odurzających lub substancji psychotropowych zachodzi, gdy odbiorcą (nabywcą) jest konsument. Jeżeli odbiorcą jest osoba niebędąca konsumentem (np. handlarz zamierzający dalej odprzedać narkotyki), następuje wprowadzenie środków odurzających lub substancji psychotropowych do nielegalnego obrotu albo uczestniczenie w takim obrocie.

Mając na względzie przyjętą kwalifikację zachowań oskarżonego M. w pkt 12, 14 części rozstrzygającej wyroku, a oskarżonego M. w pkt 18 części rozstrzygającej wyroku, jako czynu ciągłego, zaznaczyć także należy, iż „czyny polegające na udzieleniu innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej w wielu przypadkach stanowią stałe zajęcie sprawcy. Stąd też często zachodzi konieczność zakwalifikowania zachowania jako przestęstwa ciągłego lub ciągu przestęstw. Jeżeli sprawca w wykonaniu z góry powziętego zamiaru rozprowadzania środków psychoaktywnych, w krótkich odstępach czasu, podejmuje dwa lub więcej zachowań sprowadzających się do udzielania środków odurzających lub substancji psychotropowych innej osobie, uważa się, że popełnił jeden czyn zabroniony (art. 12 k.k. - przestęstwo ciągłe). Problem sprowadza się do interpretacji zapisu art. 12 KK, stanowiącego, że "jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego" (por.: Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, dr Tomasz Srogosz, Rok wydania: 2008, Wydawnictwo: C.H.Beck, Wydanie: 2).

Jednocześnie zważyć należy, iż Sąd w tym składzie podziela stanowisko, że dobrem chronionym w art. 59 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie jest dobro osobiste, a jest zdrowie publiczne (zob. wyrok SA w Katowicach z 12.2.2004 r., II AKA 15/04, KZS 2004, Nr 9, s. 102; wyrok SA w Katowicach z 20.6.2002 r., II AKA 185/02, OSA 2003, Nr 6, poz. 55). Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że art. 12 k.k. ma zastosowanie do sytuacji, gdy sprawca w wykonaniu z góry powziętego zamiaru rozprowadzania środków psychoaktywnych w krótkich odstępach czasu podejmuje dwa lub więcej zachowań sprowadzających się do udzielenia środków odurzających lub substancji psychotropowych różnym osobom. Tylko w sytuacji, gdy w wyniku działania sprawcy wystąpi skutek dla życia lub zdrowia innej osoby, objęty jego zamiarem, zachowanie sprawcy godzi w dobro osobiste pokrzywdzonego w rozumieniu art. 12 KK.

Analizując wypełnienie przez oskarżonego K. M. (1) znamion przestęstwa m.in. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. art. 12 k.k. w kumulatywnej kwalifikacji z art. 56 ust. 3 cyt. Ustawy, przywołać trzeba również orzeczenie, które to Sąd orzekający w pełni podziela, a odnosi się do znamion przestęstwa przypisanego oskarżonemu M. w pkt 18 wyroku, a mianowicie: „Dla przyjęcia konstrukcji czynu ciągłego nie jest konieczne wykazanie i udowodnienie tego, że oskarżony w chwili rozpoczęcia działalności przestępczej wiedział już z góry, w którym konkretnym dniu oraz miejscu udzieli określoną ilość danego rodzaju narkotyku za ustaloną cenę określonym osobom, a jedynie jest niezbędne wykazanie, aby sprawca chciał popełnić czyn ciągły lub przewidując możliwość popełnienia takiego czynu, na to godził się oraz wykorzystywał każdą nadarżającą się sposobność dla stałego zajmowania się ich sprzedażą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej” (wyrok AP Katowice z 2010-03-18 II AKA 415/09 Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach 2010/2/3);

Wreszcie wskazać należy także, iż oskarżeni M. i M., dopuszczając się przestęstwa opisanego wyżej w punktach 12 i 18 części rozstrzygającej wyroku, uczynili sobie z powyższego przestępczego procederu stałe źródło dochodu, co natomiast uzasadniało także kwalifikację z **art. 65 § 1 k.k.** Zgodnie z przepisem art. 65 § 1 k.k. przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2, stosuje się także do sprawcy, który z popełnienia przestęstwa uczynił sobie stałe źródło

dochodu lub popełnia przestępstwo działając w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa oraz wobec sprawcy przestępstwa o charakterze terrorystycznym. Zwrot „stałe źródło dochodu” odnosi się do „popełniania przestępstw”, gdy zaś sprzed tej nowelizacji, odnosił się on do „popełnienia przestępstwa”. Zmiana ta ma istotny wymiar praktyczny. Umożliwia zastosowanie komentowanego przepisu, nie tylko dla sprawców co najmniej dwóch przestępstw, ale również wobec sprawców jednego przestępstwa, z którego był czerpany stały dochód. Oznacza to możliwość zastosowania art. 65 do sprawcy czynu ciągłego (zob. G. Łabuda, [w:] Giezek, Kłaczyńska, Łabuda, Kodeks karny, s. 483), przy czym dochód uzyskany z jednego zachowania składającego się na czyn ciągły nie może świadczyć o stałości dochodu. Zwrot „uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu” oznacza trwałość oraz ciągłość uzyskiwanego dochodu. Nie musi to być źródło główne, ani też jedyne (wyr. SN z 20.12.1971 r., I KR 249/71, OSNKW 1972, z. 5, poz. 87; wyr. SN z 29.5.1980 r., I KR 100/80, GP 1980, Nr 20, s. 403; post. SN z 13.2.2008 r., III KK 369/07, OSNKW 2008, z. 6, poz. 46). O stałym dochodzie sprawcy będziemy mówić, gdy sprawca dopuszcza się przestępstwa wielokrotnie i regularnie, a takie zachowania stanowią dla niego sposób na uzyskiwanie dochodu. W orzecznictwie SN wskazuje się, że „stałość źródła dochodu” musi się łączyć z wielokrotnością i systematycznością działalności przestępnej nacelowanej na uzyskanie dochodu. Nie może się zatem „materializować” w pojedynczym akcie czynu sprawcy (zob. wyr. SN z 20.4.2005 r., III KK 27/05, OSNwSK 2005, Nr 1, poz. 804; post. SN z 13.2.2008 r., III KK 369/2007, OSNKW 2008, z. 6, poz. 46) – tak: (Kodeks karny. Część ogólna. Tom II. Komentarz do art. 32-116, dr Michał Królikowski, prof. dr hab. Robert Zabłocki, Rok wydania: 2010, Wydawnictwo: C.H.Beck, Wydanie: 1). Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy zdaniem Sądu bezspeczne jest, że oskarżeni M. i M. w odniesieniu do przestępstw opisanych wyżej w punktach 12 i 18 części rozstrzygającej wyroku, uczynili sobie z powyższego przestępczego procederu stałe źródło dochodu, jeżeli weźmie się pod uwagę, że ich przestępczy proceder uczestnictwa w obrocie narkotykami miał cechy trwałości oraz ciągłości, dostarczając im regularnie i systematycznie dochody. Oskarżeni ci dopuszczali się przestępstwa uczestnictwa w obrocie narkotykami wielokrotnie i regularnie, a takie zachowania stanowiły dla nich sposób na uzyskiwanie dochodu. O tym, że było to dla nich stałe źródło dochodu świadczyć mogą wysokości korzyści osiągniętych przez nich z popełnienia przestępstwa, konsekwencja czego jego orzeczony w wyroku środek karny z art. 45 § 1 k.k. wskazać przy tym należy, iż fakt, że oskarżeni w czasie popełnienia tych przestępstw deklarowali jakieś zatrudnienie, a nawet dochody (jak M.) nie stoi na przeszkodzie uznaniu, że to z popełniania przestępstwa uczestniczenia w obrocie uczynili sobie stałe źródło dochodu, bo był to dla ich dominujący i znaczny dochód, stały i systematyczny w okresie, objętym zarzutami przypisanymi im w pkt 12 i 18 wyroku.

Wskazać należało także na czym polega przestępstwo z **art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii**, a to z uwagi na kwalifikację kumulatywną przestępstwa przypisanego oskarżonemu K. M. (1) w pkt 20 części rozstrzygającej wyroku (m.in. z art. 62 ust. 2 cyt. Ustawy). Przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, polega na posiadaniu wbrew przepisom ustawy narkotyków tj. środków odurzających lub substancji psychotropowych wymienionych w załączniku do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przedmiotem ochrony w art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości (życie i zdrowie publiczne). Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 62 cytowanej ustawy sprowadza się do niezgodnego z przepisami tej ustawy posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych. Posiadanie jest stanem polegającym na faktycznym władztwie nad rzeczą, nie jest jednakże utożsamiane z posiadaniem i dzierżeniem w rozumieniu przepisów prawa cywilnego. W doktrynie podkreśla się, iż w prawie karnym „posiadanie” występuje w powszechnym znaczeniu „mieć” (D. Wysocki, Pojęcie posiadania w prawie karnym, Prok. i Prawo 2000, nr 2, s. 14). Posiadaniem jest zatem każde, niezależne od czasu trwania, a zatem choćby krótkotrwałe, faktyczne władztwo nad rzeczą. W tym miejscu należy przywołać uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego, zgodnie z którą „Posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 2 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia” (por. wyrok SN z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I KZP 24/10, OSNKW 2011/1/2). Dla wypełnienia znamion zarzuczonego oskarżonemu przestępstwa wystarczające jest zatem zaistnienie stanu, w którym sprawca - choćby przez krótki okres czasu - roztacza swoje faktyczne władztwo nad substancją zaliczaną przez ustawę do narkotyków, nawet jeżeli czyni to w celu użycia lub z zamiarem użycia w/w substancji, jak wynika także z w/w cytowanego orzeczenia Sądu Najwyższego, z którym Sąd

w tym składzie w pełni zgadza się. Z punktu widzenia prawno - karnej oceny zachowania oskarżonego nie ma więc znaczenia okres czasu, w jakim posiadał w/w narkotyki. Dla przypisania sprawcy czynu z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wystarczająca jest bowiem, oprócz stwierdzenia obiektywnej przesłanki w postaci faktycznego władztwa nad narkotykami, dodatkowa przesłanka w postaci świadomości sprawcy co do tego, iż znajduje się on w posiadaniu narkotyków. Znamieniem kwalifikującym przestępstwa z art. 62 ust. 2 cyt. Ustawy jest natomiast posiadanie znacznej ilości środków odurzających, substancji psychotropowych i aktualne są w tej mierze uwagi poczynione wyżej przy przestępstwie z art. 56 ust. 3 co do znamienia znacznej ilości narkotyków. .

Z kolei przestępstwo z **art. 63 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii** polega na zachowaniu sprawcy obejmującym sprzeczną z ustawą:

- 1) uprawę maku, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopi, z wyjątkiem konopi włóknistych lub krzewu koki;
- 2) zbieranie mlecza makowego, opium, słomy makowej, liści koki lub ziela konopi innych niż włókniste.

Definicja „uprawy” zawarta została z kolei w art. 4 ust. 28 cytowanej ustawy i stanowi, iż za uprawę maku lub konopi uważa się każdą uprawę maku lub konopi bez względu na powierzchnię. Uprawa roślin zatem to całokształt zabiegów w produkcji roślinnej, obejmujących siew, sadzenie, pielęgnowanie do momentu zbioru. Uprawa, o której mowa w komentowanym przepisie, obejmuje każdą uprawę maku (z wyjątkiem maku niskomorfinowego) lub konopi (z wyjątkiem konopi włóknistych) bez względu na powierzchnię. Wyłączenie kryterium powierzchni uprawy prowadzi do wniosku, iż przepis dotyczy zarówno uprawy na większej powierzchni, jak i uprawy domowej na kilkudziesięciu centymetrach kwadratowych. Sprawca wypełnia znamiona przestępstwa również wtedy, gdy uprawia jedną sadzonkę w doniczce, wówczas jednak należy rozważyć, czy jego zachowanie, z uwzględnieniem okoliczności konkretnego przypadku, stanowi przestępstwo z punktu widzenia społecznej szkodliwości. Przepis z art. 63 ust. 1 i 2 można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym (tak: Katarzyna Łucarz, Anna Muszyńska Komentarz do art.55 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii LEX 2007).

Przepis **art. 63 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii** stanowi, że jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest uprawa mogąca dostarczyć znacznej ilości słomy makowej, liści koki, żywicy lub ziela konopi innych niż włókniste, sprawca podlega zastrzonemu wymiarowi kary.

Z kolei **art. 53 w ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii** stanowi, że czynu zabronionego dopuszcza się ten, kto wbrew przepisom ustawy, wytwarza, przetwarza albo przerabia środki odurzające lub substancje psychotropowe albo przetwarza słomę makową, przy czym (**ust. 2**) - jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych albo słomy makowej lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega karze od 3 lat pozbawienia wolności. Zachowanie sprawcy czynu opisanego art. 53 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii polega na sprzecznym z ustawą (m.in.) wytwarzaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych, przy czym według zawartej w art. 4 ust. 35 ustawy definicji legalnej - wytwarzanie jest czynnością, za pomocą której mogą być otrzymywane środki odurzające, substancje psychotropowe, prekursorzy albo środki zastępcze, ich oczyszczanie, ekstrakcję surowców i półproduktów oraz otrzymywanie soli tych środków lub substancji. Aby przyjąć, że nastąpiło wytworzenie należy wykazać przeprowadzenie całego procesu – od zasadzenia rośliny do jej przygotowania w formie gotowej do spożycia (a więc wyhodowanie, wysuszenie, oczyszczenie, ważenie, porcjowanie itd.). Przepis określony w **art. 53 ust. 2**, obejmujące znamię działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, można go dokonać jedynie w zamiarze bezpośrednim, a ze względu na działanie celowe wykluczony jest zamiar ewentualny.

Sądy orzekające w podobnego typu sprawach karnych pochyliły się również nad problemem kwalifikacji prawnej czynów tego typu, jak stan faktyczny opisany w pkt 14 i 15 części rozstrzygającej niniejszego wyroku, dotyczący oskarżonego B. M. (1), uznając na przykład, iż uprawę konopi, a następnie wytwarzanie z nich środka odurzającego, należy zakwalifikować jako jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (obecnie art. 63 ust. 1) w zw. z art. 40 ust. 2 tejże ustawy (obecnie art. 53 ust. 2) w zw. z art. 11 § 2 k.k., dlatego że odpowiedzialności karnej z pierwszego przepisu ustawy podlega jedynie

ta osoba, która swoim działaniem ogranicza się do uprawy ziela konopi. Jednakże gdy podejmuje dalsze czynności obliczone na uzyskanie gotowego do użycia środka odurzającego, np. w wyniku suszenia ziela konopi, wyczerpuje równocześnie znamiona (jeżeli gotowy produkt jest w znacznej ilości) drugiego ze zbiegających się przepisów – tak orzeczono wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie w dniu 20 września 2005 r., w sprawie II AKA 216/05. Podobnie stwierdził Sąd Apelacyjny w Szczecinie, wydając dnia 16 czerwca 2011r. wyrok w sprawie II AKA 56/11 stanowiący, iż działania polegające na uprawie konopi, a następnie wytwarzaniu z nich środka odurzającego, należy uznać za jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w przepisach art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. oraz Sąd Apelacyjny w Katowicach w dniu 12 listopada 2009r. w sprawie II AKA 236/09 potwierdzając wydanym wówczas wyrokiem, iż działania polegające na uprawie konopi, a następnie wytwarzaniu z nich środka odurzającego, podjęte były ze z góry powziętym zamiarem. Uprawę konopi, a następnie wytwarzanie z nich środka odurzającego, należało zatem uznać za jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w przepisach art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

Wytwarzaniem środka odurzającego w sytuacji, gdy inne przepisy tej ustawy odrębnie penalizują zakazaną uprawę określonej rośliny (np. konopi) oraz zbiór z niej takich jej części, które same są już uznawane za środek odurzający (np. ziela i żywicy konopi), są dopiero takie dalsze czynności podejmowane po zbiorze (np. suszenie), za pomocą których otrzymuje się gotowy środek odurzający zdatny do użycia, a więc określony preparat danej rośliny, np. susz konopi (por. postanowienie Sąd Najwyższego z dnia 8 marca 2005r. IV KK 14/05OSNKW 2005/4/37).

Natomiast **art. 57 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii** stanowi, że czynu zabronionego dopuszcza się ten, kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 55 ust. 1 lub art. 56 ust. 1, a **ust. 2 art. 57** penalizuje przygotowanie do przestępstwa z art. 55 ust. 3 lub art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Z kolei odpowiedzialności karnej z **art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii** podlega sprawca, który wyrabia, posiada, przechowuje, zbywa lub nabywa przyrządy, jeżeli z okoliczności wynika, że służą one lub są przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy zachowanie B. M. (1) opisane w pkt 12 części rozstrzygającej wyroku z całą pewnością wypełniło znamiona czynności sprawczych przypisanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.. Oskarżony M., jak wykazało postępowanie dowodowe, uczestniczył bowiem w obrocie środkami psychotropowymi w postaci amfetaminy i środkami odurzającymi w postaci marihuany, przy czym przedmiotem czynu były znaczne ilości tych narkotyków, jak wykazało postępowanie dowodowe, albowiem nabywał od S. K. (1), M. C. (1) środki psychotropowe i substancje odurzające w ilościach hurtowych w celu późniejszego ich przekazania innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – nabywcom – nie konsumentom, a także w ramach uczestniczenia w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy zbył ją K. M. (1) także w celu dalszej odsprzedaży, przy czym wszystkie transakcje wymienione w pkt 12 składające się na czyn ciągły, dotyczyły znacznej ilości narkotyków, a to z uwagi na to, że byłyby wytaczające do odurzenia jednorazowo co najmniej kilkudziesięciu a nawet więcej osób. Mając na uwadze systematyczność, skalę przestępczej działalności oskarżonego M., opisaną w pkt 12 wyroku, jak już wcześniej wskazano, nie budziło wątpliwości także działanie oskarżonego w warunkach z art. 65 § 1 k.k., a więc uczynienie sobie z przestępczego procederu we wskazanym okresie stałego źródła dochodu. Przedmiotem czynności wykonawczej czynu oskarżonego B. M., opisanego w pkt 12 wyroku, była amfetamina i marihuana, co stanowi okoliczność bezsporną, a to wobec oświadczeń procesowych osób zaangażowanych w ten narkotykowy proceder, które wskazywały jednoznacznie, że substancje, jakie nabywał M. w celu dalszej odsprzedaży, to marihuana i amfetamina. Od strony podmiotowej Sąd uznał, iż oskarżony M. dopuścił się czynu przypisanego mu w pkt 12 wyroku umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim. W świetle przedstawionego i zanalizowanego wyżej materiału dowodowego nie mogło budzić żadnych wątpliwości, iż oskarżony miał pełną świadomość tego, że przedmiotem obrotu jest amfetamina i marihuana, jednocześnie miał świadomość, że środki psychotropowe i substancje odurzające przekazuje innym osobom w celu ich dalszej odsprzedaży. Z opisanego zachowania oskarżonego

można wyciągnąć tylko jeden logiczny wniosek – oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania czynu zabronionego. W ocenie Sądu to zachowanie oskarżonego przypisane mu w punkcie 12 wyroku stanowiło w istocie jeden czyn zabroniony – czyn ciągły opisany w art. 12 k.k. Zgodnie z normą art. 12 k.k. zamiar przypisany oskarżonemu istniał niejako „z góry” – w niniejszej sprawie od samego początku podjęcia przez oskarżonego przestępnych zachowań składających się na czyn ciągły. B. M. (1) realizował z góry powzięty zamiar, którego istotą było uczestnictwo w obrocie środkami psychotropowymi, stanowiące dla niego stałe źródło dochodu. Świadczy o tym systematyczność jego działalności oraz fakt, że działalność oskarżonego została przerwana dopiero interwencją organów ścigania. Przy ocenie istnienia „z góry” powziętego zamiaru oskarżonego wypada pamiętać, że dla przyjęcia konstrukcji czynu ciągłego nie jest konieczne wykazanie i udowodnienie tego, że oskarżony w chwili rozpoczęcia działalności przestępczej wiedział już z góry, w którym konkretnym dniu oraz miejscu będzie nabywał i zbywał środki psychotropowe, nadto bezspornym jest, że wykorzystywał każdą nadarżającą się sposobność by funkcjonować w obrocie narkotykami. Z całą pewnością został też spełniony drugi z warunków koniecznych dla uznania zachowań oskarżonego za czyn ciągły, a mianowicie odstępy czasu dzielące zachowania oskarżonego, które można niewątpliwie określić jako krótkie.

Także zachowanie oskarżonego K. M. (1) opisane w pkt 18 części rozstrzygającej wyroku z całą pewnością wypełniło znamiona czynności sprawczych przypisanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony K. M. (1), jak wykazało postępowanie dowodowe, uczestniczył bowiem w obrocie środkami psychotropowymi w postaci amfetaminy i środkami odurzającymi w postaci marihuany, przy czym przedmiotem czynu były znaczne ilości tych narkotyków, jak wykazało postępowanie dowodowe, albowiem nabywał od S. K. (1), M. C. (1) i B. M. (1) środki psychotropowe i substancje odurzające w ilościach hurtowych w celu późniejszego ich przekazania innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – nabywcom – nie konsumentom, czyli w celu dalszej odsprzedaży, przy czym wszystkie transakcje wymienione w pkt 18 z K., C. i M., składające się na czyn ciągły, dotyczyły znacznej ilości narkotyków, a to z uwagi na to, że byłyby wystarczające do odurzenia jednorazowo co najmniej kilkudziesięciu, a nawet więcej osób. Mając na uwadze systematyczność, skalę przestępczej działalności oskarżonego M., opisaną w pkt 18 wyroku, jak już wcześniej wskazano, nie budziło wątpliwości także działanie oskarżonego w warunkach z art. 65 § 1 k.k., a więc uczynienie sobie z przestępczego procederu we wskazanym okresie stałego źródła dochodu. Przedmiotem czynności wykonawczej czynu oskarżonego K. M. (1), opisanego w pkt 18 wyroku, była amfetamina i marihuana, co stanowi okoliczność bezsporną, a to wobec oświadczeń procesowych osób zaangażowanych w ten narkotykowy proceder, które wskazywały jednoznacznie, że substancje, jakie nabywał M. w celu dalszej odsprzedaży, to marihuana i amfetamina. Od strony podmiotowej Sąd uznał, iż oskarżony M. dopuścił się czynu przypisanego mu w pkt 18 wyroku umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim. W świetle przedstawionego i zanalizowanego wyżej materiału dowodowego nie mogło budzić żadnych wątpliwości, iż oskarżony miał pełną świadomość tego, że przedmiotem obrotu jest amfetamina i marihuana, jednocześnie miał świadomość, że środki psychotropowe i substancje odurzające nabywa od C., K. i M. w celu ich dalszej odsprzedaży. Z opisanego zachowania oskarżonego można wyciągnąć tylko jeden logiczny wniosek – oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania czynu zabronionego z art. 56 ust. 3 cyt. ustawy. W ocenie Sądu to zachowanie oskarżonego przypisane mu w punkcie 18 wyroku stanowiło w istocie jeden czyn zabroniony – czyn ciągły opisany w art. 12 k.k. Zgodnie z normą art. 12 k.k. zamiar przypisany oskarżonemu istniał niejako „z góry” – w niniejszej sprawie od samego początku podjęcia przez oskarżonego przestępnych zachowań składających się na czyn ciągły. K. M. (1) realizował z góry powzięty zamiar, którego istotą było uczestnictwo w obrocie środkami psychotropowymi, stanowiące dla niego stałe źródło dochodu. Świadczy o tym systematyczność jego działalności oraz fakt, że działalność oskarżonego została przerwana dopiero interwencją organów ścigania. Przy ocenie istnienia „z góry” powziętego zamiaru oskarżonego wypada pamiętać, że dla przyjęcia konstrukcji czynu ciągłego nie jest konieczne wykazanie i udowodnienie tego, że oskarżony w chwili rozpoczęcia działalności przestępczej wiedział już z góry, w którym konkretnym dniu oraz miejscu będzie nabywał środki psychotropowe i substancje odurzające, nadto bezspornym jest, że wykorzystywał każdą nadarżającą się sposobność by funkcjonować w obrocie narkotykami. Z całą pewnością został też spełniony drugi z warunków koniecznych dla uznania zachowań oskarżonego za czyn ciągły, a mianowicie odstępy czasu dzielące zachowania oskarżonego, które można niewątpliwie określić jako krótkie. Kierując się dyspozycją art. 11 § 2 kk Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie czyn oskarżonego K. M. (1) przypisany

mu w punkcie 18 wyroku wyczerpywał znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej tj. w art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (wyżej omówione zachowanie oskarżonego) i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony K. M. (1), jak wykazało postępowanie dowodowe, w bliżej nieustalonym czasie – w połowie 2013r., w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił bowiem A. F. (1) środek odurzający w postaci 3 gram marihuany o łącznej wartości 60 zł oraz M. D. (1) substancję psychotropową w postaci 1 grama amfetaminy o wartości 20 złotych - na ich własny użytek. Przedmiotem czynności wykonawczej tego czynu oskarżonego K. M. (1), była amfetamina i marihuana, co stanowi okoliczność bezsporną, a to wobec oświadczeń procesowych osób zaangażowanych w ten narkotykowy proceder, które wskazywały jednoznacznie, że substancje, jakie nabywał M. w celu dalszej odsprzedaży, to marihuana i amfetamina, a co potwierdzili także świadkowie F. i D.. Od strony podmiotowej Sąd uznał, iż oskarżony M. dopuścił się tego czynu przypisanego mu w pkt 18 wyroku względem detalicznym nabywcom – konsumentom, jakimi byli A. F. (1) i M. D. (1), przynajmniej przy tych transakcjach, umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim. Sąd oczywiście zdaje sobie sprawę z kontrowersji, jakie w doktrynie i orzecznictwie istnieją w zakresie możliwości kwalifikowania jako jednego czynu ciągłego zachowań sprawcy biorącego udział w obrocie narkotykami i jednocześnie udzielania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej narkotyków odbiorcom detalicznym – konsumentom, jednak w niniejszej sprawie zdaniem Sądu można było uznać, że te wszystkie zachowania K. M. (1) opisane w pkt 18 części rozstrzygającej wyroku stanowią jeden czyn ciągły, ponieważ wynika to z okoliczności sprawy, czas popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 1 cyt. Ustawy zawiera się w okresie w jakim oskarżony brał udział w obrocie narkotykami i to ta ostatnia czynność sprawcza była głównym celem działalności przestępczej oskarżonego, który główne stałe źródło dochodu uczynił sobie z przestępczej działalności uczestniczenia w obrocie hurtowymi ilościami narkotyków, a udzielanie odpłatnie narkotyków ich konsumentom, było uboczną działalnością przestępczą oskarżonego, aczkolwiek wpisaną w jego ogólny jeden zamiar handlu narkotykami, stąd taka kwalifikacja kumulatywna, jak w pkt 18 wyroku, a mianowicie w świetle poczynionych ustaleń Sąd uznał, iż do oddania zawartości kryminalnej czynu K. M. (1) konieczne było powołanie w kwalifikacji prawnej obu tych przepisów. Sąd nadto przyjął, iż oskarżony M. dopuścił się popełnienia przypisanego mu w pkt 18 wyroku czynu w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 §1 kk. Oskarżony popełnił go bowiem działając w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 1.05.2011r. do 1.11.2011r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, bo z art. 278 § 1 k.k. (w celu osiągnięcia korzyści majątkowej) wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 16.03.2011r. sygn.. akt II K 15/11.

Nie ulega również wątpliwości, że zachowanie oskarżonego K. M. (1) opisane w pkt 20 części rozstrzygającej wyroku z wypełniło znamiona czynności sprawczych przypisanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony K. M. (1), jak wykazało postępowanie dowodowe, działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1) i S. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czynił bowiem przygotowania do obrotu znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84 grama w ten sposób, że wraz z S. K. (1) ukryli 301 gram posiadanej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i należącej częściowo do niego i M. C. (1) znacznej ilości amfetaminy oraz 51 listków LSD należących do S. K. (1), do czasu zbycia tych znacznych ilości narkotyków. Opisane zachowanie K. M. (1) niewątpliwie dotyczyło znacznej ilości narkotyków, a to z uwagi na to, że byłyby wystarczające do odurzenia jednorazowo co najmniej kilkudziesięciu, a nawet więcej osób. Mając na uwadze okoliczności popełnienia tego przestępstwa, wynikające z wyjaśnień M. i K., nie budziło wątpliwości Sądu także działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bo takie cel przyświecał mu w związku z tym, iż ukrycie tych narkotyków w lesie było czynnością mającą przygotować te znaczne ilości narkotyków, zwłaszcza jeżeli chodzi o amfetaminę, do wprowadzenia ich do obrotu. Przedmiotem czynności wykonawczej czynu oskarżonego K. M. (1), opisanego w pkt 20 wyroku, była amfetamina i LSD, co stanowi okoliczność bezsporną, a to wobec oświadczeń procesowych osób zaangażowanych w ten narkotykowy proceder, które wskazywały jednoznacznie, że substancje ukryte w lesie to LSD i amfetamina, a co potwierdziły także opinie biegłych z zakresu chemii, badających zabezpieczone substancje. Od strony podmiotowej Sąd uznał, iż oskarżony M. dopuścił się czynu przypisanego mu w pkt 20 wyroku umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim. W świetle przedstawionego i zanalizowanego

wyżej materiału dowodowego nie mogło budzić żadnych wątpliwości, iż oskarżony miał pełną świadomość tego, że ukrywa amfetaminę i LSD, jednocześnie miał świadomość, że środki te środki psychotropowe ukrywa przygotowując je w ten sposób do wprowadzenia do obrotu. Z opisanego zachowania oskarżonego można wyciągnąć tylko jeden logiczny wniosek – oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania czynu zabronionego z art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 cyt. ustawy. W ocenie Sądu to zachowanie oskarżonego przypisane mu w punkcie 20 wyroku stanowiło jeden czyn zabroniony, wyczerpujący także znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 2 cyt. Ustawy, ponieważ oskarżony K. M. (1) jednocześnie, ukrywając te narkotyki w lesie w celu przygotowania ich do wprowadzenia do obrotu, posiadał te narkotyki – substancje psychotropowe i to stanowiące znaczącą ilość w rozumieniu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Kierując się zatem dyspozycją art. 11 § 2 kk Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie czyn oskarżonego K. M. (1) przypisany mu w punkcie 20 wyroku wyczerpywał znamiona określone w kilku przepisach ustawy karnej tj. w art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (wyżej omówione zachowanie oskarżonego) i z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. W świetle poczynionych ustaleń faktycznych, Sąd uznał, iż do oddania zawartości kryminalnej czynu K. M. (1) konieczne było powołanie w kwalifikacji prawnej wszystkich tych przepisów. Sąd nadto przyjął, iż oskarżony M. dopuścił się popełnienia przypisanego mu w pkt 20 wyroku czynu w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 §1 kk. Oskarżony popełnił go bowiem działając w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 1.05.2011r. do 1.11.2011r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, bo z art. 278 § 1 k.k. (w niniejszej sprawie czyn także popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej) wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 16.03.2011r. sygn.. akt II K 15/11.

Nie ulega również wątpliwości, że zachowanie oskarżonego K. M. (1) opisane w pkt 22 części rozstrzygającej wyroku z wypełniło znamiona czynności sprawczych przypisanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony K. M. (1), jak wykazało postępowanie dowodowe, w dniu 20 września 2013r., w P., przechowywał bowiem przedmioty w postaci zestawu namiotowego w postaci groove box, które – jak wynika z okoliczności ich ujawnienia – mogły służyć do niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci marihuany. Od strony podmiotowej Sąd uznał, iż oskarżony M. dopuścił się czynu przypisanego mu w pkt 22 wyroku umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim. W świetle przedstawionego i zanalizowanego wyżej materiału dowodowego nie mogło budzić żadnych wątpliwości, iż oskarżony miał pełną świadomość tego, że przechowuje przedmiot, który służył do uprawy marihuany, co potwierdził zresztą ona sam przyznając się do popełnienia tego czynu, a i wynika z wyjaśnień S. K. (1). Ze zgromadzonych dowodów jednoznacznie wynika, że K. M. (1) wiedział, iż przechowuje namiot – przedmiot służący do wytwarzania marihuany, bo w takim namiocie prowadzone były w mieszkaniach oskarżonych w tej sprawie plantacje marihuany. Z opisanego zachowania oskarżonego można wyciągnąć tylko jeden logiczny wniosek – oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania czynu zabronionego z art. 54 ust. 1 cyt. Ustawy. Wskazać należy przy tym, że Sąd uznał, iż oskarżony nie dopuścił się tego czynu w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k., ponieważ czyn ten nie został popełniony przez niego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i analizując poprzednie skazania K. M. (1) brak koniecznej przesłanki z art. 64 § 1 k.k. do przyjęcia recydywy tj. popełnienia w czasie 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności podobnego przestępstwa do tego, że które wcześniej był skazany i odbył karę, przy spełnieniu pozostałych warunków z art. 64 § 1 k.k.

Nie ulega również wątpliwości, że zachowanie oskarżonego B. M. (1) opisane w pkt 14 części rozstrzygającej wyroku wypełniło znamiona czynności sprawczych przypisanego mu czynu tj. przestępstwa z art. art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Oskarżony B. M. (1) bowiem, jak wykazało postępowanie dowodowe, w nieustalonym bliżej okresie czasu, od połowy grudnia 2012r. do 17 stycznia 2013r., w P., w mieszkaniu przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1) oraz S. K. (1) i M. K., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 16 krzaków, mogących dostarczyć znaczne ilości środków odurzających oraz wytworzył w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi

innych niż włókniste w ilości co najmniej 600 gram, czyniąc w ten sposób przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości środków odurzających. Opisane zachowanie B. M. (1) niewątpliwie dotyczyło znacznej ilości narkotyków, a to z uwagi na to, że byłyby wystarczające do odurzenia jednorazowo co najmniej kilkuset, a nawet więcej osób. Mając na uwadze okoliczności popełnienia tego przestępstwa, wynikające z wyjaśnień C. i K., nie budziło wątpliwości Sądu także działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bo takie cel przyświecał mu w związku z tym, iż uprawiali jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego 16 krzaków konopi innych niż włókniste, z których następnie po ich ścięciu wytworzyli co najmniej 600 gramów ziela konopi innych niż włókniste. Przedmiotem czynności wykonawczej czynu oskarżonego B. M. (1), opisanego w pkt 14 wyroku, była marihuana, co stanowi okoliczność bezsporną, a to wobec oświadczeń procesowych osób zaangażowanych w ten narkotykowy proceder, które wskazywały jednoznacznie, że uprawiali razem z M. w mieszkaniu przy ul. (...) marihuanę i choć doszło przedwcześnie do ścięcia krzewów, to zebrano i wysuszono ziele konopi innych niż włókniste w ilości około 600 gramów (wyjaśnienia K. i C., częściowo K.). Ponieważ czynność sprawcza nie zakończyła się wyłącznie na uprawie roślin konopi innych niż włókniste (art. 63 ust. 3), ale doszło do wytworzenia z tych roślin narkotyku w postaci znacznej ilości marihuany (art. 53 ust. 2), konieczne było powołanie w kumulatywnej kwalifikacji, że zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona tych dwóch przestępstw, a nadto i przestępstwa z art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, skoro niewątpliwie ilość wytworzonej marihuany wskazywał na przeznaczenie jej do obrotu hurtowego, a nie na własny użytek, czy na użytek odbiorców pojedynczych – konsumentów, a zatem zachowanie oskarżonego jednocześnie uznano jako przygotowanie do wprowadzenia do obrotu tych znacznych ilości wytworzonej marihuany, a co uzasadniało powołanie w kumulatywnej kwalifikacji także art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Od strony podmiotowej Sąd uznał, iż oskarżony M. dopuścił się czynu przypisanego mu w pkt 14 wyroku umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim. W świetle przedstawionego i zanalizowanego wyżej materiału dowodowego nie mogło budzić żadnych wątpliwości, iż oskarżony miał pełną świadomość tego, że uprawia konopie inne niż włókniste, jednocześnie miał świadomość, że z takiej ilości roślin konopi innych niż włókniste można wytworzyć znaczne ilości marihuany, zwłaszcza, że następnie doszło do ścięcia tych roślin, wysuszenia i wytworzenia, jak wynika z wyjaśnień C. i K., znacznej ilości marihuany, co z uwagi na ilość wytworzonego narkotyku, jednoznacznie wskazuje na świadomość oskarżonego co do tego, że w ten sposób przygotowywał jednocześnie do wprowadzenia do obrotu tych znacznych ilości wytworzonych substancji odurzających. Z opisanego zachowania oskarżonego można wyciągnąć tylko jeden logiczny wniosek – oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania czynu zabronionego z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.. W ocenie Sądu to zachowanie oskarżonego przypisane mu w punkcie 14 wyroku stanowiło jeden czyn zabroniony, popełniony w warunkach art. 12 k.k., bo w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru – od początku czyli założenia uprawy zamiarem oskarżonego było wyhodowanie konopi innych niż włókniste, a z nich wytworzenie znacznej ilości marihuany w celu wprowadzenia jej do obrotu.

Wreszcie nie ulega również wątpliwości, że zachowanie oskarżonego B. M. (1) opisane w pkt 15 części rozstrzygającej wyroku wypełniło znamiona czynności sprawczych przypisanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony B. M. (1) bowiem, jak wykazało postępowanie dowodowe, w okresie od marca 2012r. do 28 sierpnia 2012r., w P., działając wspólnie i w porozumieniu z D. H. i S. K. (1), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy ul. (...) w pomieszczeniach mieszkalnych, prowadził w pełni zautomatyzowaną uprawę konopi innych niż włókniste, w ilości 31 sadzonek, która mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste. Ponieważ jak wynika z wyjaśnień S. K. (1), nie doszło do ścięcia kwiatostanów, z uwagi na zatrzymanie H. i tym samym nie doszło do wytworzenia z uprawianych roślin konopi narkotyku w postaci marihuany, Sąd zakwalifikował opisane zachowanie oskarżonego M. wyłącznie jako przestępstwo z art. 63 ust. 3 cyt. Ustawy, przy czym mając na uwadze ilość roślin zasadzonych (30) uznać należało, iż przedmiotem tego przestępstwa była uprawa mogąca dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste. W świetle przedstawionego i zanalizowanego wyżej materiału dowodowego nie mogło budzić żadnych wątpliwości, iż oskarżony miał pełną świadomość tego, że uprawia konopie inne niż włókniste, jednocześnie miał świadomość, że z takiej ilości

roślin konopi innych niż włókniste można wytworzyć znaczne ilości marihuany. Z opisanego zachowania oskarżonego można wyciągnąć tylko jeden logiczny wniosek – oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania czynu zabronionego z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oczywiście ustalenie umyślności jako znamienia strony podmiotowej czynów przypisanych oskarżonym M. i M. nie przesądzało jeszcze o ich winie, a dopiero ją warunkowało (vide: J. Zientek, „Karygodność i wina jako przesłanki odpowiedzialności”, Prokuratura i Prawo 1998/6). W niniejszej jednak sprawie została spełniona także druga z pozytywnych przesłanek przypisania winy oskarżonym, tj. ukończenie przez nich odpowiedniego wieku, a nie zachodziła żadna z negatywnych przesłanek przypisania im winy (okoliczności wyłączających winę).

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił nie tylko na przypisanie oskarżonym M. i M. sprawstwa w zakresie wszystkich zarzuconych im czynów zabronionych, ale również na przypisanie im winy w czasie ich popełnienia.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonych K. M. (1) i B. M. (1) za udowodnioną, Sąd przystąpił do wymierzenia im kary adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynów, a także uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonych oraz warunki i właściwości osobiste sprawców.

Wymierzając oskarżonym M. i M. kary za przypisane im przestępstwa Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k., a mianowicie dyrektywę dostosowania wymiaru kary do stopnia winy – w tym wypadku umyślnego działania oskarżonych z zamiarem bezpośrednim, dyrektywę społecznej szkodliwości czynów, która w niniejszej sprawie jest znaczna z uwagi na rodzaj i charakter naruszonych dóbr, dyrektywę prewencji indywidualnej - wymierzona oskarżonym kara ma wdrożyć ich do przestrzegania porządku prawnego i zapobiec popełnieniu podobnych czynów w przyszłości, a wreszcie dyrektywę prewencji ogólnej – z uwagi na wysoką społeczną szkodliwość przestępstw i ich nagminność, konieczne jest uświadomienie, iż takie zachowania jak oskarżonych są nieopłacalne i spotykają się z nieuchronną karą.

Sąd, wymierzając oskarżonym kary, miał zatem na uwadze wszystkie dyrektywy wymiaru kary wymienione w art. 53 k.k., zarówno przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych. Przede wszystkim Sąd wziął pod uwagę konieczność zachowania proporcji między społeczną szkodliwością czynu, a stopniem zawinienia. Mając na uwadze względy prewencji generalnej i funkcję kary w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa, Sąd uznał za konieczne umocnienie przekonania w społeczeństwie, że popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jest nieopłacalne i wiąże się poniesieniem odpowiedzialności karnej.

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonego B. M. (1) Sąd uznał :

- wypełnienie jednym czynem znamion przestępstw opisanych w dwóch lub więcej przepisach w ustawie karnej (w przypadku czynów z 12 i 14 wyroku)
- wysoką społeczną szkodliwość czynów przypisanych oskarżonemu,
- działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, z zamiarem bezpośrednim
- znaczne ilości narkotyków będących przedmiotem przypisanych przestępstw
- brak skruchy.

Jedyną okolicznością wpływającą łagodząco na wymiary kary oskarżonemu B. M. (1) jest stosunkowo pozytywna opinia w miejscu zamieszkania, starania o podjęcie obecnie na wolności legalnej pracy, a także niekaralność za przestępstwa w dacie wyrokowania.

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonego K. M. (1) Sąd uznał :

- uprzednią wielokrotną karalność za przestępstwa, w tym za przestępstwa podobne, jego niepoprawność i dotychczasowy naganny tryb życia, nie wyciąganie wniosków z dotychczasowych skazań i nie wykorzystanie szansy, jaka dawały mu poprzednio organy wymiaru sprawiedliwości zawieszając warunkowo nawet wykonanie kary wymierzanych poprzednimi wyrokami,
- karalność za wykroczenia
- wypełnienie jednym czynem znamion przestępstw opisanych w dwóch przepisach w ustawie karnej (w przypadku czynów z punktu 18 i 20 wyroku)
- popełnienie przestępstw opisanych w punktach 18, 20 w warunkach art. 64 § 1 k.k.
- wysoką społeczną szkodliwość czynów przypisanych oskarżonemu,
- działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, z zamiarem bezpośrednim
- znaczne ilości narkotyków będących przedmiotem przypisanych przestępstw.

Jako okoliczność wpływającą natomiast na złagodzenie odpowiedzialności karnej oskarżonego K. M. (1) Sąd uznał przyznanie się do popełnienia większości z zarzucanych mu czynów, za wyjątkiem tych, które dotyczyły marihuany.

Reasumując, w stosunku do obydwu oskarżonych, jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował przede wszystkim znaczną ilość środków psychotropowych i odurzających będących przedmiotem obrotu. W niniejszej sprawie okolicznością usprawiedliwiającą zachowanie oskarżonych nie może być fakt, iż potrzebowali on pieniędzy w celu zaspokojenia swoich potrzeb życiowych. Oskarżeni decydując się na przestępczy proceder handlu narkotykami powinni sobie zdawać sprawę z ujemnych następstw swojego postępowania: nie tylko w sferze życia prywatnego lecz również tych w szerokim wymiarze społecznym czy ekonomicznym. Uczestnictwo, bowiem w obrocie środkami psychotropowymi, biorąc pod uwagę zagrożenie, jakie powyższe zachowanie stwarza dla społeczeństwa i zdrowia publicznego, stanowi zdaniem Sądu przejaw skrajnej lekkomyślności i nieodpowiedzialności i w związku z tym zasługuje na szczególne potępienie. Oskarżeni musieli zdawać sobie dobrze sprawę, że amfetamina i marihuana, którą nabywali, a następnie przekazywali dealerom zostanie wykorzystana do dystrybucji co najmniej kilkuset porcji narkotyku, trafi do licznych odbiorców, powodując niepowetowane straty społeczne i ekonomiczne.

Mając na uwadze wszystkie wyżej wymienione okoliczności obciążające i łagodzące Sąd wymierzył oskarżonemu B. M. (1) :

- za przestępstwo opisane wyżej w pkt 12 wyroku tj. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2016.224) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. - na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. - karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (sto) złotych
- za przestępstwo opisane wyżej w pkt 14 wyroku tj. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. - na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. - karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (sto) złotych;

- za przestępstwo opisane wyżej w pkt 15 wyroku tj. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz. U. 2016.224) - na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Mając na uwadze wszystkie wyżej wymienione okoliczności obciążające i łagodzące Sąd wymierzył oskarżonemu K. M. (1) :

- za przestępstwo opisane wyżej w pkt 18 wyroku tj. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz. U. 2016.224) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. - na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. - karę 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych
- za przestępstwo opisane wyżej w pkt 20 wyroku tj. z art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2016.224) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. - na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. - karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności
- za przestępstwo opisane wyżej w pkt 22 wyroku tj. z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonym obok kary pozbawienia wolności karę grzywny Sąd kierował się potrzebą kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a w tym zakresie zwłaszcza zapobieżeniu społecznemu poczuciu bezkarności sprawcy i braku odpowiedniej reakcji organów wymiaru sprawiedliwości na popełnienie przestępstw. Ustalona wysokość stawek dziennych w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonych i społecznej szkodliwości ich czynów – wyrażająca się w wyżej przywołanych okolicznościach łagodzących i obciążających.

Jeśli chodzi o stawkę dzienną wskazać należy, iż oceniając stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe oskarżonych należało wziąć pod uwagę, iż są oni młodzi, zdrowi, zdolni do pracy zarobkowej, tak więc mają realną możliwość podjęcia pracy, a tym samym przy dołożeniu określonych starań mają faktyczne możliwości na zdobycie środków na zapłatę orzeczonej przez Sąd grzywny wobec każdego z nich, które w sferze materialnej pozwolą im odczuć naganność swoich zachowań.

W ocenie Sądu, wymierzenie oskarżonym M. i M. kar grzywny zapobiegnie wytworzeniu u oskarżonych mylnego przekonania, iż nie spotkała ich żadna finansowa dolegliwość za popełnione przestępstwa i dodatkowo uświadomi im ekonomiczną nieopłacalność popełniania przestępstw. Powyższe rozstrzygnięcie jest konieczne również ze względów ogólnoprewencyjnych, bowiem nie wytworzy się dzięki temu społeczne przeświadczenie, że wymiar sprawiedliwości pobraża sprawcom podobnych przestępstw. Wysokość wymierzonych stawek dziennych grzywny za poszczególne czyny jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonych i społecznej szkodliwości ich czynów – wyrażający się w wyżej przywołanych okolicznościach łagodzących i obciążających. Tak określony wymiar kary grzywny pozostaje w odpowiedniej relacji do stosunków majątkowych, dochodów oskarżonych i ich możliwości zarobkowych i jako taki nie może zostać uznany za naruszający przepis art. 58 § 2 k.k.

Równocześnie z uwagi na fakt, iż oskarżeni M. i M. przypisane im przestępstwa popełnili w warunkach realnego zbiegu przestępstw (zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju) zgodnie z kategoriycznym brzmieniem przepisu art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r. Sąd zobligowany był wymierzyć im kary łączne określając ich wysokość w granicach od najwyższej z kar wymierzonych do ich sumy na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk.

Zważywszy na powyższe uregulowania Sąd wymierzył na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r.) oskarżonemu B. M. (1) karę łączną w wymiarze 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz łączną karę grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych, natomiast na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r.) Sąd wymierzył oskarżonemu K. M. (1) jedną karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając takie kary łączne zaznaczyć należy, iż orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić oskarżonemu korzyści, to jest oznaczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Inaczej należałoby zawsze stosować zasadę absorpcji, co przeczyłoby zasadom wymiaru kary łącznej (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 16 listopada 2010 r., II AKa 188/10, Prok.i Pr.-wkl. 2011/6/26). Jednocześnie nie sposób uznać aby założeniem ustawodawcy było traktowanie tej instytucji jako swoiście pojętej nagrody dla przestępcy popełniającego większą liczbę czynów karalnych. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłyby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłyby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych (por. postanowienie SN z 8 listopada 2006 roku III KK 63/06, LEX nr 324527; wyrok SA w Gdańsku z dnia 25 października 2007 roku sygn. akt II AKa 301/07, POSAG 2008/1/158; wyrok SA w Gdańsku z dnia 19 maja 2010 r., II AKa 119/10, POSAG 2010/3/165). Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03, LEX nr 183336).

Mając w polu widzenia powyższe wskazania judykatury i doktryny określając wymiar kary łącznej w stosunku do oskarżonych M. i M. Sąd kierował się zasadą asperacji. Uwzględnić trzeba, że połączeniu uległy kary pozbawienia wolności orzeczone za przestępstwa narkotykowe, a więc podobne, poza tym zachodziła duża zbieżność czasowa pomiędzy nimi, co uzasadniało zastosowanie zasady asperacji ale bliżej absorpcji. Mając na uwadze powyższe podmiotowo-przedmiotowe związki czynów oskarżonych oraz ilość kar podlegających połączeniu uznać należało, iż kary łączne wymierzone oskarżonym są adekwatne do okoliczności sprawy i uwzględniając wszystkie zasady wymiaru kary, omówione wyżej.

Wymierzone zatem oskarżonym kary są surowe, oddają one jednak stopień winy oskarżonych, uwzględniają wysoki stopień szkodliwości społecznej ich czynów.

Sąd uznał, że tylko takie kary będą dla oskarżonych bodźcem do przemyślenia swego postępowania, a z drugiej strony spełnia swoje cele tak zapobiegawcze, jak i wychowawcze oraz spowodują, iż oskarżeni będą mieli świadomość zagrożenia, jakie niesie za sobą popełnianie kolejnych przestępstw, w szczególności przestępstw wskazanych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii i nie będą mieli poczucia bezkarności.

Wprawdzie wymiar kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych wobec oskarżonych M. i M. nie pozwalał na warunkowe zawieszenie ich wykonania w myśl art. 69 § 1 i 2 k.k., ale nawet gdyby zezwalał, to oczywistym było dla Sądu, iż wobec postawy oskarżonych, nie sposób jest wysnuć co do któregośkolwiek z nich pozytywnej prognozy kryminologicznej, a orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie wypełniłoby celów tej kary.

Mając na uwadze obligatoryjny środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej albo jej równowartości, jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa choćby pośrednio korzyść majątkową niepodlegającą przepadkowi przedmiotów, Sąd na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł w wyroku wobec oskarżonego B. M. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie 12 wyroku w wysokości 565.845,00 zł (pięćset sześćdziesiąt pięć tysięcy osiemset czterdzieści pięć złotych). Ustalając wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez B. M. (1) z

popelnienia przestępstwa opisanego w pkt 12 wyroku, Sąd miał na względzie, że ustalenie wysokości takiej korzyści może nastęrczać trudności, zwłaszcza w sytuacji, gdy oskarżony nie przyznaje się do popelnienia zarzucanego mu czynu, jednak nie można podzielić stanowiska oskarżyciela publicznego zajętego we wnioskach końcowych, iż w takiej sytuacji należy odstąpić od orzeczenia tego przecież obligatoryjnego środka karnego, wszak korzyścią majątkową osiągniętą z popelnienia przestępstwa udziału w obrocie znacznymi ilościami narkotyków, jest de facto wartość tych narkotyków, którymi „obracał” oskarżony, to jest nabywał, czy zbywał w celu dalszej odsprzedaży, gdyż zapewne nie odsprzedawał ich po cenie niższej, niż zakupił, a jeżeli sprzedał je, to uzyskał korzyść majątkową równą cenie uzyskanej ze sprzedaży narkotyków i ustalając, że oskarżony M. brał udział w obrocie znacznymi ilościami narkotyków w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie sposób uznać, że odsprzedawał nabyte wcześniej narkotyki po niższej cenie, niż je kupił, wręcz przeciwnie zasady doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania wskazują, że jeszcze zarobił na odsprzedawanych narkotykach. Skoro zatem nie ustalono na podstawie innych dowodów, aby B. M. (1) uzyskał w wyniku obrotu wskazanymi w pkt 12 wyroku znacznymi ilościami narkotyków korzyści większej, niż cena za jaką nabył je, to wartość korzyści majątkowej uzyskanej z popelnienia przestępstwa opisanego w pkt 12 ustalono sumując wartości jakie przedstawiały poszczególne partie narkotyków, bo jeżeli je dalej zbył, to uzyskał cenę co najmniej taką, za jaką sam nabył narkotyki, a jeżeli nie zbył jakiejś partii narkotyków, to korzyścią jest sama wartość tych narkotyków. Mając powyższe na uwadze ustalono, że korzyścią majątkową uzyskaną z przestępstwa opisanego w pkt 12 wyroku jest łącznie kwota 565.845 zł, na która składa się kwota korzyści 563.945 zł (tj. wartość 28.263 gramów marihuany, przy przyjęciu ceny za jeden gram około 20 zł) plus kwota korzyści 1900 zł (tj. łączna wartość 150 gramów amfetaminy stanowiąca przedmiot przestępstwa z pkt 12 wyroku, przy przyjęciu średniej ceny za jeden gram amfetaminy na około 12 zł.)

Podobnie na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego K. M. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popelnienia przestępstwa opisanego w punkcie 18 wyroku w łącznej wysokości 15.980,00 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt złotych), a ustalając wysokość tego środka karnego, a tym samym wysokość korzyści majątkowej uzyskanej przez K. M. (1) z popelnienia przestępstwa udziału w obrocie znacznymi ilościami narkotyków, Sąd kierował się przesłankami, jak przy orzekaniu tego środka karnego wobec oskarżonego M., a więc skoro oskarżony nie podaje jaką korzyść osiągnął, to uznać należało, iż korzyścią majątkową osiągniętą z popelnienia przestępstwa udziału w obrocie znacznymi ilościami narkotyków, jest de facto wartość tych narkotyków, którymi „obracał” oskarżony, to jest nabywał, czy zbywał w celu dalszej odsprzedaży, gdyż zapewne nie odsprzedawał ich po cenie niższej, niż zakupił, a jeżeli sprzedał je, to uzyskał korzyść majątkową równą cenie uzyskanej ze sprzedaży narkotyków i ustalając, że oskarżony M. brał udział w obrocie znacznymi ilościami narkotyków w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie sposób uznać, że odsprzedawał nabyte wcześniej narkotyki po niższej cenie, niż je kupił, wręcz przeciwnie zasady doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania wskazują, że jeszcze zarobił na odsprzedawanych narkotykach. Skoro zatem nie ustalono na podstawie innych dowodów, aby K. M. (1) uzyskał w wyniku obrotu wskazanymi w pkt 18 wyroku znacznymi ilościami narkotyków korzyści większej, niż cena za jaką nabył je, to wartość korzyści majątkowej uzyskanej z popelnienia przestępstwa opisanego w pkt 18 ustalono sumując wartości jakie przedstawiały poszczególne partie narkotyków, bo jeżeli je dalej zbył, to uzyskał cenę co najmniej taką, za jaką sam nabył narkotyki, a jeżeli nie zbył jakiejś partii narkotyków, to korzyścią jest sama wartość tych narkotyków. Mając powyższe na uwadze ustalono, że korzyścią majątkową uzyskaną z przestępstwa opisanego w pkt 18 wyroku jest łącznie kwota 15.980,00 zł, na która składa się kwota korzyści 4000 zł (tj. wartość 200 gramów marihuany, przy przyjęciu ceny za jeden gram około 20 zł) plus kwota korzyści 11.900 zł (tj. łączna wartość 1450 gramów amfetaminy stanowiąca przedmiot przestępstwa z pkt 18 wyroku, przy przyjęciu średniej ceny za jeden gram amfetaminy na około 8 zł), a dodatkowo jeszcze kwota 80 zł (łączna cena za jaką sprzedał narkotyki F. i D.).

Z uwagi na zabezpieczenie w toku postępowania przygotowawczego i następnie przekazanie z aktem oskarżenia do dyspozycji Sądu dowodów rzeczowych w wyroku Sąd ponadto na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz.U. 2016.24) orzekł przepadek dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie w postaci (pozostałych po badaniach chemicznych) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 301 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci LSD w ilości 51 listków o wadze netto 0,84

grama, a na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz.U. 2016.24) orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie w postaci zestawu namiotowego w postaci groove box, służącego do niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci marihuany. Orzeczenie przepadku tych dowodów rzeczowych było konieczne wobec spełnienia przesłanek z art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu B. M. (1) na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 20.09.2013r. do dnia 06.02.2014r. (140 dni).

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu K. M. (1) na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 20.09.2013r. do dnia 30.12.2013r.

W wyroku ponadto na podstawie § 2 ust. 1- 3, § 14 ust. 2 pkt 5, § 16 i 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. S. (1) – Kancelaria Adwokacka w P. kwotę 1328,40 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. M. (1) z urzędu w postępowaniu sądowym.

Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art.1, art.2 ust.1 pkt. 5, art. 3 ust.1 oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził ponadto od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu i tak:

- od oskarżonego B. M. (1) wydatki w 1/3 części oraz opłatę w kwocie 3400,00 złotych
- od oskarżonego K. M. (1) wydatki w 1/3 części, za wyjątkiem kosztów obrony z urzędu, którymi obciążono Skarb Państwa oraz opłatę w kwocie 1400,00 złotych.

Mając na uwadze sytuację rodzinną oskarżonych, osiąganę przez nich dochody, możliwości zarobkowe Sąd stwierdził, iż zapłata kosztów sądowych przez oskarżonych nie będzie na tyle uciążliwa, by koniecznym było zwolnienie ich od tych kosztów w oparciu o art. 624 § 1 k.p.k., za wyjątkiem kosztów obrony z urzędu, którymi obciążył Skarb Państwa.

SSO Dorota Biernikowicz

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcom z pouczeniem.
3. Za 14 dni lub z apelacją.

SSO Dorota Biernikowicz